ያልተንኳኩ በሮች

መንፈሳዊ መጣጥፎች

የኢትዮጵያ ወንጌላዊት ባፕቲስት ቤተክርስቲያን
Ethiopian Evangelical
Baptist Church
2822 S. Jupiter Rd.
Garland, TX 75041
Tel: (214) 703-0100 Fax: (214) 703-0161
WWW.EEBC-DALLAS.ORG

ጳውሎስ ፈቃዱ

አሳታሚ ጳውሎስ ፈቃዱ

ግንቦት ፳፻ ዓ.ም የመጀመሪያ እትም
ጥቅምት ፳፻ወ፩ ዓ.ም ተሻሽሎ 2ኛ ታተመ
ሐምሌ ፳፻ወ፩ ዓ.ም 3ኛ እትም

ይህንን መጽሐፍ በከፊልም ይሁን በሙሉ በማንኛውም ዐይነት መንገድ ለማባዛት በቅድሚያ ከጸሓፊው ፈቃድ ማግኘት ያስፈልጋል::

Copyright© 2008 Paulos Fekadu

P.O.Box 1614
Addis Ababa
Ethiopia

E-mail: paulosvictory@yahoo.com

በዚህ መጽሐፍ ከሚገኙት የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች፦
አ.መ.ት የሚለው በ1993 ዓ.ም ከታተመው አዲሱ መደበኛ ትርጉም፣
አዲስ ትርጉም የሚለው ቀለል ባለ አማርኛ ተተርጉሞ በ1997 ዓ.ም ታርሞ ከታተመው አዲስ ትርጉም፣
ሕያው ቃል የሚለው በ1998 እ.ኤ.አ ከታተመው አዲስ ኪዳን ሲሆን፣
የቀሩት በሙሉ ከድሮው (1954 ዓ.ም) መጽሐፍ ቅዱስ የተወሰዱ ናቸው::

የሽፋን ሥዕል ልዑል ገብርኤል

የኮምፒዩተር ጽሑፍ ይሳኮር ቢዝነስ ሴንተር 091-1636319

በእግዚአብሔር ዕረፍት ለምትኖረው
እናቴ~
አባይነሽ ሥዩም (አቡ)

ማውጫ

	ገጽ
መግቢያ	5
ውዳሴሆሙ	6
፩. "እግዚአብሔርን አልወደውም"	9
፪. "ለምን እንደማላገባ"	15
፫. "እግዚአብሔር ሆይ ከወዳጆቼ ጠብቀኝ"	22
፬. ውይ ሴቶች ...!	27
፭. መጋቢዎቻችንን ማነው የሚመግባቸው?	35
፮. ፍቅር ምናባቱ!	42
፯. "ሲርበኝ አስታውሱኝ"	46
፰. ፍቅርና ሕይወት	52
፱. መንጋ አልባ እረኞች	54
፲. ፍቅር እውነት ካልሆነ ምን እውነት ሊሆን ነው?	63
፲፩. የእግዚአብሔር ቃል ቢሻሻልስ?	69
፲፪. እግዚአብሔር የማይመልሰው ጥያቄ?	75
፲፫. ከእግዚአብሔር ወዲያ አባት!?	80
፲፬. መቆሸሽ ትፈልጋላችሁ?	91
፲፭. ከሰይጣን ብንማርስ?	96
፲፮. ስሜን ዘነጋሁት	103
፲፯. ቤተ ክርስቲያን ወይስ ጠገር ቤት?	108
፲፰. ሐሰተኛ የእግዚአብሔር ምስክሮች	115
፲፱. "እግዚአብሔር ምን ነካው?"	122
፳. "አቤቱ አታለልከኝ፤ እኔም ተታለልሁ"	128
፳፩. ባልጸልይስ?	134
፳፪. እግዚአብሔር ካልመጣ ...	140
፳፫. የነፍስ ትስስር	144
፳፬. የእግዚአብሔር ፊት	160
ዋቢ ጽሑፎች	165

መግቢያ

በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የተካተቱት ጽሑፎች ከተለመደው ትንሽ ደፈር ያሉ ስለሚመስለኝ እንደ መፍራት ይቃጣኛል፤ ይሁን እንጂ ፊቴንና ልቤን ወደ ሌላኛው አቅጣጫ ሳዞር ድፍረት ከጀግንነት የሚታሰብበት ሰፈር ይታየኛል። የእኛ ሰው አንዳንዴ ድፍረትን ያደንቃል፤ ያሞጋግሳል። በተለይ "ከ'ወንድ ልጅ' ድፍረት ይጠበቃል" በሚል። ስለዚህ ጽሑፎቹ ትንሽ ደፈር ያሉ በለሚመስለኝ ልቤ ልበ ሙሉነት ተሞልቷል።

በመሆኑም ይህን መጽሐፍ ሳቀርብ በፍርሀትና በልበ ሙሉነት መሐል እየተወዛወዝኩ ነው። ደፋር በው ተከታይ ቢኖረውም ተቃዋሚ አያጣም። ፈሪን ግን ማን ይወደዋል? በለዚህ በሁለቱ መሐል ግራጫ ደሴት ካለ እንጃ!

የ"እኔ ምን ተዳዬ" ዝምታና፣ የ"ጉመን በጤና" ፍርሀት ድባብ በነገሠበት ቀዬ እንደ ደፋር መቆጠር ቀላል ነው። የልቡን ሐሳብ በግልጽ የተነፈሰ ከጀግና ይደመራል። ለመሆኑ የችግሩን ያህል ደፍሬ ይሆን?

ክርስቲያናዊው ሥነ ምግባር ተጭኖኝ ዐልፎ ዐልፎ ምክር ለመስጠትም ቃጥቶኛል። ሆኖም ከችግሮቹ ማሕፀን መፍትሔ ማዋለድ የአንባቢው ድርሻ መሆን አለበት ባይ ነኝና የእኔ ግዳጅ ችግሩን ከነለበሱ ማሳየት ብቻ ነው፤ "ጠላትን ማወቅ ግማሽ ድል ነው" እንዲሉ!

የሰማያዊው መንግሥት ወኪል ድንኳን ውስጥ ግራ ቀኙን ስናይ አላዋቂዎች ሲደፈሩ፣ ዐዋቂዎቹ እጃቸውን በአፋቸው ጭነው ሲታዘቡ ይስተዋላል። ያልተጮኹ ጩኸቶችን፣ ያልተነኩ ሐሳቦችንና ያልተንኳኩ በሮችን ደፍሬ በመጠቆም ሙግቴን የማቀርብበት ምክንያትም ይኸው ነው። እስቲ ለውጥ ይመጣ እንደሆን እነዚህን ያልተንኳኩ በሮች አብረን እናንኳኳ።

እውነት
ድፍረት
ጩኸት!

ውዳሴሆሙ

ስለ ሁሉም እግዚኦ እሴብሐከ!

ይህ መጽሐፍ የተለያዩ መንፈሳዊ መጣጥፎች ስብስብ ነው። መጣጥፎቹም ለጌታ በመኖርና እርሱን በማገልገል፣ በፍቅርና በጋብቻ እንዲሁም በሌሎች የሕይወት እንጓዎች ላይ ያተኩራሉ። አንዳንዶቹ ያስቃሉ፤ ሌሎቹ ደግሞ ያስቆጣሉ፤ ያስገርማሉ፤ ያጽናናሉ። በእግዚአብሔር ቃል ላይ የተመሠረቱ ናቸውና መንፈሳዊ ቁምነገር እንደሚያስተምሩ ተስፋ አደርጋለሁ። ዋነኛ አጀንዳቸው በእኛና በእግዚአብሔር መካከል ያለው ትስስርና መስተጋብር በመሆኑም የተበታተኑ አይደሉም፤ በማይበጠስ ክር ተሰፍተዋል! ከ1992 ዓ.ም እስከ 2000 ዓ.ም ከተጻፉት ከእነዚህ መጣጥፎች መካከል፣ ነባሮቹ በተለያዩ መጽሔቶችና ጋዜጦች ላይ ታትመዋል። ሆኖም ከሌሎቹ ጋር ተጣጥመው እንዲኖሩ ሲባል አሁን ትንሽ ተቀባብተዋል። አዳዲሶቹን ግን የሰውም ዐይን አላያቸው!

መጻፌን ሳስብ የእናት አባቴ የተጽዕኖ ድርሻ ከፍተኛ መሆኑን እቀበላለሁ። አባቴ በማለዳ ዐልጋው ላይ ሳለ ማንበብ ይጀምራል (አቤት የእናቴ ትዕግሥት!)። የዕለቱ የመጨረሻ ሥራውም ማንበብ ነው፤ እንቅልፍ እስኪጥለው ያነብባል። ደብዳቤ እንኳን ለመጻፍ ብዕርን ከወረቀት ሲያዋድድ አይቼው ባላውቅም የማንበብ፣ ዕውቀትን የመከተል፣ ለእውነት ዋጋ የመስጠትና የድፍረት ምሳሌዬ ነው።

እናቴ ግን ከማንበብ ጋር ብቻ ሳይሆን ከጽሑፍ ጋርም ቤተኛ ናት። በተለይ የአገሪቱ ዋነኛ ሥራ በሚመስለው የስብሰባ ባቡር ስትሳፈር ግጥም መጻፏ የማይቀር ነው። እስልቺ ካድሬ ሲያጋጥማትማ ማታ የሚነበብልን ግጥም በሽበሽ ነው። ተረትና ምሳሌ የግሏ ነው። በመምህርነቷም ሲሆን ይችላል፤ ነገርን ከሥሩ ማስረዳት ተክናበታለች።

እነዚህ ሁለት ሰዎች ሲደመሩ (ወይም ሲባዙ) እኔ ተገኘሁ። ታዲያ ከዚህ ውጭ ምን መሆን እችል ነበር? ስለዚህ እናትና አባቴ ተለያይተው ማየት የማልሻውን ያህል፣ ጸሐፊነትና አንባቢነት ተፋትተው መመልከትንም እጠላለሁ።

መጣጥፎቹን አሰማምቼ በአንድ ጉጆ ውስጥ እንዳኖርና በዚህ መልክ እንዳሳትም ሲጐተጉቱኝ የነበሩ ሰዎች ጥቂቶች አይደሉም፤ ሆኖም ቶሎ እጅ አልሰጠኋቸውም! የሦስት የማይታከቱ ሰዎች ግፊት ግን በስተመጨረሻ ሐሳቤን አስቀይሮኛል። እያንዳንዱን ነጠላ ጽሑፌን ከየትናየት መጥቶ እያነበበ መሄስ የማይታክተው የዳዊት ጸጋዬ (አዳምና ሔዋን) መዋጮ ዘርፈ ብዙ ነው። ጽሑፎቼ ጥንካሬያቸውን ጠብቀው እንዲቀጥሉ አድርጓል። ይህንን መጽሐፍ፣ እንደ ምግብ "በያይነቱ"

ወይም "ማኅበራዊ" በማለት እንዳልሰይመው የገላገለኝም እርሱ ነው። ለእኔ ልጅ እርሱ ስም አውጥቷል! ከነሚስቱ አመሰግነዋለሁ። ስለ ወይንሸት እባተ የማውቀው እንደምትጸልይልኝ ብቻ ነው። እስካሁን አይቻት ባላውቅም በቀጭኑ ሽቦ በኩል አሸንፋኛለች። የሽመልስ ኀይሌ ምክር ግን ንዝነዛ ሊያስብል የሚችል ጥንካሬ ነበረው።

ወደ ኅትመት ከመሄዴ በፊት የአርትኦት ሥራ የሠሩልኝ ሰዎችም አሉ። የዘወትር ወዳጄ ደረጀ በላይነህ የመጀመሪያው ሲሆን፣ ርኅራኄ በማያውቀው አስተያየቱ አሰልቺ ድግግሞሾቼን ሲቀናንስ ነበር።

የበቀለ ወ/ኪዳን (መጋቢ) በሳል ጥቆማም ከጉድ አውጥቶኛል። መጽሐፉን አንብቦ የጨረሰበት ፍጥነትም "ጋሽ በቄ" ዕድሜን ለሽፋን ብቻ የሚጠቀምበት አስመስሎታል።

ዘማሪ ገዛኸኝ ሙሴ በነገረ መለኮትና ሥነ ጽሑፍ ዕውቀቱ ጉድለቶቼን ነቅሶ እያወጣ አስተካክሏል። መብራት በፈረቃ በሚጠፋበትም ጊዜ በሻማ ሳይቀር ያነብ ስለነበር የስጠሁትን ጥራዝ በሻማ ነጠብጣብ ቢያበላሽብኝም በይቅርታ ዐልፌዋለሁ።

የሥራ ባልደረባዬ ሥዩም በሻህ ከቅርበቱ የተነሣ ያላለቁ ሥራዎቼን ከሥር ከሥር የማየት "ዕድል" ነበረው። ሁልጊዜም ጥያቄው የሚዛናዊነት በመሆኑ፣ ጽሑፎቼ ሚዛናዊ ሆነው ከተገኙ ምስጋናው የእርሱ ነው። ካልሆነ ግን ጥቆማውን ባለመቀበሌ ነው።

የወሰድኳቸውን ሐሳቦች በተቻለኝ መጠን ምንጫቸውን ለመጠቆም ሞክሬያለሁ። ሳልጠቅስ ያለፍኳቸው ይኖሩ እንደሁ እንጃ! ዋቢ መጻሕፍትን ማሰባሰብ በቀላሉ ለብቻ የሚከውኑት ሥራ አለመሆኑን ግን አሁን ነው የተረዳሁት። እኔ የማላገኛቸውን አንዳንድ ማመሳከሪያዎች ምንተስኖት ተሾመ፣ ሙሉቷ አብጤና ዮሴፍ አሌ በየበኩላቸው አግኝተውልኛል።

እያንዳንዱን ጽሑፍ ሳዘጋጅ አኩያ እኅቴ ሰላም ጠይቃ፣ አብሮ ዐደር (room mate) ታናሽ እኅቴ ፍቅር ደግሞ ተጠይቃ ያነበቡና አርምት ካለ ይነግሩኛል። ከነድካሜ ስለሚያውቁኝ ላታልላቸው አልችልም። ብቻ የልፋታቸውን ዋጋ በገንዘብ እንዳይጠይቁኝ ነው ሥጋቴ!

የእኔና የቤተሰቤ ወዳጅ የሆነው በላይ ተሰፋዬ የጭን ኮምፒውተሩን አውሶኝ፣ ጥንቃቄ የሚፈልገውን አሰልቺ የመጨረሻ የአርማት ሥራ በሄድኩበት ሁሉ እንድሠራ አስችሎኛል።

እንደተለመደው የሽፋን ሥዕሉን የሠራልኝ ሠዓሊ ልዑል ገብርኤል ነው! እኔ እኔን ባልሆን ኖሮ ይህንን መጽሐፍ ለሽፋኑ ስል እንደምገዛው ጥርጥር የለኝም። አሁን አሁንማ ከልዑል ተሰጥኦም ይሁን ተቀብዬ ላይ ርስት እንዳለኝ ማሰብ ጀምሬያለሁ። የናፈቀኝ፣ የሚቀጥለውን መጽሐፍ ሽፋን መቼ እንደሚሠራልኝ ነው!

በእነዚህ ደጋግ ሰዎች ትከሻ ላይ ተንጠላጥዬ ባገኘሁት ተጨማሪ ቁመት ከፊት ይልቅ አሁን ዕይታዬ ጠርቷል። በብዙ ወዳጆች ለመከበቤ ጌታን እመሰግናለሁ። "ዘመደ ብዙ ጠላው ቀጭን ነው" ቢባልም፣ መጽሐፉ ግን ሲወፍርለት ይችላል።

ጽሑፎቹ መጽሔት ላይ ስወጡ ቁጥር ሥራዬ ብለው አስተያየት ሲሰጡኝ የነበሩ በቁጥር በርከት ያሉ ወገኖችም ከምስጋናው ላይ ድርሻቸውን መውሰድ መብታቸው መሆኑን ይወቁት

የትኛውም ሰው እንከን የለሽ መጽሐፍ ሲጽፍ አይችልም፤ ለዚህ ነው በዚህ ምድር ላይ ከመጽሐፍ ቅዱስ በቀር ትክክለኛና ፍጹም መጽሐፍ የሌለው። ይህኛውም መጽሐፍ ቢሆን ከዚህ የተለየ ባለመሆኑ ሁለተኛ ሲታተም መሻሻል አስፈልጎታል። በተለይ ሚኪያስ በላይ፣ ስሜታደሰ (መጋቢ) እና ተስፋሁን ሐጢያ ለዚህ ተመስጋኞች ናቸው። መሻሻል አለባቸው ያሏቸውን ጉዳዮች ለማመልከት መጽሐፌን በቀይና በአረንጓዴ እስኪሪብቶ አዥጎርጉረውና ሥዕል ደብተር አስመስለው ሰጥተውኛል። "Vive La Différence!" ይላሉ ፈረንሳዮች፤ "(የአሳብ) ልዩነት ለዘላለም ይኑር!" ማለታቸው ነው። እኔስ ምኔ ሞኝ ነው? ያመንኩበትን ብቻ መርጬ ተቀብያለሁ። ቅንነታቸውን አደንቃለሁ። በሆዴ ግን፣ "ብድር መላሽ ያድርገኝ!" እያልኩ ነው።

በተረፈ ባለማወቅ ለማቸውን ያልጠቀስኳቸው ሰዎች ቢኖሩ የዝንጋኤ ጉዳይ መሆኑን ተረድተው ይቅርታቸውን እንደማይነፍጉኝ ባለ ተስፋ ነኝ።

እኔ ባጎደልኩ ሥላሴ ይሞሉበት!

አሁን እኔ ላብቃና መጽሐፉና እናንተ ቀጥሉ።

ጳውሎስ ፈቃዱ

ሚያዝያ 30 ቀን 2000 የምሕረት ዓመት

አዲስ አበባ

"እግዚአብሔርን አልወደውም"

ልጅቷ ብስል ቀይ ናት - ቆንጆዬ። ማግባት የምትፈልገው ደግሞ እንደ እኔ ድብን ያለ ጥቁር ወንድ ነው። ከጠረፍ አካባቢ የሚመጡት ጥቋቁርና ዝግባ የሚያካክሉ ወንዶች ይማርኳታል - በልቧም ትመኛቸዋለች። ግና የእህል ውሃ ነገር ሆነና መልኩ መለስ ካለ ሰው ጋር ተገናኝተው ፍቅር ይጀምራሉ። ጥቁር ለሆነ ወንድ ያላትን ከፍተኛ ፍላጎት የተረዳው ፍቅረኛዋ (አሁን ባሏ ሆኗል)፣ "ምናለ ፀሐይ ላይ ብሰጣላትና ብጠቁር!" ብሎ መመኘቱን አስታውሳለሁ። ሰዎች ፍቅር ሲይዛቸው ያፈቀሩት ሰው እንደሚፈልገው ራሳቸውን ለውጠው ፍቅረኛቸውን ለማስደሰትም ሆነ ለማሸነፍ ይሞክራሉ - ከሆነላቸው መልካም። ለዚህ ነው "ጀንትል" ወንድ የምትወድ ሴት ያዘዘበት፣ "ጀንትል" ለመሆን በመሞከር የሚለፋው። ተጫዋች የምትፈልግ ያጋጠመችውም ቀልጣፋና ተጫዋች ለመሆን ደፋ ቀና ሲል ይውላል፤ ሌላውም እንዲሁ የተለወጠውን ራሱን ለሚወዳት ሴት ለማቅረብ ሲዳክር ይታያል።

እግዚአብሔርን ስለ መውደድም ስናነሣ ስለ ፍቅር ነው የምናወራው። ፍቅር ደግሞ ንድፈ ሐሳብ ብቻ ሳይሆን ተግባር፣ ስውር ሳይሆን ግልጥ ነው።

ከእግዚአብሔር ጋር ያለን ግንኙነት የጀመረው እርሱ አስቀድሞ ሲወደንና ፍቅሩን በመሥዋዕትነት (በተግባር) ሲገልጥልን ነው። ሲወደን ደግሞ በምድራዊ ፍቅር ብዙ ጊዜ እንደሚስተዋለው ፍቅሩ ጊዜያዊ አልነበረም፤ "የወደዳቸውን እስከ መጨረሻ ወደዳቸው" (ዮሐ. 13÷1) ይላል መጽሐፉ[1]። ፍቅር ደግሞ ሰጥቶ የመቀበል ጉዳይ ነውና የሁለቱንም ተሳትፎ ይጠይቃል። በአንድ እጅ ማጨብጨብ እንደማይቻል ሁሉ በፍቅርም ጉዳይ እንዲሁ ነው። የሁለቱም ወገኖች ፍላጎትና መሥዋዕትነት ያስፈልጋል። እግዚአብሔርን ጨምሮ የትኛውም አፍቃሪ ለፍቅሩ ምላሽ ይሻል። ስለዚህ እርሱ እንደ ወደደን በምላሹ እኛም እርሱን መውደድ ይጠበቅብናል።

"እግዚአብሔርን አልወደውም" ብዬ ስናገር ሰዎች ሲሰሙ፣ "እንዴ ትወደዋለህ እንጂ!" ብለው ይከራከራሉ። "እንዴት ሰወቃችሁ?" ብዬ ብጠይቅ፣ "እንዲህና እንዲያ አድርጎልሃል እኮ" ይሉኛል። ማስረጃቸው ግን እርሱ እንደሚወደኝ እንጂ እኔ እንደምወደው አያረጋግጥም። ታዲያ ሰዎች ጌታን መውደዱን በምንድን ነው የሚያውቁት? ቤተ ክርስቲያን ስለምሄድ? ዐሥራት በመስጠቴ? ወይስ በአገልግሎቴ?

እግዚአብሔር ግን ይህን ያውቃልና ሚዛኑን አስቀምጦልናል:: "ትእዛዜ በእርሱ ዘንድ ያለችው የሚጠብቃትም የሚወደኝ እርሱ ነው፤ ... የሚወደኝ ቢኖር ቃሌን ይጠብቃል፤ ... የማይወደኝ ቃሌን አይጠብቅም:: የምትሰሙትም ቃል የላከኝ የአብ ነው እንጂ የእኔ አይደለም" (ዮሐ. 14÷21-24)::

የፍቅር እውነተኛነት የሚታወቅበት መንገድም አለ - ተግባር! እንኳን እግዚአብሔር፣ እኛ እንኳ እርስ በርስ "በሥራና በእውነት እንጂ በቃልና በአንደበት አንዋደድ" ተብለናል (1ዮሐ. 3÷18):: በእርግጥ እግዚአብሔር የልመናችንን ቃል ሰምቶልናልና እኛም በተራችን፣ "እንወድሃለን!" ልንለው እንችላለን:: ሆኖም እንደ እምነትና ትዕግሥት ሁሉ ፍቅርም ይፈተናል:: "እግዚአብሔርን እንወደዋለን" ብለን ስለ ተናገርንና ስለ ዘመርን አይደለም እርሱን መውደዳችን የሚረጋገጠው:: "ብትወዱኝ ትእዛዜን ጠብቁ" ብሏልና እግዚአብሔርን መውደዳችን ትእዛዛቱን በደስታ በመፈጸማችን ይገለጣል፤ ይረጋገጣል::

እኔ በግሌ ከእግዚአብሔር ትእዛዝ በተቃራኒ ስሄድ ራሴን አግኝቼ ዐውቃለሁ:: ግድ ካልሆነ በቀር ፈቃዱን ለመፈጸም አልተጋም:: "በምሥራቅ ሂድ ሲለኝ ምዕራብን ለከተል፤ የሰጠኝን ክልል ዐጥሩን ጥሼ ስዘል ..." የሚለው የደረጀ ከበደ መዝሙር ይመቸኛል:: ትእዛዙን መጠበቅ ግን አይመቸኝም:: ድሮ ሰዎች ላይ እፈርድበት የነበረውንና የምነቅፈውን ነገር ዛሬ ሳደርገው እገኛለሁ:: ታዲያ እኔ ትእዛዙን የማልፈጽመው ሰውዬ፣ "እግዚአብሔርን እወደዋለሁ" ብዬ ብናገር እውነት ይሆናል? እንዴት ሆኖ! የትኛውም ምዕመን፣ የትኛውም "የተቀባ" አገልጋይ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ሳይፈጽም እግዚአብሔርን ስለ መውደድ ቢያወራ፣ ቢሰብክና ቢዘምር እርሱ ውሸተኛ ነው!

አንዲት የወዳጄ ሚስት የአንድን መንፈሳዊ የሚመስል በጥባጭ "ወንድም" ተግባር በደንብ ካስተዋለች በኋላ፣ "እንደው አንድ ሰው መግደል ቢፈቀድልን እርሱን ነበር ..." ብላ ተናገረች:: ይህን የሰማው ሌላኛው ወንድም ደግሞ፣ "ይህ ቢፈቀድማ ኖሮ እኔም እንትናን ..." ብሎ ተመኘ:: መጀመሪያ ደንግጫለሁ፤ ኋላ ጠላቶቼ ትዝ ሲሉኝ ግን ሐሳቡ እኔንም አስጐመጀኝ:: አንድ ሰው ብቻ እንኳ መግደል ቢፈቀድልን ምን ነበረበት? ግንኮ አንድ ብቻ አይበቃም፤ ከተፈቀደ አይቀር በርከት ተደርጐ ቢፈቀድ ይሻላል:: መጀመሪያ እንትናን፣ ከዚያ እንትናም ደግሞ አለ ...:: እያንዳንዳችን አንድ አንድ ሰው ለማሰናበት ስንመኝ ያላስተዋልነው እኛንም እያሰበ፣ "ምናለ አንድ ሰው መግደል ቢፈቀድ?" በማለት የሚመኝን ሰው ሊኖር እንደሚችል ነው:: "እዚያም ቤት እሳት አለ" ነው ነገሩ! የእስራኤል ጠቅላይ ሚኒስትር የነበሩት ሚቼ ይስሐቅ ራቢን፣ "'ዐይን ያጠፋ ዐይኑ ይጥፋ' የሚለው ትእዛዝ ሁላችንንም አንድ ዐይና አድርጐ አስቀርቶናል" ማለታቸው ይታወሳል::

ከላይ የጠቀስኳቸው "አንድ ሰው መግደል ቢፈቀድልን" ብለው ይመኙ የነበሩ ሰዎች - እኔን ጨምሮ "ክርስቲያኖች" ነው የምንባለው:: ለማሰናበት የተመኘናቸው ሰዎችም ክርስቲያኖች ተብለው ነው የሚጠሩት:: ቃሉ ደግሞ፣ "ወንድሙን የማይወድ በሞት ይኖራል:: ወንድሙን የሚጠላ ሁሉ ነፍሰ ገዳይ ነው፤ ነፍሰ ገዳይም የሆነ ሁሉ የዘላለም ሕይወት በእርሱ እንዳይኖር ታውቃላችሁ" ይላል (1ዮሐ. 3:14-15)::

ታዲያ እኛ እግዚአብሔርን እንወዳለንን? "ማንም 'እግዚአብሔርን እወዳለሁ' እያለ ወንድሙን ቢጠላ ሐሰተኛ ነው፤ ያየውን ወንድሙን የማይወድ ያላየውን እግዚአብሔርን ሊወደው እንዴት ይችላል? እግዚአብሔርንም የሚወድ ወንድሙን ደግሞ እንዲወድ ይህች ትእዛዝ ከእርሱ አለችን" (1ዮሐ. 4÷20-21):: ልንጠብቀው የተገባ ዋነኛ ትእዛዝ ይኸውላችሁ! የተጻፈውም እግዚአብሔርን መውደዱን ለወገኖች በነበረው ፍቅር በገለጠና የፍቅር ሰው በሆነው በሐዋርያው ዮሐንስ በኩል ነው::

እሺ፤ እኔ "እግዚአብሔርን እወደዋለሁ" ማለት እችላለሁ? ወንድማቸውን (እኅታቸውን) የሚጠሉና ጠምደው የያዙ፣ ለወገናቸው ደግደሃን የማያስቡ፣ በጎ ሕሊና የሌላቸውና በምንጣፋቸው ተደላድለው ስለ ዮሴፍ መከራ የማያዝኑ የትኞቹም አገልጋዮች፣ "እግዚአብሔርን እንወደዋለን" ብለው ቢናገሩ እነርሱ ውሸተኞች ናቸው!

ልጁ ከጓደኛው ጋር ያወራል:: እናም በወሬው መሐል ደጋግሞ የአንዲትን ልጅ ስም ይጠቅሳል፤ አባት በዝምታ ያዳምጣሉ:: አሁንም ልጁ ከጓደኛው ጋር መጫወቱን ቀጥሏል (የልጅቷን ስም መጥቀሱንም ሳይዘነጋ ነው ታዲያ):: አባት ወደ ኋላ ላይ ልጁን ጠሩትና "ለመሆኑ ከእከሊት ጋር ፍቅር የጀመራችሁት መቼ ነው?" ብለው ይጠይቁታል:: ልጁ ደንግጦ፣ "እንዴ ፋዘር እኛ መቼ ፍቅር ጀመርን? ማነው እንዲህ ብሎ የነገረህ? ኧረ አይደለም!" በማለት እየተንተባተበ ለማስተባበል ጥረት ያዘ:: "ፍቅርና ስካር አይደበቅም" ሲባል የሰማ አይመስለኝም:: አባትም ከጓደኛው ጋር ሲጫወት ምን ያህል በተደጋጋሚ ስሟን ያነሣ እንደነበርና ለመፋቀራቸው ከዚህ የበለጠ ማስረጃ እንደማይሹ ረጋ ብለው በፈገግታ አስረዱት፤ ፈገግ ያሉት ምናልባት የራሳቸው ትላንት ትዝ ብሏቸው ሳይሆን አይቀርም:: ልጁም በመገረም ፍቅራቸው እውነት መሆኑን አመነ::

አንድ ጓደኛችንም፣ "ፍቅር ያዘኝ" ብሎ አንድ ሰሞን አስቸገረን ነበር:: የእርሱ ፍቅር ደግሞ ነጮቹ፣ "head over heel" የሚሉት ዐይነት በመሆኑ "ኤሌክትሪክ ያዘው" ብንል ይሻላል:: የልጅቷን ስም ለጊዜው ለዚህ ውይይታችን ሲባል "መስከረም" እንበላት (ምስጢር እንዳላወጣሁ ይቆጠር):: እንግዲህ ምንም ብናወራ ጣልቃ ገብቶ፣ "መስከረምም እኮ እንዲህ ብላለች" ሳይል አያልፍም (ይቅርታ እርሱ "መስኪ"

ነው የሚለው):: ስለ አትዬ ባፌና ልጅ ቁመት ስናወራ፣ መስከረም መበራቷ ግድ ነው፤ ስለ ኢራቅ አሜሪካ ፍጥጫ ስናወራም የእርሱ ማስረጃያቹው የፈረደባት መስከረም ናት:: የወሬው ርእስ ምንም ቢሆን የንግግሩ መክፈቻና ማሣረጊያ የሆነችው መስከረም አትቀርም:: ቢቃ፤ ወሩ ጥቅምትም ይሁን ለኔ ለእርሱ ግን ሁሌም መስከረም ነው:: እሺ ለእርሱ ሁሉ ነገሩ እርሷ ብትሆን ለእኛ ምናችን ናት? እናም አንድ ቀን ስለ ቻይና ኢኮኖሚ እድገት ይሁን ስለ ኢራን ኒውክሊየር ግንባታ ስንነጋገር እንደለመደው “መስከረምም እኮ” ሲል ሲል፣ ሌላኛው ጓደኛችን ተሸቀዳድሞ “ይኸው እንግዲህ ‘መስከረም ምናምን’ ልትል እንዳይሆን” ብሎ ኩም አደረገው:: ከዚያ እኛም ዐረፍን፤ የመስከረምም ስም ዐረፈ::

ፍቅር ሲይዝ ስላፈቀሩት ሰው እንደዚህ በተገኘው አጋጣሚ ሁሉ ማውራት ማውራት ያሰኛል:: ሰው ይታክበኛል የለም፤ ፍቅር ነዋ! “እግዚአብሔርን እወደዋለሁ” የሚልም ሰው በተገኘው አጋጣሚ፣ በየርእሱ ሁሉ የእግዚአብሔርን ስም፣ የእግዚአብሔርን ሐሳብና መልካምነት እያነሣ እንደሚናገር ይጠበቃል፤ በየሰበቡ እርሱን ያወድሳል:: አንድ አገልጋይ፣* “ዜና አንባቢዎች፣ ‘እንደ ምን ዋላችሁ? አሁን ዜና እናሰማለን’ ሲሉ ‘እግዚአብሔር ይመስገን’ እላለሁ:: እርሱን የማመሰግንበት አንዲትም አጋጣሚ እንዲሁ እንድታልፈኝ አልፈልግም” ብሎ ተናግሯል::

ራሴን ሳየው ግን በተገኘው አጋጣሚ ስለ እግዚአብሔር የማወራ ሆኜ አልተገኘሁም:: እንኳን በተለያየ ርእስ ይቅርና ስለ እግዚአብሔር የሚወራበት ቀጥተኛ አጋጣሚ ሲገኝ እንኳ ስለ እግዚአብሔር ለመናገር ዐይናፋር ነኝ:: እግዚአብሔርን የሚወዱ ሁሉ ስለ እግዚአብሔር ሁሌ ይናገራሉ ካልን፣ ስለ እግዚአብሔር የማያወራ ሰው እግዚአብሔርን አይወድም ብንል ሥነ-አመክንአዊ (logical) ስህተት የለበትም:: ታዲያ እኔ እግዚአብሔርን እወዳለሁ? ከየት መጥቶ! በመሆኑም ስለ እግዚአብሔር የሚናገሩባቸውን ብዙ አጋጣሚዎች ስለ ራሳቸው ገድልና ዝና፣ ስለ ሚኒስትሪያቸውና ስለ ራእያቸው ስፋት፣ ስለ እግዚአብሔር ሳይሆን ስለ ራሳቸው ታላቅነት የሚተርኩ፣ እግዚአብሔርን አገለገልን ብለው ራሳቸውን (ኑሮአቸውን) የሚያገለግሉ የትኞቹም “አገልጋዮች” ተብለው የሚጠሩ አስተማሪዎች፣ ወንጌላውያንም ሆኑ ዘማሪዎች፣ “እግዚአብሔርን እንወደዋለን” ብለው ቢናገሩ እነርሱ ውሸተኞች ናቸው!

ታላቁ ትእዛዝም ይኸው ነው፤ እግዚአብሔርን በፍጹም ሁለንተና፣ ባልንጀራን ደግሞ እንደ ራስ መውደድ (ማር. 12÷28-31):: ዘመናችን ግን ዲያብሎስ የሰዎችን የመውደድ ጉልበት በዓለማዊነት እያሟጠጠ ያለበት ዘመን ነው:: እኔም ብሆን የዓለም ወዳጅ ሆኜ ተቸግሬያለሁ:: የዓለም ወዳጅ ከሆንኩ ደግሞ ከእግዚአብሔር ጋር ጥል ላይ ነኝ ማለት ነው:: “አመንዝሮች ሆይ፤ ዓለምን መውደድ ለእግዚአብሔር ጥል እንዲሆን አታውቁምን? እንግዲህ የዓለም ወዳጅ ሊሆን የሚፈቅድ

ሁሉ የእግዚአብሔር ጠላት ሆኖአል” (ያዕ. 4÷4):: ታዲያ “እወድሃለሁ” ብዬ እንዴት መዘመር እችላለሁ? ስለዚህ እግዚአብሔርን መውደዳችን ሊመረመርና ሊፈተሽ ይገባዋል:: በግልጥ እንደሚታወቀው አብዛኞቻችን በሥጋ ምኞት፣ በዐይን አምሮትና ስለ ገንዘብ በመመካት ተይዘናል:: በዚህ ሁኔታ ውስጥ ሆነን ደግሞ እግዚአብሔርን መውደድ አንችልም (1ዮሐ. 2÷15)::

ሐዋርያው ጳውሎስ ግን እንዲህ ብሏል፤ “አይሁድ አንድ ሲጎድል አርባ ግርፋት አምስት ጊዜ ገረፉኝ:: ሦስት ጊዜ በበትር ተመታሁ፤ አንድ ጊዜ በድንጋይ ተወገርሁ፤ መርከቤ ሦስት ጊዜ ተሰበረ፤ ሌሊትና ቀን በባሕር ውስጥ ኖርሁ:: ብዙ ጊዜ በመንገድ ሄድሁ፤ በወንዝ ፍርሀት፣ በወንበዴዎች ፍርሀት፣ በወገኔ በኩል ፍርሀት፣ በአሕዛብ በኩል ፍርሀት፣ በከተማ ፍርሀት፣ በምድረ በዳ ፍርሀት፣ በባሕር ፍርሀት፣ በውሸተኞች ወንድሞች በኩል ፍርሀት ነበረብኝ፤ በድካምና በጥረት ብዙ ጊዜም እንቅልፍ በማጣት፣ በራብና በጥም ብዙ ጊዜም በመጦም፣ በብርድና በራቁትነት ነበርሁ:: የቀረውንም ነገር ሳልቆጥር፣ ዕለት ዕለት የሚከብድብኝ የአብያተ ክርስቲያናት ሁሉ ሐሳብ ነው” (2ቆሮ. 11÷24-28):: በዚህ ሁሉ ጭንቅና ውጥረት መሐል እርሱን የሚያሳስበው የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ጉዳይ ነበር:: የእግዚአብሔር ቤት እየፈራረሰ በሚገኝበትና ይህም ጉልቶ በሚታይበት በአሁኑ ወቅት ግን ሁሉም የራሱን ቤት ለመገንባትና ለመሸላለም ነው የሚሮጠው:: ራሴንም ሳየው የእግዚአብሔር ቤት ጉዳይ ገዶኝ አያውቅም፤ ሸክምም አይሰማኝም:: የሚያሳስበኝና እንቅልፍ የነሳኝ የራሴው ጉዳይ ነው:: ምክንያቱ ደግሞ ግልጽ ነው - እግዚአብሔርን አልወደውም:: ታዲያ ብወደው እንዲህ ለቤቱ ግድየለሽ እሆናለሁ?

የእግዚአብሔር ቤት እየፈራረሰና ዕርሻውም በአረም ተውጦ ሳለ “የአባትህ ቤት ሲዘረፍ አብረህ ዝረፍ” በሚለው ብሒል የሚመሩ የሚመስሉ አገልጋዮችን አይተናል:: እነርሱ እንኳን የቤቱ ነገር ግድ ሲላቸው ይቅርና በእግዚአብሔር ስም ዘርፈውና በዝብዘው ቅሪት መቋጠር የሚያምራቸው ናቸው:: አጥፊዎችን “ተመለሱ” ማለት የማይፈልጉ “አገልጋዮች” ብዙ ናቸው - ርካሽ ተወዳጅነትን ፍለጋ::

የእግዚአብሔር ወገን ለመሆን እንደ ሌዊ ሁሉን ስለ እግዚአብሔር ችላ ብሎ፣ ለእግዚአብሔር የሚኖርና የእግዚአብሔር ቤት ቅናት የሚበላው አገልጋይ ማግኘትማ አዳጋች ነው:: ስለ ቤቱና ስለ መንጋው ግድ የማይላቸው ጨካኝ “እረኞች” እዚህም እዚያም ይታያሉ:: ሲፈልጉ መንጋውን ለሌላ ይሸጡታል፤ ገንዘብ ካተረፉ ምን ገዷቸው? የሰቡትን በጐች (ቆንጃጅቱንና ባለጠጋዎችን) ለራሳቸው ይበሏቸዋል:: ለበርካቶችም አገልግሎት ጥሩ መነገጃ፣ የእግዚአብሔር ስምም አትራፊ የንግድ ምልክት ሆኖላቸዋል:: ይህም ሆኖ ግን “እግዚአብሔርን እወደዋለሁ” ብለው

ይዘምራሉ፤ እግዚአብሔርን ግን በፍጹም አይወዱትም!! ይልቁን ራሳቸውን ያስቀድማሉ፤ ገንዘብን ያመልካሉ፤ ከእግዚአብሔር ይልቅ ተድላን ይወዳሉ። ስለዚህ አውነት እውነት እላችኋለሁ፤ ውሸተኞች ናቸው!

የምራቸውን እግዚአብሔርን ከልባቸው እየወደዱ ትእዛዙን መፈጸም ያቃታቸውን ግን እግዚአብሔር ይርዳቸው!

ማስታወሻ

[4] በነገራችን ላይ በዓለም ላይ "መጽሐፉ" (The Book) የሚባለው መጽሐፍ ቅዱስ ብቻ ነው። ይህም እቻ የለሽ የመሆኑ ማስረጃ ነው።

"ሴ*ን እንደማላገባ"

ርእሱን ያየ ባለትዳር የሥራ ባልደረባዬ፣ "ወይ ጉድ! ለምን እንደማታገባ ማወቅ ቀርቶ እግብተህ እንኳን ለምን እንዳገባህ ማወቅ አትችልም" ብሎኛል። ቢሆንም ሰዎች የማያገቡባቸው የየራሳቸው ሰበቦች ይኖራቸዋል ብዬ አገምታለሁ። ስለዚህ አንዳንድ ወዳጆቼን ለምን እስከ አሁን ሴጣ እንደሆኑ ላቀረብኩላቸው ጥያቄዎች የሰጡኝን ምላሽ እንደሚከተለው አቅርቤዋለሁ። በእርግጥ ጥያቄዎቹ በሙሉ ወንዶች ላይ ያነጣጠሩ ናቸው። ምክንያቱም ሴቷን ልጅ፣ "ለምን አታገቢም?" ብዬ ብጠይቃት፣ "ለምን አታገቢኝም?" ያልኳት መስሏት ችግር እንዳይፈጠርብኝ ሠግቼ ነው። ስለዚህ የሴቶቹን ጉዳይ ራሳቸው ሴቶቹ እንደሚያስቡበት ተስፋ በማድረግ የእኛኑ ጣጣ ልቀጥል። ለነገሩማ፣ "የወንዶች ጉዳይ" የሴቶችም አይደል እንዴ?

አንዱን ጠየቅሁት፤ "አንተ ግን ለምንድን ነው የማታገባው?"

"አንተ ራስህ ለምን አታገባም?" ጥያቄዬን አንጥሮ መለሰው። "የማትኖርበትንማ አትሰብከኝም!" አለኝ እያሾፈ።

"እኔ እኮ 'አግባ' እያልኩ ልዘበዝብህ አይደለም። ምክንያቱን ለማወቅ ስለምፈልግ ብቻ ነው የጠየቅሁህ" በማለት በዐይኔ ጭምር ተለማመጥኩት።

"ለምን እንደማላገባ ልንገርህ?" አለኝ፤ አንቁልልጭ የሚል ይመስላል።

"አዎን!" አልኩት በጉጉት።

"ከየት ላምጣ?" አለኝ ፍርጥም ብሎ።

"ምን!" አልኩት በድንጋጤ።

"ሚስት ነዋ!" ሲለኝ ልቤ መለስ አለ። ሁሉ የሞላው ቀጭን ጌታ በመሆኑ አንዳች ኢኮኖሚያዊ ችግር እንደሌለበት ዐውቃለሁ።

"እንዴት አንተ ሚስት ታጣለህ?" ጥያቄዬን ገፋሁበት።

"ወንድም! የልጆች የሰንበት ትምህርት ቤት (sunday school) ዘትጊደ እንኳ ሚስት አታገኝም። የ12 እና 13 ዓመት ልጆች እጮኛ አላቸው። ጴንጤ እኮ ስግብግብ ሆኗል። የቀሩት ገና ያልተወለዱት ብቻ

ናቸው። ቀድመውን ያገቡት ወዳጆቻችን ሴት ልጅ ሲወልዱ ቀልበን ካሳ ስቀረን መቅለጣችን ነው። የእኛዎቹ ገና አልተወለዱም!" ነበር ምላሹ።

መጽሐፉ፣ "ሚስትን ያገኘ ..." የሚለው ሚስት በቀላሉ ስለማ ትገኝ ይሆን እንዴ? አንዳንድ ወንዶች የምትሆናቸውን ሴት ማጣታቸ ውን ላለማግባታቸው እንደ ምክንያት ያቀርባሉ። አንዳንዶች ደግሞ ዕድሜ ልካቸውን ከአንዲት ሴት ጋር መኖር የሚያስከትለውን መሰላቸት በማሰብ ከወዲሁ ጥያቄውን ገሸሽ ለማድረግ ይሞክራሉ።

አንድ ወዳጅ አለኝ። ዲግሪውን ይዞ እንኳ የትምህርት ፍላጐቱ አልበረደለትም። ማንበብማ የተለከፈበት ነው። ሥነ ጽሑፍም ጠርታዋ ለች። በተለያዩ ነገሮች ላይ ተሳትፎ የሚያደርግ ሁለገብና ተጫዋች ነው። ስለዚህ የተለያዩ ሴቶች ዐይናቸውን ይጥሉበታል።

"ለምን አታገባም?" እንዷ ጠየቀችው።

"ይህን ሁሉ ተምሬ፣ ይህን ሁሉ አንብቤ፣ ራሴን ለማሳደግ እንዲህ ቀንና ሌሊት ስለፋ ኖሬ፣ የአንድ ሴት ብቻ ለመሆን ምን አጣደ ፈኝ!" አለ እያሾፈ።

"እና ስንት ፈለግህ?"

"እይ! ለአንድ ሴት እንኳ እበዛለሁ" አለ ተዝናንቶ።

"ታዲያ ሁላችንንም ታገባን እንዴ! ስለ ሁሉ የሞተው ጌታ ኢየ ሱስ ብቻ ነው፤ እና አንተ ደግሞ ማን መሆንህ ነው?" አለችው ቆጣ ብላ።

አንዳንዶች ደግሞ ካልቸገራቸው በቀር ትዳር አይፈልጉም። እንዱ ባልንጀራዬ ተረኛ ተጠያቂ ነው፤ እስካሁን ከወላጆቹ ጋር ነው የሚኖረው።

"ለምን አታገባም?"

"ለምን እንደማላገባ የምር ማወቅ ትፈልጋለህ?"

"አዎና!" አልኩት፣ ከአፉ ነጥቄ።

"እኅቶቼ ካላገቡ አላገባም!"

"ከእነርሱ ጋር ፉክክር ይዘሃል እንዴ?"

"እረ በፍጹም! እንዲያውም በጣም ጥሩ እኅቶች ነው ያሉኝ። ማታ ከሥራና ከትምህርት ቤት መልስ አምሽቼ ነው የምገባው። ቤት ስደርስ ከፍሌ ተጠርጐ፣ መኝታዬ ተነጥፎ ይጠብቀኛል። ልብሴንም ያጥ

ቡልኛል። ከውስጥ የምለብሳቸውን እንኳን እኔ ንክች አላደርግም፤ እኅ ቶቼ ውለው ይግቡ። አክብረውና እንደ ዕንቁላል ተንከባክበው ይዟው ኛል። ሲርበኝ፣ 'እማዬ እራት' ማለት ብቻ ነው። እጄን አስታጥበው ምግብ ያቀርቡልኛል። እንዳይበርደኝ ትንሿ አብራኝ ትተኛለች። ታዲያ ዘየት በኩል ሚስት ትዝ ትበለኝ?"

"እና ምን ይሻልሃል?"

"እግዚአብሔር እኔ ትዳር እንድይዝ ከፈለገ፣ አስቀድሞ እኅቶቼን መዳር ያለበት ይመስለኛል። ስለዚህ እነርሱን እየጠበቅሁ ነው። ምኞቴ ሲጎደል ብርድ ብርድ ይለኛልና ያኔ አስብበታለሁ። አሁንማ ምን ጐደ ለኝ? የምን የእግዜርን ዐይን መውጋት ነው!"

በእርግጥ ይህንን ሐሳብ ሁሉም አይጋሩትም። እንዳንዶቹ ነጻነታ ቸውን አጅግ ይፈልጋሉ። አንድ የማውቀው ወጣት አለ፤ ሁሌ ከእናቱ ጋር ጦርነት ላይ ነው።

"አባክሽን እማሚ ቤት ተከራይቼ ልውጣ?"

"ምን ጐደለህና!"

"አሁን እኮ አድጌያለሁ። ስለዚህ የራሴን ነጻነት እፈልጋለሁ፤ ኑሮንም ልለማመድ እንጂ!"

እናቱም ለሌሎች ያከራዩትን ቤት አስለቀቁና፣ "በል አድስህ ግባ በት" በማለት ምክር አዘል ትእዛዝ ሰጡት። ትንሽ ቆየና መነጫነጭ ጀመረ።

"ደ'ሞ አሁን ምን ጐደለብኝ ልትል ነው? እግብተህ ካልሆነ ዘዚ ህች ቤት ንቅንቅ አትላትም!" እናትየው ናቸው።

"ቆይ እማሚ! አሁን እንቺ እጅ ላይ ነው ያለሁት። ሳገባ ደግሞ ሚስቴ ከእንቺ እጅ ፈልቅቃ ወደ ራሷ ታሸጋግረኛለች። እናንተ የምትቀባ በሉኝ ዕቃ ነኝ እንዴ! ለራሴ የምኖረው መቼ ነው? ወንደላጤ መሆን እኮ በሕይወት ዘመን እንዴ ብቻ የሚገኝ ዕድል ነው። እስከ መቼ በጓደኞቼ ልቅና! አላሳዝንሽም እማሚ?" እናትየው ንግግሩ ቢያሥቃቸውም ሀዳቸ ውን አላባባውም። እርሱም ቁርስ ለመሥራት ሲሞክር እያረረባቸው ሆዳቸውን በሚወሉ ወንደላጤ ጓደኞቹ ነጠመኝ ቢቀናም እናቱን ማስ ዘን አልፈለገምና እስካሁን አብሯቸው ይኖራል።

የትኛዋም ሴት ሚስታቸው ልትሆን እንደምትችል የሚያስቡ ወንዶች አሉ። አንዳንዶቹ ግን በልካቸው የተሰፉች (ready made) ሴት ፍለጋ ላይ ናቸው። እስቲ የአንዱን ውጣ ውረድ ለናሙና እንመልከት። ቀዮ ሴት ነፍሱ ናት። ተናጋሪ ከሚባሉት ሰዎች ጉራ ስለሚመደብ ረጋ ያለች ሴት ቀልቡን ትስበዋለች። ቀልጣፋና ተግባቢ ቢሆንም እስካሁን ብቸኛ ነው። ተሞክሮውን እንዲህ አጫውቶኛል።

"ያኸውልህ አንድ ቀን አንዷን አገኘሁልህ፡፡ የምታምር ቀይ ልጅ በመሆኗ እንድታመልጠኝ አልፈለግሁም፡፡ ሻይ ልንጠጣ ተቀጣጥረን ተገናኘን፡፡ እርበኝ ስለነበርም አብረን ምሳ በላን፡፡ ምን ችግር አለባት መሰለህ? ያለ ዕረፍት ነው የምታወራው፡፡ ፋታ ልትሰጠኝ አልቻለችም፡፡ 'እንዴት?' እና 'ለምን?' የመሳሰሉትን አጫጭር ጥያቄዎች ልጠይቃት የቻልኩት እንኳ፣ ከረጅም ንግግር በኋላ ትንፋሽ አጥሯት አየር ለመሳብ ንግግሯን ለአፍታ ስታቋርጥ ነው፡፡ አውርታ አትጠግብም፤ ምን ጉድ ናት እባክህ? መንጋጋዋን አይደክማትም እንዴ! እኔ ተናጋሪ፣ እርሷ ተናጋሪ! ብንጋባ እኮ ቤቱ መንደዱ ነው፡፡ ቤታችን እሳት አደጋ መከላከያ እጠገብ ነው መሆን ያለበት፡፡ እርሷ እያወራች፣ እኔ በውስጤ እለላስል የነበረው እንዴት ብን ብዬ ከአጠገቧ እንደምጠፋ ነበር፡፡ ስለዚህ ከእርሷ ጋር ሳለ መቀጠል የፈጀኑ ቀን ወሰንኩ፡፡ ደግማ ብትደውልልኝም ላገኛት አልፈለግሁም፡፡ ጆሮ መጫወቻ ነው እንዴ!"

ልጁ ትንሽ እውነት ያለው ይመስላል፡፡ "Woe to the house where the hen crows and the cook keeps quiet!" የሚለውን የድሮ የስፓኒሾች አባባል አስታወሰኝ፡፡ "አውራ ዶሮው ዝም ብሎ ሴቷ ዶሮ የምትጮኽበት ቤት ወዮለት!" ማለት ነው፡፡

"እሺ ከዚያስ?" አልሁት ጨዋታውን እንዲቀጥል ለማባበል፡፡

"ሌላኛዋ ደግሞ መጣችልህ! ይቺ ደግሞ የሀብታም ልጅ ናት፡፡ ዝምተኛና ሰዎችን ቀና ብላ የማታይ ብትሆንም፣ የምታወራልኝ ገንዘቦች ሁሉ አምስትና ስድስት ዜሮዎችን የሚያስከትሉ ናቸው፡፡"

"ሚሊዮን ማለትህ ነው?" አልኩት ከአፉ ነጥቄ፡፡

"አዎን! እኔ ደግሞ እንደምታውቀው የድኻ ልጅ ነኝ፡፡ ድሮ እኛ ሰፈር ሚሊዮን የሚባል ልጅ ነበር፤ ሚሊዮን የማውቀው እርሱን ብቻ ነው፡፡ በተረፈ 'ሺበሺ' የሚባል የትምህርት ቤት ጓደኛ ነበረኝ፡፡ 'ሺብሬ' ከምትባል ልጅ ጋር ደግሞ አብረን ማዘዙ ሆነናል፡፡ እናልህ ይህች ልጅ ሀብታም ናትና ፈላጊዋ ብዙ ነው፡፡ በዚህ ላይ የተማረች ናት፤ በጣም አስደናቂው ነገር ምን እንደሆነ ታውቃለህ? በፍቅር ጉዳይ እኔን ድኻውን መረጠች፡፡"

"ታዲያ ለምን አላገባሃትም? የመጀመሪያ ልጃችሁን ቢሊዮን ልትሉት እኮ ትችላላችሁ"

"ቀንቃና ናት፡ ፍራንክ ስትወድ ለጉድ ነው፡፡ እርሷ ለዐሥር ሳንቲም ያላትን ፍቅር ያህል እኔ ለዐሥር ብር እንኳ የለኝም! እኔን ከነድኽነቴ ብትወደኝም፣ ለሌላ ድኻ አታዝንም! አንድም ቀን ለድኻ ስትሰጥ አይቻት አላውቅም፡፡ ሻይ ጠጥታና ምሳ በልታ ለአስተናጋጅ ጉርሻ አትተውም፡፡ እኔ ደግሞ እንጀራ የሚሰጡና ለሠራተኞቻቸው ደሞዝ በዕለቱ

ከከፈሉ የሚያምታቸው ክፉ ሴቶችን በውቃለሁ፡፡ እንዲህ ዐይነት ሴቶች በጣም ነው የሚያስጠሉኝ፡፡ ታዲያ ለድኻ ከማታዝን ጨካኝ ሴት ጋር ልኖርልህ ነው እንዴ? እንኳን ሚስቴ ጕረቤቴ እንድትሆን አልፈልግም፡፡ ምነው እባክህ? እናት አባት አልረገመኝ!" አለኝ እየተንገፈገፈ፡፡

እናቱ፣ "መንግሥት እንኳ ነፍስ ገዳይን አስሮ ይቀልባል" የሚሉ ደግ ሴት ናቸው፡፡ ኑሮአቸው ከእጅ ወደ አፍ ቢሆንም ቤታቸው የገባ ሰው ሁሉ በልቶ ቢወጣ ደስ ይላቸዋል፡፡ በየቀኑ ቤታቸው የሚመጣ አንድ ችግረኛ አለ፡፡ ድፍን እንጀራ ነው የሚሰጡት፡፡ እንዲቀረበት በፍጹም አይፈቅዱም፡፡ ቤታቸው አካባቢ ለሚኖሩ ችግረኞች በበዓል ቀናት ሥጋ ወጥ የሚልኩ ሩኅሩኅና እዛኝ እናት ነው ያሉት፡፡ ታዲያ ይህ ልጅ የእናቱን ዐይነት ሴት ማግባት ቢፈልግ ትፈርዱበታላችሁ?

በጣም ደግና ለድኻ የምታዝን ፍቅረኛ እንደነበረችው ወደማውቀው ጓደኛዬ ሄድኩና ጥያቄውን አነሣሁበት፡፡

"እውነትህን ነው፤ በጣም ለድኻ ታዝናለች፡፡ አንዳንዴማ እማሆይ ቴሬዛ በወጣትነታቸው እርሷን ይመስሉ እንደነበር ሁሉ አስባለሁ፡፡ ችግሯ ግን ቁንጅናዋ ነው፤ ፈላጊዋ ብዙ ስለሆነ ቆዳዋን ታዋድዳለች፡፡ 'ትወጂኛለሽ?' ብዬ ስጠይቃት፣ 'የምጠላህ አይመስለኝም!' ነው መልሷ፡፡ እርሷን እንደ ቃልቻ መለማመን የየዕለቱ ሥራዬ ሆነና ታከተኝ፡፡ ዐሥር ቀን ደውዬ ዐሥራ አንደኛው ቀን ባልደውል፣ እኔን ትጠብቃለች እንጂ አትደውልልኝም፡፡ በሞባይል አጫጭር መልእክቶችና ቀልዶች ብልክላትም መልስ አትሰጠኝም፡፡ "አመሰግናለሁ" የሚል መልእክት እንኳ አትልክልኝም፡፡ ተቀባይ (passive) ብቻ ናት! የሆነ ነገር ካልፈለገች በቀር አትደውልልኝም፡፡ እንድሠራላት የምትፈልገው ጉዳይ ከሌለ ትዝ አልላትም፡፡ ምንም ምክንያት ብታጣ እንኳ የሰው ስልክ ልትጠይቀኝ ነው የምትደውለው፡፡ እንደ ጉዳይ አስፈጻሚዋ ብቻ ነው የምታየኝ፡፡ ስለዚያውም እኮ ድንገት ስትደውልልኝ፣ 'ፍራንክ አይኖራት ይሆናል' በማለት ስልኩን እዘጋውና መልሼ እደውልላታለሁ፡፡ ሆኖም ሁሉ ነገር ከእኔ እንዲመጣ ትፈልጋለች፡፡ የትኛዋ ልዕልት ናት እርሷ!" ፊቱ ኩስትርትር ሲል ብኝ ቶሎ ከአጠገቡ ጠፋሁ፡፡

ሌላኛው የድሮ ጓደኛዬን ፍለጋ ሄድኩ፡፡ ቆንጆዬ ጓደኛ ነበረችው፡፡ እርሱ ጉብዝ ተማሪና እንባቢ ነው፡፡ እርሷ እንግሊዝኛ ዳኀቷ ነው፡፡ ብዙ ቋንቋ ትምህርት ቤቶች ገብታለች፡፡ በዚህ ምድር ላይ የማይለወጠው የሰውጥ ሕግና የእርሷ እንግሊዝኛ ይመስል አንዳች ለውጥ ማምጣት ግን አልቻለችም፡፡ "You are the best." (ከሁሉም ትሻላለህ) ብላ ስመ ጻፍ፣ "You are the beast." (አውሬ ነህ) ብላ ጽፋለታለች፡፡ ሆኖም ከዚህ የቋንቋ ችግሯ በቀር በውይይት ጊዜ ምክንያታዊ መሆን የምትችል ባለአእምሮ ናት፡፡ በተጨማሪም የጠንካራ ሰብዕና ባለቤት በመሆኗ ጎላፊነት የመሸከም ብቃት አላት፡፡

"ሰምን አላገባሃትም?" አልኩት::

"ጭቅጭቋን አልቻልኩትም፤ 'አሳምነኝ ላሳምንህ' የምትለው ፈሊጥ አላት:: ለማደርገው ነገር ይቅርና ለማስበውም እንኳ አስቀድሜ እርሷን ማሳመን ግዴታዬ ነበር:: ለስ እያንዳንዱ ነገር እርሷን ማሳመን ለእርሷ የነበረኝን ፍላጎት እየቀነሰው መጣ:: ገና ላገኛት ስሄድ 'ደግሞ ምን ትለኝ ይሆን?' የሚል ሥጋት ይይዘኝ ጀመር:: ቀስ በቀስ ግን ጉንታችን እየተዘቀዘ ሄደ:: አሁን አንድ አማራጭ ነው የቀረኝ፤ በዘመዶቼ በኩል ከአገር ቤት ሚስት እያፈላለግሁ ነው:: ከተገኘልኝ እስከ ስድስተኛ ድረስ አስተምራትና አገባታለሁ:: ከስድስተኛ ክፍል በላይ ከተማረች የእርሷንም መጣት አልችለውም" አለኝ ትክዝ በማለት:: አቤት የሰው ፍላጎት አበዛዙ!

"የአበሻ ቤት ማግባት አልፈልግም" የሚለው ጓደኛዬ ዘንድ ሄድኩና ምክንያቱን ጠየቅሁት:: "'አድርጉ' ያልካቸውን ማድረግ ብቻ እንጂ፤ 'ለምን?' ብለው አይጠይቁህማ! 'አሳምነኝ ወይም ላሳምንህ' የማትለኝን ሴት እንዴት አገባለሁ? ገደል ለመግባት ብትቃረብ እንኳ አይመልሱህም እኮ! ስለዚህ ፈረንጅ ባገባ እመርጣለሁ" ነበር ያለኝ:: ይሄኔ ፊተኛው ጓደኛዬ ትዝ ሲለኝ፣ "አልተገናኙም!" ከማለት በቀር ሌላ ቃል አልነበረኝም::

ፈላስፋነት ወደሚቀጣው ጓደኛዬ አመራሁ:: መጽሐፍ ቅዱስን ጠንቅቆ ያውቃል፤ የሶቅራጥስም ደቀ መዝሙር ይመስለኛል:: አፈንጋጭ ቢጤ ስለሆነ፣ እርሱን ሳገኘው የፍቅር እስከ መቃብሩ ጉዱ ካሳ ትዝ ይለኛል::

"ለምንድን ነው የማታገባው?" የተለመደ ጥያቄዬን ሰነዘርኩ::

"ለምንድን ነው የማገባው?" ነበረ መልሱ፤ ድሮም ፈርቼ ነበር!

"ስጠይቅህማ መልስህ አትጠይቀኝ!" አልኩት ግራ ሲገባኝ::

"ለምታደርገው ለእያንዳንዱ ነገር ምክንያታዊ መሆንማ አለብህ! ስለዚህ ከማግባቴ በፊት ለምን እንደማገባ ማወቅ ይኖርብኛል:: ካላገቡ መኖር አይቻልም እንዴ? ያላገባ ሰው ጎዶሎ እንደሆነ ለምን ይታሰባል? ጎዶሎ የሆኑ ወንድና ሴት ልክ ሲጋቡ ሙሉ እንደሚሆኑ የሚነገረው እኔን አይስማማኝም:: ሴቶቹም ያለ እነርሱ ሙሉ እንደማንሆን፣ ወይም ያለ እኛ ሙሉ እንደማይሆኑ ማሰባቸው ያናድደኛል:: ቤተ ክርስቲያን እንዲህ ዐይነቱን ሚዛናዊ ያልሆነ አስተምህሮ ማስተካከል አለባት:: እኔ በበኩሌ ሙሉ ስለሆንኩ አገባለሁ እንጂ ገና ሙሉ ለመሆን አላገባም! ያለ እኔ ሙሉ መሆኗን የምታምን ሴት ባገኝ ለማግባት ዐይኔን አላሽም! ግን የት ተገኝታ? ገብቶሃል አይደል?" ሲለኝ ራሴን በመነቅነቅ መስማማቴን ገለጽኩ፤ ዲስኩሩን ቀጠለ::

"ስለዚህ ሳያገቡ እንዴት መኖር እንደሚቻልም ትምህርት መሰጠት አለበት፤ ጋብቻ ግዴታ ነው እንዴ? ያለ እግዚአብሔር ሙሉ አለመሆናችን እውነት ነው:: አንድ ከመሆን ሁለት መሆን እንደሚሻልም ግልጽ ነው:: መጋባት የራሱ የሆነ ጠቀሜታ እንዳለውም አልክድም:: ከዚህ ውጭ ግን ሙሉ ለመሆን ማግባት መጽሐፍ ቅዱሳዊ አይመስለኝም:: ጎደሎና ጎደሎ ሙሉ ይሆናል ሳይሆን፣ ሙሉና ሙሉ ሲደመር ሙሉ ይሆናል ብዬ ነው የማምነው:: እግዚአብሔር እኮ ሙሉ አድርጎ ነው የፈጠረን!"

"አሜን!" አልኩኝ ዐይኖቼን ጨፍኜ ራሴን ዝቅ እያደረግሁ::

“እግዚአብሔር ሆይ ከወዳጆቼ ጠብቀኝ”

መቼም ገና ርእሱ ሲታይ፣ “ምን ነካው?” እንደሚያሰኝ እላጣሁ ትም:: አባባሉ ግን የእኔ አይደለም:: “እግዚአብሔር ሆይ ከወዳጆቼ ጠብ ቀኝ፤ ጠላቶቼን እኔው እጠብቃቸዋለሁ” ብሎ የተናገረው ፈረንሳዊው ፈላስፋ ቮልቴር ነው:: በእግዚአብሔር ማመኑ የሚያጠራጥረው ቮልቴር እንዲህ ማለቱ ላያስገርም ይችላል:: ሰው ሲጨንቀውና ግራ ሲገባው አምላኩን መጥራቱ ያለና የነበረ ነውና! በአገራችንም፣ “እግዚአብሔር የለም” ተብሎ በሚደሰኮርበት ዘመን ሦስት ዋነኛ አብዮተኞች በመንገድ ሲያዘግሙ ሳለ አንደኛው አደናቅፎት ሊወድቅ ለጥቂት ተረፈ:: ያኔ “አቤት ተፈጥፍጬ ነበር፤ እግዚአብሔር አወጣኝ!” በማለቱ ጓደኞቹ “ምነው ‘እግዚአብሔር የለም’ ስንል ቆይተን፣ እንዴት ‘እግዚአብሔር አወጣኝ’ ትላለህ?” ብለው ቢያፋጥጡት፣ “እንዴ ነፍስ እኮ ነው!” ማለቱ እንደ ቀልድ ሲወሳ ሰምቻለሁ:: አሁን ወደ ዋናው ሐሳባችን!

ዓለማችን ካፈራቻቸው ስመ ጥርና ታላላቅ ሰዎች አንዱ የር ማው ጁሊየስ ቄሳር መሆኑ ይታወቃል:: ስለዚህ ጀግና ሰው ገድል በር ቶች ጽፈውለታል፤ ተርከውለታል፤ እስከ ዛሬም ብዙ ይባልለታል:: ጁሊ የስ ቄሳር፣ ብሩተስ የሚባል አንድ የልብ ወዳጅ ነበረው:: መቼም የትኛ ውም ታላቅ ሰው ያለ ጠላት እንዲኖር የተፈቀደ አይመስልምና ጁሊየስ ቄሳርም ጠላቶች ነበሩት:: እኒህ ጠላቶቹ ጁልየስን ለማጥፋት ሲማከሩ ሰውን በወዳጁ በኩል ማጥፋት ቀላል በመሆኑ የልብ ወዳጁ የብሩተስ ዕርዳታ አስፈለጋቸው:: ስለዚህ ቄሳር የውድ አገራቸው የሮማ ዕድገት እንቅፋት መሆኑን አሳመኑትና ብሩተስ የሚያምነውን ወዳጁን ጁልየስ ቄሳርን ለሚጠዳት አገሩ ሲል ለማጥፋት ተስማማ::

ጠላቶቹ ከጀርባው ነገር ሲጎነጉኑና ካራ ሲስሉ ከርመው ከቀናት በአንዱ ታላቁ ጁልየስ ቄሳር አገር ሰላም ብሎ ሲያዘግም ሳለ ተረባረቡበት:: እርሱም በሚያስደንቅ ቅልጥፍናና ጥንካሬ እየመከተ ተቋቋማ ቸው:: ሆኖም ዘሀ መሐል ያ የልብ ወዳጁ ብሩተስ ጩቤውን መዝዞ ሲሸጥበት ጁልየስ ቄሳር በጣዕር፣ “አንተም ብሩተስ? (Et tu, Brute?)” በማለት መከላከሉን አቆመ:: ከዚያም ወደቀና የሕይወቱ ፍጻሜ ሆነ:: ይህን ታሪክ የሚነግረን ዝነኛው ጸሓፌ ተውኔት ዊልያም ሼክስፒር ነው:: “ጁልየስ ቄሳር” በሚለው ተውኔቱ::[1]

ቄሳርን የገደለው የጠላቶቹ ብርታት ሳይሆን የወዳጁ ክዳት መሆ ኑን ማንም አይስተውም:: “አንተም ብሩተስ?” በሚለው ልብን ሰርሰ የሚገባ የመጨረሻ ንግግሩ ውስጥ ብዙ ነገር መኖሩ ይሰማኛል:: ይህ ሲል ምን እያሰበ ይሆን? ብዬ ሳስብ ሐሳቤ ይተራመስብኛል፤ ምናልባት

ብዙዎቻችን የወዳጅ ክዳትን የምናውቅ ልንሆን እንችላለን:: ወዳጅ እኮ ሲገድላችሁ ጦር መሣሪያ ይዞ በራፋችሁ ላይ ቆሞ ብታዩት እንኳ ቤታች ሁን እየጠበቀላችሁ ነው የሚመስላችሁ:: ታዲያ “ከወዳጆቼ ጠብቀኝ” ሲባል ምኑ ላይ ነው ክፋቱ?

በእርግጥ ሚዛናዊ ላልሆኑ ክርስቲያኖች ስለዚህ ጉዳይ (ስለ ጠላ ትና ወዳጅ) ማውራት አስቸጋሪ ነው:: “እኔ ጠላቴ ዲያብሎስ ብቻ ነው፤ የሰው ጠላት የታለኝና?” ሊሉ ይችላሉ! መንፈሳዊነት ግን ሚዛናዊነት እንደ ሆነ እምናለሁ:: ስለዚህ ሰው ሚዛናዊ ካልሆነ መንፈሳዊነቱን ለመ ተባል ይቸግረኛል:: ጌታ ኢየሱስ በሥጋው ወራት ሳለ፣ ሰይጣን የተለ ያዩ ፈተናዎችን እንዳቀረበለት ታውቃላችሁ:: ከእነዚህም ፈታኝ ጥያቄ ዎች መሐል የእግዚአብሔርን ቃል ጠቅሶ፣ “... እንዲህ ተብሎ እኮ ተጽ ፏል” የሚለው ነበረበት:: ጌታ ኢየሱስ ምን ብሎ እንደ መለሰለት እስተ ውላችኋል? ሰይጣን ከመጽሐፍ ቅዱስ በመጥቀሱ ምንም አልተደነቀም:: “... እንዲህም ተብሎ ደግሞ ተጽፏል” ነበር ያለው (ማቴ. 4÷6-7):: እኛ ግን፣ “እንዲህ ተብሏል” ስንባል፣ “እንደሱ ብቻ ሳይሆን፤ እንዲህም ደግሞ ተብሏል” አለማለታችንና ሌላኛውን እቅጣጫ ማየትና ማመዛዘን አለመቻላችን የውድቀታችን መነሻ እንደሆነ እገምታለሁ:: ስለዚህ ውጊያ ችን ከሥጋና ደም ጋር ሳይሆን ከዲያብሎስ ጋር እንደሆነ ቢነገረንም፣ “ጠላቶቻችሁን ውደዱ” እንደተባለም እናስተውል:: ታዲያ ጠላታችን ዲያብሎስ ብቻ ከሆነ ዲያብሎስን ልንወደው ነው እንዴ? (ሎቱ ስብ ሐት!) ታዲያ እንደኛው ሥጋ የለበሱ ጠላቶች ያሉን አይመስላችሁም?

“ወዳጅስ ማነው?” ልትሉኝም ትችላላችሁ፤ ይህን ጥያቄ ጌታ ኢየሱስም ተጠይቆአል:: “ባልንጀራዬስ ማን ነው?” ነበር ጥያቄው:: መልሱን እዚያው ላይ ታገኛላችሁ (ሉቃስ 10÷29):: “የሰው ጠላት የለ ኝም” እንደሚሉት ሁሉ እናንተም “የሰው ወዳጅ የለኝም” እንዳትሉ ፈርቼ ነው ይህን የምለው::

ወዳጅ ማለት ምስጢረኛ ነው:: አብሯችሁ የሚበላ ማለት ነው:: የምታምኑትና የምትደገፉበት ነው:: እርሱን ስታገኙት ቅልል ይላች ኋል:: ያስጨነቃችሁ ነገር ይበተናል:: ልብ ልልብ ስለምትግባቡ፣ “እን ዴት ብዬ ላናግረው?” አትሉም:: አብራችሁ ስታወሩ ቃላት አትመር ጡም፤ ለማስመሰልም አትሞክሩም:: እንዴት ተደርጎ! ሥጋታችሁንም አትደብቁም:: የእንዳችሁ ውድቀት ከእንዳችሁ የተሰወረ አይደለም:: ነገ ሲጎዳችሁ የሚችልበትን መሣሪያ ዛሬ የምትገልጡለት ሰው ነው ወዳጅ ማለት:: “የሰላሜ ሰው የታመንሁበት፣ እንጀራዬን የበላ ...” ይላል መዝ ሙረኛው ዳዊት ስለ ወዳጅ ትርጓሜ ሲናገር (መዝ. 41÷9):: እንዲህ ብሎ ብቻ ግን አላቆመም፤ “... በእኔ ላይ ተረከዙን አነሣ” በማለት ያክ ልበታል:: ንጉሡ ዳዊት ይህን ሲል ስለ አኪጦፌል እየተናገረ መሆኑን የመጽሐፍ ቅዱስ ምሁራን ይስማሙበታል:: አኪጦፌል ዳዊትን ጉድ

ሲሠራው ተቃርቦ ነበር:: እንዴት አትሉም? አቤሴሎምን፣ "ቤተ መንግሥቱን እንዲጠብቁ አባትህ ከተዋቸው ቁባቶቹ ጋር ግባና ተኛ፤ ከዚያም አንተ፣ አባትህን እጅግ የጠላህ መሆንህን መላው እስራኤል ይሰማና አብሮህ ያለው ሁሉ ክንዱ ይበረታል" በማለት ነው የመከረው (2ሳሙ. 16÷21 - አ.መ.ት):: ዳዊት አቤሴሎምን ይወድ እንደነበር ይታወቃል:: ስለዚህ ነገ አባትና ልጅ እንዳይታረቁና ዘረው እንዳይገጥሙ ለዘላለም የሚለያይ ምክር ነው ያቀረበው:: ወዳጁ ስለነበር የዳዊትን ዐቅም፣ ድክምና ብርታት ልቅም አድርጎ ያውቃል:: "አንተም ብሩቱስ!" ነበር ጁልየስ ቄሳር ያለው?

ወዳጅ የምትሉት ሰው ልባችሁን ከፍታችሁ ስለምትሰጡትና ድክማችሁንም በደንብ ስለሚያውቅ ሊጎዳችሁ ከፈለገ በደንብ ነው የሚያገኛችሁ:: ሲሸምቅባችሁና አሳልፎ ሲሰጣችሁ ማመን ስለሚያቅታችሁ ሕመሙ አብሮአችሁ ይኖራል:: "እውነት እርሱ በእኔ ላይ እንዲህ አደረገ?" ትላላችሁ:: ባሰባችሁት ጊዜ ሁሉ ደግሞ ሥቃዩ ያገረሽባችኋል:: ከፋቱ ደግሞ ይህ ብቻ አይደለም:: ከዚህ በኋላ ለሌላ ወዳጅ ልባችሁን ለመክፈት ነጻ አትሆኑም:: ጠባሳችሁን እያሰባችሁ ሁሌ ትበረግጋላችሁ፤ ጥርጣሬ ብሎ ነገር የማያውቃቸው ብዙ ቅን ሰዎች ያለ ተፈጥሯቸው ተጠራጣሪና ለሰው ዝግ የሚሆኑት ለዚህ ነው:: ትላንት ሕይወታቸው እንደ ተከፈተ መጽሐፍ የነበረ፣ ዛሬ ያለ ባሕርያቸው ውስጥ ለውስጥ መሄድ ጀምረዋል:: የትላንት ቁስላቸው ዛሬ ላይ ተጽዕኖ ስለሚያሳድርባቸው የልባቸውን አምቀው የሚቃትቱም ብዙዎች ናቸው::

መቼም ዝም ብዬ በዚህ መልኩ ብቀጥል፣ "ዛሬ ከፋት ሊዘራ ቆርጦ ተነሥቷል" ማለታችሁ ስለማይቀር የችግሩን መነሻና ከተቻለም መፍትሔውን መጠቆም ሳይሻል አይቀርም::

ወዳጅ በወዳጁ ላይ ከሚነሣባቸው የተለያዩ ምክንያቶች አንዱ ገንዘብን መውደድ ነው:: ገንዘብ በራሱ መልካምም ሆነ ክፉ ባይሆንም የገንዘብ ፍቅር ግን የክፋት ሁሉ ሥር መሆኑን መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል (1ጢሞ. 6÷10):: አስተውሉ! "ገንዘብ የክፋት ሁሉ ሥር ነው" አልተባለም፤ ገንዘብን መውደድ እንጂ:: በገንዘብ እንጠቀማለን፤ ሲገዛን ግን አይገባም:: ሁሉን ነገር ከገንዘብ ጥቅም አኳያ ማየትም የለብንም:: ዘመናችን የገንዘብ አምላክነት በግልጽ እንደሚታይበት ለመረዳት የተለየ ችሎታ አይጠይቅም:: ይህን ጌታም ስለተናገረው የምንከራከርበት አይመስለኝም (ማቴ. 6÷24)::

ስለ ገንዘብ መውደድ ሳወራ ስለ ጥቅም ለማውራት ፈልጌ ነው:: አንዳንድ ሰዎች ገንዘብ ለማግኘት ወዳጆቻቸውን ረግጠው ለማለፍ ዐይናቸውን የማያሹት ገንዘብ ትልቅ ጉልበት ስላለው ነው:: ገንዘብ ጌታን እንኳ ያስከዳል:: ይሁዳን አስታወሳችሁ? ገንዘብን ብቻ ሳይሆን ሥልጣንን፣ ታድሳንና ክብርን ከወዳጆቻቸው (ከሰው) በላይ ከወደዱም ያው ነው:: ከእግዚአብሔር ይልቅ ገንዘብን የሚወድዱም አይታጡም:: የእነ

ርሱ የሕይወት ፍልስፍና "ዘላቂ ጥቅም እንጂ ዘላቂ ወዳጅነት የለም" የሚለው ዘመን ዘለቅ የፖለቲካ መርሕ ነው:: እንደ እግዚአብሔር ቃል ከሆነ ግን ወዳጅነት መሥዋዕትነት ነው:: ለወዳጅ ነፍስን ስለ መስጠት ነው ቅዱስ ቃሉ የሚያስተምረን:: ዛሬስ?

እናንተ የወዳጅ ይገርማችኋል እንዴ? ገንዘብ እኮ ወንድምንም ያሸጣል፤ የዮሴፍ ወንድሞች ለዚህ በቂ ምሳሌ ይመስሉኛል:: "ከወንድሞቻችሁ ይጠብቃችሁ" ልበል እንዴ? ሰው ከወንድሙ ጋር እንኳ ለመኖር የሚፈራበት ዘመን ላይ እንደ ደረስን ከምታዩትና ከምትሰሙት መረዳት ትችላላችሁ:: "ሰውም ሁሉ ወንድሙን በመረብ ለመያዝ ይከታተለዋል" የተባለበትም ወቅት ነበር (ሚክ. 7÷2):: ታዲያ፣ "ጌታ ሆይ ከወዳጆቼ ጠብቀኝ" ቢባል ስህተቱ ምንድን ነው?

ሌላኛው ደግሞ ራስ ወዳድነት ነው:: በእርግጥ ይህኛውም በላይኛው ሐሳብ ውስጥ ሊካተት ይችላል:: ከጓደኞቻችሁ መካከል ራስ ወዳዱን ለመለየት ብዙም አትቸገሩም፤ ቋንቋው ሁሉ "ለእኔ ለእኔ" ከሆነ እርሱን ፍሩት:: ሁለታችሁም ተመሳሳይ ነገር ፈልጋችሁ ስትጠይቁ፣ "ያለው አንድ ብቻ ነው" ሲባል፣ "በቃ እሱኑ ለእኔ ስጡኝ" የሚል ከሆነ፣ ሌላ ምንም ምልክት አያስፈልጋችሁም::

ይህን ሐሳብ ጠለቅ ብለን ካየነው ጉድ ነው የሚፈላው:: ቤተሰቦቻችን ልጅ እንዴት እንደሚያሳድጉ ልብ ብላችሁ ታውቃላችሁ? ልጅ "ብላ" ሲባል "አንቢየው" ይላል:: ቢባል፣ ቢለመን "አሻፈረኝ!":: ያኔ ወላጅ፣ "በቃ ለአንትና ነው የማጎርሰው" እያለ ምግቡን ይዞ የሌላ ሕፃን ስም እየጠራ ፊቱን ዞር ያደርጋል:: ይሄኔ ሕፃን ሆዬ በከፍተኛ መስገብገብ መብላት ይጀምራል:: አሁንም፣ "አልበላም" ብሎ ካስቸገረ ያንኑ ዘዴ መጠቀም ይቀጥላል:: ማሙሽና ሚጡ፣ "ሌላው ከሚበላውስ እኔ እንደ ምንም ብበላው ይሻላል" የሚል አስተሳሰብ በዚያች "ጢኒጢዬ" አእምሯቸው ይቀረጻል:: በዚህም ሁኔታ ምቀኝነትንና "ለእኔ ለእኔ" ማለትን እየተማሩ ያድጋሉ::

ስለዚህ አባካችሁ ወላጆች ልጆቻችሁን ምቀኝነት እየመገባችሁ እንዳታሳድጉ ሁሉን በማስተዋል አድርጉ:: ምናልባት፣ "ልጆች ናቸው፤ ምን ያውቃሉ?" ትሉ ይሆናል:: ግና አእምሮአቸው ሁሉን ነገር የሚቀበል ነጭ ወረቀት ስለሆነ የጻፋችሁበትን ሁሉ ይዞ ያድጋል:: "A Child is the father of man." ይላል "የዘመኑ የሥነ ልቡና አባት" የሚባለው ሲግመንድ ፍሮይድ:: ትልቅ ሰው ሆነው እንኳ ከዚህ ካሳያችኋቸው መንገድ ዘወር አይሉም:: "ልጅን በሚሄድበት መንገድ ምራው፤ በሸመገለም ጊዜ ከእርሱ ፈቀቅ አይልም" ይላል መጽሐፉ (ምሳሌ 22÷6)!

ወደ መነሻችን እንመለስ:: ታዲያ ገንዘብን የሚወድ ወዳጅ ካለን ምን እናድርግ? እስቲ ሐዋርያው ጳውሎስ የሚለንን እንመልከት:: "ወን

ድሞች ከሚባሉት አንዱ ... ገንዘብን የሚመኝ ... ወይም ነጣቂ ቢሆን .. ከእርሱ ጋር እንዳትተባበሩ አጽፍላችኋለሁ፤ እንደነዚህ ካለው ጋ መብል እንኳን አትብሉ'' (1ቆሮ. 5÷11)። ይህ የጳውሎስ ቃል ይሆንን አይደለም፤ የእግዚአብሔር ቃል እንጂ! ወዳጅነት እብሮ መብላትን እን ሚያካትት ተነጋግረናል። ስለዚህ "ከእንዲህ ዐይነቱ ጋር መብል እንኳ አትብሉ'' ሲል ወዳጅነታችሁ ይቅር ማለቱ ይመስለኛል። በእርግጥ ይ የመጨረሻ ምርጫ ነው መሆን ያለበት፤ የማይረባውን ነገር እንዲጥል ባሕርይውን እንዲቀይር መምከር ይጠበቅባችኋል። በዚህ ሂደት ውስ ራሳችሁንም ማየት እንዳትዘነጉ። "የጠቢብ ዐይኖች በራሱ ላይ ናቸው እንዲል መጽሐፍ (መክ. 2÷14)። ዐይኑ ጭንቅላቱ ላይ ነው ማለቱ አ ደለም (ጠቢብ ጭራቅ አይደለማ!)። አስቀድሞ ራሱን ያያል፤ ራሱ ይመዝናል፤ ራሱን ይገመግማል ማለቱ ነው። ስለዚህ ከልክ በላይ ይሆ መልእክት እንዳትሰጥጡት! ደሞኮ ሁሉም ራሱን ይወድዳል።

ይህን ሁሉ የምለው ልባችሁን እንድትጠብቁ ነው። ትልቁ ችግ ችን በራሳችን አለመጠንቀቅ በሚፈጠረው ነገር ሁሉ እግዚአብሔር ማማረር የምንመርጥ መሆኑ ላይ ነው። "እንዴት ወዳጄ እንዲህ እንዲ ደርገኝ ይፈቅዳል?'' የሚል ጥያቄ በእግዚአብሔር ላይ ይፈጠርብናል ስህተቱ ግን የእኛው ሆኖ ይገኛል።

ሕይወት ትምህርት ቤት ናትና መቃብር እስክንገባ ድረስ በየቀ ከሕይወት እየተማርን ነው የምንኖረው። ሆኖም ተምረን ሳንመረቅ እ ሞታለን። መቃብር ከመግባታችን በፊት 100 ዓመት እንደገና እንዲ መርልን ብንታደልም ከሕይወት መማራችን ይቀጥላል፤ ምርቃት የለ ስለዚህ ነገራችሁን በማስተዋልና በጥንቃቄ አድርጉ። "የአበራሽን ጠባ ያየ በእሳት አይጫወትምና'' ከሕይወት የተማሩ ሰዎችን ምክር መስማ ይበጃል። "አይሆንም፤ በራሴ ላይ ካልደረሰ እንዲህ ዐይነቱን ምክር አ ቀበልም'' የምትሉ ከሆነ እንደ ፍጥርጥራችሁ! ወደፊት ከራሳችሁ ቁስ ትማራላችሁ። "ጥንቃቄ ይጠብቅሃል፤ ማስተዋልም ይጋርድሃል'' የሚ ውን ሸጋ ምክር አለመዘንጋት ብልኅነት ነው (ምሳሌ 2÷11)።

ጥንቃቄያችን ግን በወንድሞች መዋደድና ኅብረት ላይ ጥላ ማ ላት የለበትም። መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ጥንቃቄ ካወራው የበለጠ ስለ ፍቅ አውርቷልና!

"እግዚአብሔር ሆይ ከወዳጆቼ ጠብቀኝ፤ ጠላቶቼን እኔው እጠ ቃቸዋለሁ''።

ማስታወሻ

The Complete Works of William Shakespeare (London, Spring Books, 1970 p.730

ውይ ሴቶች ...!

ቦታው ትምህርት ቤት ነው። የፈተና ሰሞን በመሆኑ ቤተ መጻ ሕፍቱም ሆነ ጥላ የሚገኝበት እያንዳንዱ የኮሌጁ ኮሪደር ሁሉ በቸ ካይ ተማሪዎች ተይዟል። የምሳ ሰዓት ደረሰና ተማሪዎች እህል ፍለጋ መንቀሳቀስ ጀመሩ። ከፊት ሦስት ሴቶችና አንድ ወንድ እየመጡ ነው። ወንድየው ጉበዝ ተማሪና አገልጋይ መሆኑ ይታወቃል። ከሴቶቹ መሐል አጠር የምትለዋንም የማያውቃት የለም። አጠገቧ ካለው ከዚሁ ልጅ ጋር ድብን ያለ ፍቅር ቢይዛትም፣ እርሱ ይውደዳት አይውደዳት ማወቅ ግን የ"ካልኩለስ"ን ያህል ከብዷታል። ድንገት ግን ልጅቱ በዚያ አጭር ቁመቷ ተንጠራርታ ያንን በቁመት የእርሷን ሁለት የሚያህል ልጅ በጥፊ ደረገመችበት። ወይኔ እናቴ! ፊቱ ላይ ይታይ የነበረውን የተተራ መሰ ስሜት እንዴት ልግለጽላችሁ? ወይኔ ሠዓሊ አለመሆኔ! የሎጥን ሚስት መስሎ ቆሟል። ከዚያ ምንም ሳይናገር ጉንጩን እያሻሸ ትከ ብሎ ተመለከታትና ደረጃውን በእርጋታ መውረድ ጀመረ። አንዳችም እጸፋ አለመውሰዱ ግርምት ውስጥ ይከትታል። ከኢዮብ ቀጥሎ ትዕግ ሥተኛ እርሱን አየሁ፤ ደፋር ደግሞ እርሷን! ይህ ድርጊት ድሮም በቋፍ ለነበረው ግንኙነታቸው የመጨረሻው መጀመሪያ ሆነ። ከዚህ በኋላ የጠ ፍጣፊዋና የተጠፍጣፊው አብሮነት አበቃ።

✡ ✡ ✡

እስቲ ወደ አንድ ቤት እንሂድ። እናትየው ሦስት ሴቶችና ሦስት ወንዶች ልጆችን ወልደዋል። ቢሆንም ሁሌም ራሳቸውን እንደ ሴት ልጆች እናት ብቻ ነው የሚያዩት። "እኔ የሴት ልጆች እናት ነኝ" ማለት ያዘወትራሉ። አባትየው እንዲህ ተናግረው ቢሆን ኖሮ አደገኛ እንደሆነ እለባለሁ። "እናት እውነት፣ አባት ደግሞ እምነት'' በመሆናቸው፣ ለው የእናቱ ማንነት ግራ የማያጋባው ሆኖ ነው እንጂ በእናትየው ንግግር ወንዶቹ ልጆች በተደናገጡ ነበር። እናትየው በዚህ ብቻ አላበቁም፤ ሴቶች ልጆቻቸውን ለይተው ነው ስለ ትዳር (ያው ስለ ወንዶች አይ ደል?) የሚመክሩትና የሚያስጠነቅቁት። ወንድ ልጆቻቸውን ግን ስለ ሴቶች ሲመክሩ አይታዩም። አባትየው ደግሞ ወንድ ልጆቻቸውን በተሰይ ቅልቁን ሲመክሩ፣ "ልጄ ሆይ፤ ሴት ልጅ ልጓም ናት!'' እያሉ ነው። ከዚህ ውጭ ምክር ሰጥተው አያውቁም። ለካ ሴቶች እንዲህ ናላችንን የሚያዞሩት በእናቶቻቸው መካሪነት ነው?

"ልጄ ሆይ! ሴት ልጅ ልጓም ናት!'' አባትየው እውነታቸውን ይመስለኛል። ባለትዳር ወንድ እንደ ልቡ ሲናገር አይቶ የሚያውቅ ካለ

እስቲ እጁን ያውጣ! በተለይ ሚስቱ እብራው ካለች እበቃለት፤ ደርሶ
ዝምተኛና ቁጥብ ይሆናል። ባል ከሌሎች ሰዎች ጋር ሲያወራ የሚስትን
ዐይን እስተውላችሁ ከሆነ የባልየው ዐይን ላይ ነው የሚያርፈው። በዐ
ይኗ "ሪሞት ኮንትሮል" ባሏን ከርቀት ትቆጣጠራለች። የማይሆን ነገር
አወራለሁ ካለ በዐይኗ "ሃርድ" ትሰጠዋለች። ስለዚህ ምን ማውራትና
አለማውራት እንዳለበትና እንዴት ማውራት እንዳለበት ለማወቅ የእር
ሷን ፊት በሥጋት እየተመለከተ ነው የሚያወራው ("ጌታዬ ቀጣና እይ
ጥፉ!" ይባል የለ!)። እንደው ዕድለኛ ቢሆንና በዚያን ሰዓት ዝም ብት
ሰው እንኳ ማታ ቤት ሲገቡ ጉዱ ነው! ሂሱ፣ ግምገማውና ግለ ሂሱ
ይቀጥላል እንጂ መተኛት የለም።

አንድ ወንድ ሚስት ካገባ በኋላ በነጻነት አይናገርም። ስለዚህ ገና
ሲያገባ ባንዲራውን አውርዶ ለተገዢነት ትከሻውን ማመቻቸት አለበት።
እሲያማ በሕገ መንግሥቱ የተፈቀደለት የመናገርና ሐሳብን በነጻነት የመ
ግለጽ መብቱ በትዳር ስም ቀስ በቀስ አይገፈፍም ነበር (ሴቶች ሕገ መን
ግሥቱን ሲንዱ አይጠየቁም ማለት ነው?)። ሳያገባ በፊት ራሱን ችሎ
ይናገር የነበረው አንደበተ ርቱዕ ሰው፣ "ንግግር 101" የሚል የጀማሪ
ዎች ኮርስ ዛሬ በሚስቱ ይቀርብለታል። ባለዲግሪ ቢሆንም ሚስቱ ዘንድ
ይህ ዋጋ የለውም። ብዙውን ጊዜ ሚስቶች በዕድሜ እንሰው እንኳ ሽቅብ
ለታሳሳቆቻቸው ንግግር የሚያስተምሩት በምን ሒሳብ ነው? ታዲያ እንደ
ልቡ መናገር የሰመደ የእኔ ዐይነቱ ወንድ ምን ሲውጠው 'ው?

ሴቶች ዝም የሚያሰኙት ሚስት ሲሆኑ ብቻ አይደለም፤ በእናትነ
ታቸውም ያው ናቸው። እኔ እንደ ልቤ መናገርና መወራጨት የምች
ለው አባቴ ፊት ብቻ ነው። ከተሳሳትኩና ገለጻ የሚያስፈልገኝ ከሆነ ገለጻ
ያደርግልኛል። በእስቲኝ ንግግሬ መሣቅ ግዴታው ነው። እከራካሪ ጉዳይ
ከሆነም ክርክር እናካሂድበታለን እንጂ፣ "ዝም በል" አልባልም። እናቴ
ግን፣ "እንደዚህ አይባልም!" የዘወትር ንግግሯ ነው። አንዳንዴ ልብ ብዬ
ሳያት፣ "ለአፌ ጠባቂ አኑር!" ብዬ ከመወለዴ በፊት የጸለይኩ ሁሉ
ይመስለኛል። ቢሆንም የሴቶች ትልቁ ውበት እናትነት መሆኑን አፌን
ሞልቼ እናገራለሁ። እናት ሲሆኑ፣ ከሰውነት ወደ መልአክነት ይለወጣሉ
(ማን እንደሚበልጥ ሰጊዜው እንተወው!)። ስለዚህ በፍጹም እናቴን ከመ
ልአኩ ገብርኤል ነጥዬ አላያትም!

እስቲ ስለ መሪነትና ስለ ውሳኔ እናውራ። አባቴን ማሳመን የሚ
ፈልጉ ሰዎች እናቴን ቀድመው ሲያነጋግሯት ልጅ ሆኜ ትዝ ይለኛል።
እርሱን ሰማነጋገር እርሷን እንደሚያስፈቅዱ ነበር የማስበው። "የባልን
ልብ የምታንኳኳ ሚስት ብቻ ናት" ብል የምሳሳት አይመስለኝም።

አንድ ጓደኛ አለኝ፤ ከማግባቱ በፊት ጀምሮ የረጅም ዘመን ጓደ
ኛዬ ነው። ብዙ ነገሮችን ሰብቻችን ተነጋግረን እንወስንና እናደርግ እንደ
ነበር አስታውሳለሁ። ዛሬ ግን ሚስት አግብቶ ሌላ ሰው ሆኖአል።

ይኸው ወዳጄ ማንም ምንም ያናግረው፣ "እስቲ ከቤተሰብ ጋር ልማ ከር!" የሚል የ"ፈሪ" መልስ ያቀርባል። ገና ልጅ ስላልወሰደ "ቤተሰብ" የሚለው ማንን እንደ ሆነ ግልጽ ነው። ለካ "ቤተሰብ" ማለት ሚስት ናት!? ቢሆንም ከ"ቤተሰብ" ጋር ከተማከረ በኋላ ሁሌም ሐሳቡን ለውጦ ነው የሚመጣው። ባሎች ይኸው ናቸው። በክብ ጠረጴዛ ዙሪያ ሐሳቡን ለመቀየር የተቸገረ ሰው፣ በእራት ማዕዶን ዐልጋ ላይ በቀላሉ ለምን እጁን እንደሚሰጥ አሁንም አልደረስኩበትም። በልጋ "የመወያያ ቦታ" መሆኑን ግን እስከ ዛሬ ማንም ሲናገር ሰምቼ አላውቅም። ወንዶች፣ "መሪና ራስ ነን" ብለው ሲኮፈሱ ያስቁኛል። እስቲ፣ የደረጀ በላይነህን አንድ ግጥም ልጋብዛችሁ። "አዳምና ሔዋን" ይላል ርእሱ።

"'አንተ አዳም ራስ ነህ' ይላል ቅዱስ ቃሉ፤
'አንቺ ሔዋን ዐንገት ነሽ' ብለው ያወራሉ።
እንግዲህ ተስማሙ፤
አንተ ራስ፣ እርሷ ዐንገት
ብታሽከረክርህ ታዲያ ምናለበት?!"[1]

ለባኪው ስለ ጋብቻ አስተምረው ሲጨርሱ፣ "እስቲ 'የእኔና የቤቴ ራስ ሚስቴ ናት' የምትሉ ተነሡና ልጸልይላችሁ" ብለው ስጉባ ኤው ጥሪ አቀረቡ። በጉባኤው የነበሩት ወንዶች ሁሉ ተነሥተው ሲቆሙ እንዱ ብቻ ሳይቆም ቀረ (የማይታመን ነገር ነው!)። "ወንደላጤ ይሆናል መቼም፤ እንጂማ እንዴት ...?" በማለት እያሰቡ ጠጋ ብለው ጠየቁት። "ትነሣና ወዮልህ!" ብላ ሚስቱ እንዳስጠነቀቀችው ነገራቸው። እግዚኦ ሴቶች!!

ከየትኛውም ባለትዳር ጋር በሆነ ጉዳይ ተነጋግራችሁ፣ "እሺ እደ ርገዋለሁ" ብሏችሁ ቢሄድ በፍጹም እንዳታምኑት፤ ቤት እለቃው ትጠብ ቀዋለች። ሚስቱ እንዳሳደረችው ያድራታል እንጂ ምን ያመጣል!? ቢፎከ ርም ፉከራው እንደ ሽሮ ድንፋታ ነው። ሽሮ የሚደነፋው እንጀራ እስኪ ያገኘው ድረስ እንደ ሆነ ሁሉ፣ የባልም ፉከራ ሚስቱ ዘንድ እስኪደርስ ብቻ ነው። ከዚያ ልጓሙ ይገባለታል።

አንድ ጊዜ ከአንድ ወዳጄ ጋር በሆነ ጉዳይ ተጋጨን። እርሱም ሆነ ሚስቱ የዓመታት ወዳጆቼ ናቸው። ከእርሱ ጋር ዱላ ቀረሽ ጭቅ ጭቅ እንጨቃጨቃለን፤ በየቀኑ እንነታረካለን። እርሷ ግን ሁሌም ዝም ነው። እኔና እርሱ ለገሳጋይ ሁሉ አስቸግረናል። ይህም የየዕለት ሥራችን ያህል ሆኖብናል። ሳሳምነው ተቃርቤ ብንለያይም በማግስቱ "ኀይሉን እያ ደሰ" ነው የሚመጣው። እርሷ ግን ስትናገር አትታይም። ዝምታዋ ውስጥ ያለውን ሐሳብ ለማወቅ ግን አልበርት እነስታይንን መሆን ይጠበ ቅብኛል፤ ስለዚህ አልቻልኩም። ፈረንጆቹ "dark horse" (ጥቁር ፈረስ) የሚሉት አባባል አሳቸው። "የማይታይ ፈረስ" ልንለውም እንችላለን።

ሳይታይ፣ ሳይጠበቅና ሳይገመት ሥራውን የሚሠራና ድንገት ውጤቱ
ላይ የሚገኝን ማንኛውንም አካል ይገልጹበታል:: [2] እኔም በዝምታዋ
ውስጥ "ጥቁሩ ፈረስ" ውልብ ሲል ያየሁት መሰለኝ:: የሚታየውን ሳሽ
ንፍ፣ የማትታየዋ በስውር እንደምትታገለኝ ዐወቅሁ:: ያኔ እንደማላሸንፍ
ገባኝና ሽንፈቴን ራሴው ዐውጄ ተገላገልኩ:: ሰው ከጥላ ጋር እንዴት
ይታገላል?

እኔ ሚስታችሁን አትስሙ አላልኩም:: ይህን ካልኩኝ ወንዶቹ
ናቸው ጠላት የሚሆኑኝ፤ "ሴት የላከው ሞት አይፈራም" እንደሚ
ለው ነው (ማን ላኪ፣ ማን ደግሞ ተላኪ እንደሆኑ አያችሁልኝ?):: ሚ
ትን መስማትና መታዘዝ ሽጋ ነገር ነው:: ግን ስለ ታዘዛችኋቸው የሚ
ሉቱ ይመስላችኋል?

አብራም ለብዙ ዓመታት ልጅ እንዳልወለደ ይታወቃል:: መካ
የነበረው እርሱ ሳይሆን፣ ሚስቱ ሦራ ነበረች:: አብራም ልጅ እንዳ
ረው ቢታወቅም ከሌላ የመውሰድ አማራጭ አልታሰበውም፤ አለቃው
አላዘዘችውማ! (ይህችኛዋ አለቃ ደግሞ፣ "ጌታዬ" በማለት እየጠራች
ነው የምታዘው!) እናላችሁ አንድ ቀን አገልጋይዋን አጋርን ድንገት አመ
ጣችለትና ከእርስዋ ጋር እንዲተኛና እንዲወልድ መከረችው (ማስቴ
አዘዘችው!):: ማን? ሚስቱ ናታ! አብራም የቀረበለትን ቀጭን ትእዛዝ
ካልተቀበለ ማደሪያ እንደሌለው ያውቃል:: ስለዚህ፣ "አብራምም የሚ
ስቱን ቃል ሰማ" (ዘፍ. 16÷3):: ከዚያ ሦራ ያሰበችው ሆነላትና አገል
ይዋ አረገዘች:: ያኔ ግን እመቤቷን ናቀቻት:: ስለዚህ ሦራ በቁጣ ጦ
ወደ አብራም መጣችና፣ "እግዚአብሔር በእኔና በአንተ መካከል ይ
ረድ" ብላ ወረደችበት (ቁ. 5):: አብራም ታዘዘ እንጂ ምን አጠፋ? ራ
ባመጣችው ሐሳብ ወደ እግዚአብሔር ማላቀሷስ ምን ይባላል? "አንቺው
ታመጪው፤ አንቺው ታሮጪው" ይላል አበሻ! እንደምትናቅ ማሰብ የ
በረባት ያኔ ለባሏ ሌላ ሴት ስትጋብዝ ነበር:: አይ ሴቶች! መጀመሪያ እ
ድናደርገው ይገፋፉናል፤ ኋላ ላይ ደግሞ ስላደረግነው ይኮንኑናል:: ም
ፈተና ነው እባካችሁ?

ሚስቶቻችሁ ካልታዘዛችኋቸው ይቆጣሉ፤ ስትታዘዟቸውም ይ
ጣሉ ("Damn if you do it; damn if you don't." ይላል ፈረንጅ
"ብትቆጪም እመታሻለሁ፤ ብቆጣሽም እመታሻለሁ" እንዳለው ነ
ለውየው!):: በዚህም ላይ በፈለጉት ጊዜ ሁሉ፣ በፈለጉት ነገር ላይ፣ የፈ
ጉትን ያህል ሐሳባቸውን የመቀያየር "ተፈጥሮአዊ መብት" ያላቸው
ይመስላቸዋል:: ስሜታቸውንም ማወቅ አስቸጋሪ ነው:: አይጥ ስታ
በፍርሀት የምትርበደበድ ሴት አውሬ ስታይ ልትሞቅ ትችላለች::

ቢሆንም ወንዶች ሁሌም በሴቶቻቸው እየተመሩ ነው የሚ
ሩት:: እርሷን ያጡ ቀን መኖር አይችሉም:: እንዴት ሆኖ!? ስለዚ
ሚስቱ የሞተችበት ወንድ ዕድሜው አርባም ይሁን ሰማንያ ሲ.የገ

ቆርጦ መነሣቱ አይቀርም፤ ቢሆንስት ያለ ሴት አንዲት ቀን አያድርም::
ሴት ግን ባሏ በወጣትነቷ ቢሞት እንኳ ሳታገባ ልትኖር ትችላለች::
ሔዋን ገና ወደዚህች ምድር የመጣች ቀን አዳም ተስገብግቦ ለስ ቀለባት
ሁሌ ይቆጫታል:: "ያለ አዳም መኖር ምን ምን ይል ይሆን?" የሚል
ስውር ናፍቆት አለባት:: ስለዚህ ባሏን ስታጣ፣ እንደ ግልግል ልትቆጥ
ረው ትችላለች:: ሸክሙ ከጀርባው ሲወርድለት ማን ይጠላል?

"ሴቷ ወንዱን ለፍቅር ብትጠይቅ ምናለበት?" የሚል ጉንጭ
አልፋ ክርክርም በተለያየ ጊዜ አጋጥሞኝ ያውቃል:: በእነርሱ ቤት
ሁሌም "ጠባሹ" ወንዱ መሆኑ ነው:: ድንቄም! የትኛውም ወንድ አረን
ጓዴ መብራት ያላሳየችውን ሴት አብስሎ አያውቅም:: ሴቶች መጀመሪያ
ወንዱን ያዩታል:: በራሳቸው መንገድ ይገመግሙታል:: ሲፈልጉም በማ
ነበር ይወያዩበታል:: ሚዛን የሚደፋ ከሆነ፣ ሴቲቱ ምንም ያልፈለገች
መስላ በሆነ መንገድ ትታየዋለች:: ወንዶች ደግሞ የሚንቀሳቀስ ዒላማ
ይወዳሉና የወንዱን ቀልብ ማግኘት ብዙም አያስቸግራትም፤ እንዴ ከሣ
ቶች በቂ ነው (ደ'ሞ ለወንድ!):: ያኔ ወንዱ ያልታሰበ ሲሳይ ያገኘ መስ
ሎት በእጁ ሲያስገባት ትግል ይጀምራል:: እርሷም የማትፈልግ መስላ
እንደ መሽኮርመም ይቃጣታል:: ምንም እንደማታውቅ ሆና፣ "የት ታው
ቀኛና ነው!" ምናምን በማለት ትንሽ ታታግለዋለች:: እርሱ ግን ተራራ
ዘምቶም ይሁን ቁልቁለት ወርዶ፣ ያሳምናታል (ይታያችሁ፤ ያመነው
እኮ እርሱ ነው!):: ድብብቆሹ አጅግ አስቂኝ ነው:: ጠብሶ ልቡ ወልቋል!

ወንድና ሴት ፍቅረኛሞች አብረው ሲሄዱ አስቲ ተመልከቱ::
እርሱ የአንበሳና የዝሆን ግዳይ እንደ ጣለ ጀግና ደረቱን ነፍቶ ይንጐማለ
ላል:: ወጥመድ ውስጥ ገብቶ "የሚያነጅብ" አንበሳ ታውቃላችሁ? እርሷ
ሥራ ገብቷ ቁልጭ ቁልጭ ትላለች:: በኢትዮጵያ ቴሌቭዥን ይተላለፍ
የነበረ "Jack And The Fatman" ከተሰኘ ተከታታይ ፊልም አንደኛው
ክፍል ትዝ አለኝ:: ታሪኩ የአጋች ታጋች ጉዳይ ነው:: ፖሊሶቹ ቤቱን
ከብበው ከውጭ በርቀት ቆመዋል:: አጋቹ ታጋቹን ይዞ እየወጣ ነው::
የተለመደው ዐይነት ግን አይደለም:: አጋቹ ከፊት ሆኖ እጆቹን ወደ ኋላ
ሰድዶ በአንድ እጁ የታጋቹን ወገብ፣ በሌላኛው ደግሞ ሽጉጡን የኋሊት
ይግፍበታል:: ታጋቹም እጆቹ ወደ ፊት ተሸብበው ከኋላ ይከተላል:: ለፖ
ሊሶቹም ሆነ ለተመልካቾች ታጋቹ አጋች ሲመስል፣ አጋቹ ደግሞ
ታጋች መሰሏል:: በጠበሳውም ጉዳይ ያው ነው:: ታጋቹ እንደ አጋች
ይኩፈሳል፤ አጋቿ ደግሞ የዋህ ታጋች ትመስላለች:: አቤት ሴቶች!

የሴቶች ሌላው ባሕርይ እነርሱ ያልተሳተፉበትን የትኛውንም
ውሳኔ መቃወም መውደዳቸው ነው:: እነርሱ ካልተሳተፉበት የተረሱና
ችላ የተባሉ ስለሚመስላቸው ምንም ነገር ቢሆን አይጥማቸውም::
በሰላም መኖር የፈለገ ወንድ በሁሉም ነገር ሚስቱን ቢያሳትፋት ይበጀ
ዋል:: እስቲ ወደ አዳምና ሔዋን እንሂድ:: አዳም ያቺን መዘዘኛ ፍሬ እን
ዳይበላ እግዚአብሔር ትእዛዝ ሲያስተላልፍ ሔዋን በቦታው አልነበ

ረችም፤ ኧረ እንዲያውም አልተፈጠረችም! አዳም ግን ይህ ትእዛዝ ስለ
ቀረበለት አንድም ቀን ሲነጫነጭ አልሰማነውም:: ዛፉ አጠገብ የደረሰም
አይመስለኝም:: ምን እንደተሰማውም አናውቅም:: ብቻ በሰላም ሲኖር
ሳለ እነሆ ሔዋን መጣች! ከዚያማ "ፍሬል ከመድረስዋ ..." ሆነ ነገሩ
ባለቤቷ በሥራ ተወጥሮ እያለ ምግብ ልታዘጋጅለት ወደ ተከለከለው ዛፍ
ሄደች፤ ያስጐመጀል! እርሷ ባልነበረችበት ወቅት የወጣውን ትእዛዝ ስለ
ቀበል ስላልፈለገች እንዲ መጣች አፈነገጠች:: እርሱም አልቀረለትም
("ተከተል አለቃህን" ነዋ!):: እግዚአብሔርም ሲቆጣው እንዲህ ብሎ
ጀመረ፤ "የሚስትህን ቃል ሰምተሃልና ..." (ዘፍ. 3÷17)::

እነርሱ ያልሠሩት ቤት ከሆነ አይመቻቸውም:: ስለዚህ አፍ
ሰው እንደገና መሥራት ባይሆንላቸው፣ የዕቃዎቹን አቀማመጥ ይለዋ
ጡታል:: ገና በመጀመሪያው ቀን ጠረጴዛውን ወደ አንዱ ጥግ ይወስ
ታል፤ ዐልጋውን ደግሞ ወደ መስኮቱ ያስጠጉታል:: መስኮቱ መጋረ
ከሌለው፣ ያደርጉለታል፤ መጋረጃ ካለው ደግሞ አሪፍ ቢሆንም ቀለሙ
ይቀይሩታል:: የእነርሱ አሻራ የሌለበት አንድ ነገር ቢቀር እንኳ ካልቀ
ሩት እፎይታ አይኖራቸውም:: ቢቻል ኖሮ፣ ወለሉን ወደ ላይ ወ
ደው፣ ኮርኒሱን መሬት ቢያወርዱት ደስ ይላቸዋል::

"ሴቶች ከሔዋን ጀምሮ ያው ናቸው!" ብሏል አንድ የተናደ
ጓደኛዬ:: ሳስበው ሳስበው እውነቱን ሳይሆን አይቀርም:: ለምሳሌ፣ እ
የትም ሄጄ ስለ እናቴ ሳወራ ማንም አይገርመውም፤ ምክንያቱም እ
ቶች ሁሉ አንድ ዐይነት ናቸው (ሴቶች ናቸዋ!):: ሁሉም እናቶች ከእ
ዚአብሔር የተላኩ ናቸው:: ስለ አባቴ ሳወራ ግን ሰው ትኩረት ሰጥ
ያዳምጠኛል:: ምክንያቱም የአንዱ አባት ከሌላኛው አባት ጋር በምን
አይመሳሰልም (ከፈለጋችሁ እንወራረድ!)::

ሴቶች መመሳሰል ብቻ አይደለም፤ ሲተባበሩም ለጉድ ነው
እስቲ ሴቶችን እያጣጣላችሁ ተናገሩ:: ጥሩኛ ሴቶች ቢሆኑ እንኳ ተባ
ረው ይነሡባችኋል:: ሴቶች ወንዶችን እየተቃወሙ ቢናገሩስ? ብዙ ወ
ዶች ቢኖሩም ጉዳዬ ብሎ የሚከራከር አይገኝም:: ይኸው "የወንዶ
ጉዳይ"ን የሚከታተል አንድ ትንሽ ቢሮ ማቋቋም ያቃተን ለዚህ አ
ደል? የሴቶቹ ግን እልፍ ሆነዋል:: እነርሱ መስማማት የሚያቅታቸ
ከእኛ ጋር ፍቅር ሲጀምራቸው ብቻ ነው:: ሁለት ሴቶች አንድ ወን
ካፈቀሩ፣ ነገር ተበላሸ:: እንዲያውም 3ኛው የዓለም ጦርነት የሚጀመ
ረው በዚህ ምክንያት ይመስለኛል!

ሴቶችን ማወቅ ባለማወቅ ይገለጣል፤ ምክንያቱም እነርሱ በየቀ
እንደ አዲስ ይወለዳሉ:: ወንዱ ፊት ዐሥር ምርጫ ቢኖር የቱን እንደሚ
መርጥ ከራሱ ከወንዱ ቀድመው ያውቁታል፤ ከሐሳባችንም ይቀድማሉ
(We are too predictable.):: እነርሱ ፊት ሁለት አማራጭ ብቻ ቢኖ
ግን የቱን እንደሚመርጡ ወንዶቹ መቼም ቢሆን አናውቅም (They are

unpredictable.):: እየወደዱ መጥላትም ሆነ እየጠሉ መውደድ ለእነ
ርሱ እጅግ ቀላል ነው:: እየፈለጉ ያልፈለጉ መምሰል የተካኑበት ነው!
"አስጠልተኸኛልና ዳግመኛ ላገኝህ አልፈልግም:: ከዚህ በኋላ በፍጹም
አልደውልልህም፤ አንተም እንዳትደውልልኝ:: መልእክትም እንዳትልክ::
በቃ፤ የእኔና የአንተ ነገር አብቅቶለታል!" በማለት የቁጣ ንግግር እየተና
ገረች በንግግሯ መጨረሻ ላይ፣ "እባክህ አንድ ዕድል ብቻ ስጠኝ! በእና
ትህ?" ብላ የምታባብል ሴት አጋጥማችሁ ታውቃለች? እኔን ገጥማኛ
ለች::

ሲያሻቸው የሚወዳቸውን ጠልተው፣ የሚጠላቸውን ይወድዳሉ፤
ልክ እንደ ዳዊት ማለት ነው (2ሳሙ. 19÷6):: እንደ እግዚአብሔርም
ይሆናሉ፤ ላልፈለጓቸው ይገኛሉ:: ሲሰድቧቸውና ሲያመናጭቋቸው ሲደ
ሰቱ ይችላሉ:: ሲያንቆለጳጵሷቸውና ሲሰማመጧቸውም ደስ ይላቸዋል::
ሞኞች ግን አይደሉም፤ በሁለት ተቃራኒ ነገሮች መሐል ፍቅር መኖሩን
መረዳት ስለሚችሉ ነው:: ስለዚህ ሁሌም ቢሆን የማንጠብቀውን በመም
ረጥ እንዳስደነቁንና እንዳስደነገጡን ይኖራሉ:: ምርጫቸው የማይገመት
(አንዳንዴም የማይፈለግ) ምርጫ ነው:: ስለዚህ እርምጃቸውንም ሆነ ፍላ
ጐታቸውን ማወቅ የምንችለው በእነርሱ መንገድ ማሰብ ስንጀምር ብቻ
ነው:: ይቻል ይሆን?

ያዕቆብ አንድ ሚስት ብቻ ማግባት ነበር የፈለገው:: ሆኖም በአ
ማቹ እምታችነት ሁለት እኅትማማቾችን አግብቶ ዐረፈው:: እኅትማማቾ
ቹም አባታቸው ያዘጋጀላቸውን "ሲሳይ" በስምምነት እየተጋሩ እንደ
መኖር፣ የእርስ በእርስ ሽኩቻቸውን ጀመሩ (ወንዶችን በሚመለከት ስም
ምነት እንደሌላቸው ቅድም ነግሬያችሁ የለ?):: የሚጣሉበት ሰበብ
ቢያጡ፣ በወሰዱለት ልጆች ብዛት መጣላት ጀመሩ::

ስለዚህ የልጆቻቸውን ቁጥር ለመጨመር የየራሳቸውን አገልጋ
ዮች እያመጡ ይድሩት ጀመር:: መውለድ ያቃታቸው ሴቶች፣ በአይሁድ
ባህል መሠረት ይህን ሲያደርጉ ይችላሉ:: ታላቂቱ ግን፣ "ሱራ ቢጥሉ
ባት እንኳ ትወልዳለች":: ሆኖም አሁን ጉዳዩ ሌላ ነው:: አንዳንዴ የው
ሳኔ አካሄዳቸው ያስቀኛል (ገና ስላላገባሁ ነው የምሥቀው፤ ያገቡ
ትማ ...!):: መጀመሪያ ታናሺቱ ሚስቱ ራሔል ከእኅቷ ጋር ለመወዳ
ደር፣ "ባሪያዋን ባላንም ሚስት ትሆነው ዘንድ ሰጠችው" (ዘፍ. 30÷4)::
ከዚያ ታላቂቱ ልያ፣ "ባሪያዋን ዘለፋን ወስዳ፤ ሚስት ትሆነውም
ዘንድ ለያዕቆብ ሰጠችው" (ዘፍ. 30÷9):: የእነርሱ ፉክክር ያዕቆብን በሚ
ስቶች አንበሸበሸው (ምነው እንዲህ ዐይነት ሚስቶች ዛሬ ጠፉሳ?):: አንድ
ሚስት ያሰበው ሰውዬ በአራት እጠናቀቀ:: ለነገሩ ያዕቆብ ዐቅም አንሶት
እንጂ አሁንም አይለቁትም ነበር:: ግን እርሱ፣ እነርሱ ያመጡለትን ሴት
ሁሉ የሚያገባው ምን ሆኖ ነው? (እንኳን አራት ሚስት፣ አንዷ
እንኳን ...!)

"መጀመሪያ ከገነት አባረሩን፤ አሁንስ ታዲያ የት እንሂድላቸው?" የሚሉ አንዳንድ ሰዎች አጋጥመውኛል:: "አልሰሜን ግባ በለው!":: ወደንና ፈቅደን ልባችን እያወቀ ጭምር የወሰንነው ውሳኔ ነው እንጂ እነርሱ እኮ መቼም አታልለውን አያውቁም:: "የተታለለም አዳም አይደለም" ይለናል መጽሐፉ (1ጢሞ. 2÷14)::

ሔዋን መጀመሪያ ፍሬውን ራሷ በልታ፣ ለአዳምም ይዛለት የመጣችው ተቀብሏት እንደሚበላ በማወቋ ነው (እነርሱ የሰጡንን ሁሉ እንበላለና!):: አዳም፣ "የለም አልበላም" ብሎ እግዚአብሔርን ቢመርጥ፣ ሔዋንን ሲያጣ ሆነ:: "እሺ" ብሎ ቢበላ ደግሞ ከሚስቱ ጋር መኖር ይችላል፤ ከእግዚአብሔር ጋር ግን ሲጣላ ነው:: ታዲያ ከሔዋን ጋር ሆኖ እግዚአብሔርን ከማጣትና ከእግዚአብሔር ጋር ሆኖ ሔዋንዬን ከማጣት የቱ ይሻላል? አዳም ያለ ሔዋን ኖሮ ያውቃል፤ ትዝታው እንኳን ያንገፈግፋል:: ስለዚህ አሁን እነዚያ ዘግናኝ ቀናት ተመልሰው እንዲመጡበት አልፈለገም (በስመአብ!):: ያለ እግዚአብሔር ግን ኖሮ አያውቅም:: ታዲያ ቢሞክረውስ? ስለዚህ አዳም ከሔዋን በፊት ከሚያውቀው እግዚአብሔር ይልቅ፣ ከእግዚአብሔር በኋላ የሚያውቃት ሔዋንን መረጠ፤ ከሰጭው ይልቅ ስጦታውን አስቀደመ:: እርሱ በደንብ አሰቦበት የወሰደውን እርምጃ እኛም ዛሬ እየደገምነው ነው::

✡ ✡ ✡

በጥፊ የነደደ ጉንጩን እያሻሸሁ የትምህርት ቤቱን ደረጃ የወረድኩት ይህን ሁሉ እያሰብኩ ነበር:: ሆኖም ሴቶች የዚህ "የወንዶች ዓለም" ፈርጦች መሆናቸውን አልክድም (በመገሳ ካልዘጋሁ ጉዴ ነው፤ ሩቅ እንኳ ሳልሄድ እንትዬ መርዝ ነው የሚሰጡኝ!):: ሴቶች በሌሉበት በተዋበ ገነት ከመኖር፣ ከእነርሱ ጋር ከገነት መባረርን መምረጥ የዘራችን ነው:: በተደራጀ ከተማ ያለ እነርሱ ከመኖር በሰሃራ በረሃ ከእነርሱ ጋር መኖርን መሞከር ይሻላል:: ሣቃቸውም ሆነ ልቅሶአቸው የትኛውንም የሕይወት ልቃቂት የመተርተር ዐቅም አለው:: እነርሱ በተገኙበት ቦታ ሕይወትና ውበት አብረው ይገኛሉ::

"ያለ ሴቶች ተሳትፎ፣ አብዮቱ ግቡን አይመታም!" የምትለዋን የደርግ መፈክር አስታወሳችሁ? ይህንን የሰማ፣ "እንኳን አብዮቱ፣ እይናጋም ሴሲቱ!" ማለቱ ይነገራል:: የእኔም ምኞት አንድ ነው - ገዢዎቻችንን ያኑርልን!

ማስታወሻ

[1] ደረጀ በላይነህ፤ የሰዶማዊ መንገድ (አዲስ አበባ፤ 1997) ገጽ 8::

[2] Oxford Advanced Learner's Dictionary. Sixth Edition. Oxford, Oxford University Press. 2000.

መጋቢዎቻችንን ማነው የሚመግባቸው?

ጥቂር አሜሪካዊው ምርጥ ተዋናይ ዊል ስሚዝ የተወነበትን "Enemy of the State" የተሰኘ ፊልም አይቼ ነበር:: የፊልሙ ጭብጥ የጸጥታ ሠራተኞች ጉዳይ እንደ ነበር በደንብ አስታውሳለሁ:: የጸጥታ ሠራተኞች ጥፋት ሲያጠፉ ለማነው የምንጮኸው? ሃይ የሚላቸውስ ማነው? "Who keeps the keepers?" የሚለው ነበር የፊልሙ ዋነኛ የትኩረት አቅጣጫ:: "ጠባቂዎቻችንን ማነው የሚጠብቃቸው?" በእውነት መሠረታዊ ጥያቄ ነው:: ጥሎብን በየዕለቱ የምንሰማውን የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ነገረ ሥራ በሚመለከት ደግሞ እኔም፣ "ለመሆኑ መጋቢዎቻችንን ማነው የሚመግባቸው?" እላለሁ::

ሕግ አስከባሪ ሕግ ከማስከበሩ በፊት ራሱ ሕጉን አክባሪ መሆን እንዳለበት እሙን ነው:: በእርግጥ በኢትዮጵያ ይህንን መጠበቅ ቅንጦት ይመስል ይሆናል:: የወንጌል አስተማሪዎቻችን አስቀድመው ከእግዚአብሔር የተማሩ እንዲሆኑ መፈለግ ግን በምንም መልኩ ስህተት አይሆንም:: አሊያ ግን ለባኪው፣ "ይቺ ያልጸዳች አጽጂ" እንዳለው መሆኑ ነው:: "ሳይማር ያስተማረንን ኅብረተሰብ ..." ምናምን የምትል በቀደመው መንግሥት የምትደጋገም መፈክር ቢጤ እንደ ነበረችን ታስታውሳላችሁ አይደል? በአንዳንድ መምህራን ብቃት አልባነት የተበሳጨ አንድ ወዳጃችን ደግሞ ትምህርቱን ጨርሶ ሲመረቅ በምረቃ መጽሔቱ ላይ ከፎቶው ሥር፣ "ሳይማሩ ያስተማሩኝን መምህራን አመሰግናለሁ" ብሎ ለመጻፍ ፈልጐ እንደነበረ ትዝ ሲለኝ ፈገግ እላለሁ:: ታዲያ አስተማሪዎቻችን ምን እንደ ተማሩ፣ መጋቢዎቻችን ምን እንደ ተመገቡ ወይም ማን እንደሚመግባቸው ለማወቅ ብንጠይቅ ምናለበት?

ይህን ጥያቄ ለማንሣት የምደፍረው ለቤተ ክርስቲያን መሪዎች ትልቅ አክብሮት ስላለኝ ነው:: አባትን ማክበር የልጅ ድርሻ መሆኑን አቀበላለሁ:: አባቴን እወደዋለሁ፣ አከብረዋለሁ ማለት ግን የሚያደርገውን ነገር ሁሉ ትክክል ነው ብዬ እቀበላለሁ ማለት አይደለም:: ለእርሱ ያለኝ አክብሮት እርሱ ሲሳሳትና የነገረኝ ከሚያደርገው ጋር ሲለያይ "ልክ አይደለህም" ብዬ እንዳልሞግተው አያደርገኝም:: በዚያው ልክ ደግሞ አክብሮቴንም አይቀንስብኝም:: ስለዚህ ዛሬ መሪዎቻችንን የምጠይቀው በዚህ መንፈስ ሆኜ ነው፤ በአክብሮት:: ወላጆችም ቢሆኑ ልጆቻቸው አድገው አሠራራቸውን ሲጠይቁ በመብቃታቸው መደሰት ይገባቸዋል::

የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ዛሬ እዚህ ለመድረስ ብዙ ዋጋ እንደ ከፈሉ ከማንም የተሰወረ አይደለም:: ወንጌል ያለ መከራ አይሆንምና

በምድራችን ስለ ወንጌል ብዙ መከራ እንደ ተቀበሉ ግልጽ ነው:: ለዚህም ትክክለኛ ብድራታቸውን በሰማይም እንደሚቀበሉ አምናለሁ (ዋጋቸውን እዚሁ የተቀበሉና ራሳቸው ለራሳቸው ዋጋቸውን የከፈሉ ግን ጥቂቶች አይደሉም):: እነርሱ በራብ፣ በእርዛት፣ በመገፋትና መሄጃ በማጣት አል ፈዋል:: መከራ የሚቀበል በመከራ ላሉት ያዝናል፤ ይራራል:: ዛሬ በተለ ያዩ አገልጋዮች ላይ የሚወሰዱትን እርምጃ ሳይ ግን ሽበ አንጀትነታቸው ያስደነግጠኛል:: ለጌታ ብለው መረባቸውን ትተው የወጡ፣ ለብዙ ዓመ ታት የእግዚአብሔርን ሥራ የሠሩና የቤተሰብ ኀላፊ የሆኑ ሰዎች ላይ የሚወሰዱት እርምጃ ሲታይ፣ "እንዴት ነው ነገሩ?" ያሰኛል::

ለመሆኑ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች እነዚህን ሰዎች ከነልጆቻ ቸው በራብ የመቅጣት እልህ እስኪኖራቸው ድረስ ጨካኝ የሆኑት ከየት (ከማን) በተማሩት ትምህርት ነው? የአገልጋይ ልጅ በመሆኔ እንዲህ ዐይ ነት ውሳኔዎች በልጆች ላይ የሚያሳድሩትን ተጽዕኖ በሚገባ ዐውቀዋ ለሁ:: መሪዎች የሚወረውሩት ፍላጻ ልጆችን ደርቦ እንጂ ወላጆችን ብቻ ነጥሎ አይመታም:: ለመሆኑ ለዓመታት ካገለገሉበት ቦታ በ"አስተዳደ ራዊ" ውሳኔ የረጅም ዘመን አገልጋዮችን ሲያባርሩ ጡረታ ማሰብ ወይም ቢያንስ የአገልግሎት ካሳ መስጠት ሥጋዊነት፣ ባዶ እጅና ባዶ ኪስ ማባ ረር ግን መንፈሳዊነት ይመስላቸው ይሆን?

በሕይወት ያላገኙትን አገልጋይ ደግሞ ሲሞት ያገኙታል፤ በል ጆቹ:: አገልጋዩ ሲሞት ቤተሰቡ ምንም ዐይነት መተዳደሪያ እንዳይኖረው ይደረጋል:: ያኔ ደግሞ ልጆች በቤተ ክርስቲያን ላይ ከፍተኛ ጥላቻ ያድር ባቸዋል:: ከዚህ የተነሣ፣ "አባቴ ያገለገለው እንዲህ ዐይነቱን እግዚአብ ሔር ከሆነ ተሳስቷል:: ይህ አምላክ እውነተኛው አምላክ ሊሆን አይች ልም!" በማለት ከጌታ ቤት የኮበለለ ሰው ዐውቃለሁ:: አባቱ ለዘመናት እግዚአብሔርን አገልግለው ዐልፈዋል:: ሲሞቱ ግን ቤተ ክርስቲያን ልጆ ቻቸውን ዞር ብላ ማየት አልፈለገችም:: ይህ ብቻ አይደለም፤ "ቤተ ክር ስቲያንን ለማፍረስ እንተጋለን!" በማለት በድፍረት የሚናገሩ የአገልጋይ ልጆችም አሉ፤ ከቤተ ክርስቲያን መሪዎች ጭከናና ግዴለሽነት የተነሣ!

ስለዚህ ዛሬ በቤተ ክርስቲያን ያሉ አገልጋዮች ፈሪ፣ በራሳቸው የማይተማመኑና ልበ ሙሉነት የሚጐድላቸው ሆነዋል፤ የእንጀራ ነገር ነዋ! ጌታ በሰጣቸው መድረክ የሚያስተላልፉት መልእክትም የቤተ ክርስ ቲያን መሪዎች መስማት የሚፈልጉትን ብቻ ነው:: መሪዎችን ፊት ለፊት መገሠጽማ አይታሰብም (እኔም እንዲህ የደፈርኩት እንጀራዬ በእጃቸው ስላልሆነ እንጂ ምን ይውጠኝ ነበር? ተመስገን እናቴ ሆድ አል ገባ!)::

የነጻነት ጠበቃ ልትሆን በሚገባት በቤተ ክርስቲያን ይቅርና በየ ትም ቦታ ቢሆን እየተሳቀቁ የሚያገለግሉና የሚሠሩ ሰዎችን መመልከት ጤነኛ አእምሮ ያለውን ማንንም ቢሆን ያሳቅቃል፤ መሪዎች ግን እንደ

ክብር ይቆጥሩታል መሰለኝ:: የልጆች እናት ብትሆንና ሥራ ብትፈታም በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በሙያዋ የምትሠራበትን የሥራ ዕድል ስታገኝ፣ "በራብ እሞታታለሁ እንጂ ለቤተ ክርስቲያንስ ተቀጥሬ አልሠራም!" ያለች ወኔያም እኅት ዐውቃለሁ:: ከዚህ በፊት መንፈሳዊ ድርጅት ውስጥ ዘመሥራቷ በዚያ ያለውን ፀረ-መንፈሳዊነት በማየቷ ነው ይህንን የወሰነ ችው:: ለመሆኑ ሰንቶቹ ሠራተኞች የቅጥር ደብዳቤ አላቸው? የስንቶቹስ መብት ይከበራል? "በዚያው ቅሩ" እንዳይባሉ በመሥጋት የዓመት ፈቃድ ለመውሰድ እንኳ የሚንቀጠቀጡ ሠራተኞች አይኖሩ ይሆን? ሥራ ሲለቁስ የሥራ መልቀቂያ ይጻፍላቸዋል?

የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ዕርቅ መጥላት ደግሞ ሌላኛው አስደ ንጋጭ ባሕርይ ነው:: እርስ በርሳቸው የተያያዙት ጥላቻ ከፍተኛ ነው:: አንዳንዴ ሳስበው፣ "በሰማይም ከእነርሱ ጋር ከሆን; ጉዳችን ፈላ!" እላ ለሁ:: ስለዚህ በተለያየ ሰፍራ መኖር ቢሆንልን መልካም ነው:: እሲያ እዚያም መጣላታቸው ስለማይቀር ጦሳቸው ለእኛም ተርፎ ያው እንደ ፈረደብን በቲፎዞነት ተሰልፈን እንዳንቆራቆስ እፈራለሁ:: ዕርቅ-ጠል መጋ ቢዎቻችን ከመጽሐፍ ቅዱስ ስለ ዕርቅ የሚያወራውን ክፍል፣ "የሚያ ስተራርቁ የተኮነኑ ናቸው፤ ከቤተ ክርስቲያን ይታገዱሉና" በሚል ቃል ለውጠውታል:: "በቁጣችሁ ላይ እንደ አስፈላጊነቱ ፀሐይ ይግባ፤ ይስን ብት፤ ይክረምም" የሚል ቃልም በእነርሱ መጽሐፍ ቅዱስ ሳይኖር አይ ቀርም:: ለመሆኑ ይህን ዕርቅ የለሽነት መጋቢዎቻችን ከየት ይሆን የተማ ሩት? አንድ ነገር ግን እርግጠኛ ነኝ፤ ከእግዚአብሔር አልተማሩትም! ቁጣቸው ርጉም፣ ኩርፊያቸው ብርቱ፣ እልካቸውም አደገኛ ሆኗል:: ይህ ደግሞ ለእኛ ብቻ ሳይሆን ለራሳቸውም አስፈሪ ነው::

በእርግጥ መሪዎች ቤተ ክርስቲያንን በተለያዩ አቅጣጫዎች አሳ ድገዋል፤ የሰዎች ብዛት (ደቀ መዛሙርት አላልኩም) እጅግ ጨምሯል:: ገንዘባቸውን ለ"እግዚአብሔር ሥራ" የሚሰጡ ሰዎች ቁጥርም ለውጥ አሣይቷል:: ይህ ደግሞ የዛሬዋን ቤተ ክርስቲያን ሀብታም አድርጓታል:: በመሆኑም ቤተ ክርስቲያን ብርና ወርቅ ሞልቷታል፤ "ብርና ወርቅ የለ ኝም፤ ይህን ያለኝን ግን እሰጥሃለሁ" (የሐሥ 3፥6) የሚለውን ሥልጣን ግን አጥታለች:: ታዲያ ለቤተ ክርስቲያን የሚያስፈልጋት የቱ ነው? የእ ግዚአብሔር ፍላጎትስ?

ክርስቶሳዊው ትምህርት ስለ አገልጋይ መሪነት (servant leadership) በተደጋጋሚ ይናገራል:: እንኳን በእግዚአብሔር ቤት ቀርቶ በፖለቲካው ዓለም ያለ መሪም የሕዝብ አገልጋይ መሆን እንዳለበት ቢያ ንስ በንድፈ ሐሳብ ደረጃም ቢሆን ይታመናል:: እግዚአብሔርን ማገልገል ማለት ሕዝቡን ማገልገል እንጂ ሌላ ምን ሊሆን ይችላል? "ሕዝቤን ...!" የሚል ነው የእግዚአብሔር የዘወትር ጥያቄ:: ጌታ ኢየሱስም በሥጋው ዘራት መምህርና ጌታ ሆኖ ሳለ የሐዋርያትን እግር በማጠብ ስለዚህ

ጉዳይ በተግባር የተደገፈ ትምህርት ለጥቶአል። አሁን መሪዎቻችን ዘንድ እያየን ያለነው ግን አገልጋይ መሪነትን ሳይሆን ጌትነትን ነው፤ መጋቢዎቻችን ጌቶች ሆነውብናል። ሕዝቡንም ወደ ክርስቶስ ከማመልከት ይልቅ እነርሱን እንዲመለከት አድርገውታል።

የአፍሪካ መሪዎችና የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን መጋቢዎች ከአንድ እናት የተወለዱ ወንድማማቾች ይመስሉኛል። በሥልጣንና በክብር ጉዳይ ቀልድ አያውቁም። ከመዋሸትም አይመለሱም። ታዲያ ጌታ በየት በኩል ይታይ?

በዚህ ሁሉ መሐል ግን ጾምና ጸሎት ይታወጃል፤ የንስሐ ፕሮግራምም ይዘጋጃል። ጾም ጸሎቱንና ንስሓውን ራሳቸው መሪዎቹ አስቀድመው የሚያደርጉት ከሆነ መልካም ነው። ራሱን ያላቀና ሌላውን አያቀናማ! ይህ እንኳ ቢቀር በጾምና በጸሎት በጌታ ፊት ከሕዝቡ ጋር አብረው ቢወድቁ በተሻለ! ሆኖም እነርሱ ያበላሻሉ፤ ሕዝቡ እንደ ፈረደበት ቀንበሩን ይሸከማል፤ የእነርሱ ስህተት የሚወራረደው በምዕመኑ የንስሓ እንባ ይመስል!

ይህን ስል ግን በእግዚአብሔር ፊት በፍርሀትና በመንቀጥቀጥ የሚራመዱ፣ ከሕዝቡ ቀድመው ሁሌ በጌታ ፊት የሚወድቁ ጠንቃቃ መሪዎች የሉም ለማለት አይደለም። አባቶቻችን እንደሚሉት፣ "ክፍል ያመለጡ ባቄላዎች" ዛሬም አሉ። ስለዚህ ምክንያታዊነት የጐደለው ጥቅል ድምዳሜ (hesty generslization) አይዳዳኝም። ነቢዩ ኤልያስ፣ "ብቻዬን ቀርቻለሁ" ሲል እግዚአብሔር ሰባት ሺ ሰዎች ነበሩት (1ነገ. 19፥10፤ 14፤ 18)። አሁንም ከእነዚህ የሚበዙ ሊኖሩ ይችላሉ፤ በሰው ባይታወቁም።

ስጊዜው ማውራት የምፈልገው ግን በሌላ ጐን ስለሚገኙት ነው። ሕዝቡ ንስሓ ይገባል፤ ይጮኻል፤ እነርሱ ግን ከእቋማቸው ንቅንቅ አይሉም (ፍንክች የአባ ቢላዋ ልጅ!)። ልባቸው ያላመነበት ንስሓ ታዲያ ለምን ያስፈልጋል? እንዲህ ዐይነቶቹን ሰዎች እግዚአብሔር፣ "እነሆ፤ በጾማችሁ ቀን ፈቃዳችሁን ታደርጋላችሁ" ነው የሚላቸው (ኢሳ. 58፥3)።

ሌላው ጉልህ ችግር ደግሞ የሌላውን ራእይ አለመቀበል ነው። አንዳንድ አገልጋዮች የተለየ ራእይ ኖሯቸው መሪዎች ባርከው እንደ ሸኟቸው ዐልፎ ዐልፎ እንሰማለን (ከስንት አንዴ!)። እንዲህ ዐይነት ቅንና በጐ አሳቢ መጋቢዎች መኖራቸው ያስደንቃል። ታዲያ ይህ የጥቂቶች ሳይሆን የሁሉም መጋቢዎች መገለጫ መሆን ያለበት ነው። በአብዛኛው ግን፣ "የተለየ ራእይ አለኝ" የሚል ካለ ይነቀፋል፤ ይወገዛል፤ ሰዎችም ወደ እርሱ እንዳይሄዱ ይመከራሉ። ጨክኖ ከወጣና በተለይም ስኬታማ ከሆነ ደግሞ ዳግመኛ ወደ "ቤተ ክርስቲያናቸው" ለአገልግሎት አይጋበዝም። የመዘምራን፣ የወጣቶችና የተለያዩ አገልግሎት አለቆችም በዚያ

ሰው ጸጋ መጠቀም እንደማይችሉ ተጠርተው ይነገራቸዋል። ከእርሱ ጋር የታየም ጥቁር መዝገብ ላይ ስሙ ይሰፍራል።

እያንዳንዱ አገልጋይ ራሱን ችሎና ደቀ መዝሙር ሆኖ ጌታ በጠራው ጥሪና በሰጠው ጸጋ መሠረት መሥራቱ መልካም መሆኑ አይጠፋቸውም፤ ተግባራቸው ግን ተቃራኒ ነው። እስቲ ይታያችሁ፣ የራሳችሁ ሥራም ሆነ ትዳር ሳይኖራችሁ ሁልጊዜ እርሱን ስታገለግሉ እንድትኖሩ የሚፈልግ አባት ቢኖራችሁ ምን ትላላችሁ? ስህተቱ አንድ ይመስለኛል፤ ትልቁን ሥዕል - የክርስቶስን አካል - አንዲቷን ቤተ ክርስቲያን ማየት አለመቻላቸው! (They are majoring in minors!) ስለዚህም ትኩረታቸው ለጕጣቸው ብቻ ሆነ።

ይህ ነገር ሥር የሰደደ መሆኑን የምረዳው ደግሞ መጋቢዎቻችን ምዕመኑ እንዲያነብ መምራት፣ ማበረታታትና ምሳሌ መሆን ሲኖርባቸው ጭራሹኑ የማያነቡ በመሆናቸው ነው። ስህተታቸውን የሚነግራቸው ጽሑፍማ "በቤተ ክርስቲያናቸው (ቤተ መንግሥታቸው)" ቅጥር ግቢ እንዲገባ አይፈቀድለትም (ይህ ጽሑፍም ደጃፋቸውን ማለፍ ከቻለ ከታምራት ይቆጠራል)።

አንድ መጋቢ ያደረገውን ልንገራችሁ፤ አሳፋሪ ስህተቱ በአንድ መንፈሳዊ ጋዜጣ ተዘግቦበት ስለነበረ ጋዜጣውን በብዛት ገዝቶ ሰብስቦና እሳት ለኮሰበት! መቼም ጋዜጣ ሰብስቦ ያነደደ አንጀቱ ያረረ ፓስተር የጋዜጣውን አዘጋጅ ፊት ለፊት ቢያገኘው ምን እንደሚያደርገው እናንተው ገምቱ! ሲግመንድ ፍሮይድ (Sigmond Freud) ትውስ አለኝ።[1] ናዚዎች መጽሐፎቹን ሰብስበው በሕዝብ ፊት ሲያነድዱበት፣ "ጥሩ ለውጥ ነው ያመጣነው፤ መቼም በመካከለኛው ዘመን ቢሆን ኖሮ እኔኑ ነበር የሚያነዱኝ። አሁን ግን መጽሐፎቼን በማንደድ ብቻ ረክተዋል" ብሎ ነበር የተናገረው። "What progress we are making. In the Middle Ages they would have burned me. Now they are content with burning my books." ሰዎች የሚቃጠሉበት ዘመን ማለፉ መልካም ነው። የማይደግፈንን ጽሑፍ ለማስወገድ ስንል፣ መንግሥት በሕግ ያስወገደውን ሳንሱር ሕይወት ልንዘራበት መሞከራችን ግን ያስተዛዝባል።

አለማንበባቸውና ዕውቀት የጐደላቸው (ዕውቀትን የሚጠሉ) መሆናቸው ዋናው ሰበብ-ድርጊት ይመስለኛል። በዚህ ላይ ደግሞ የሚያውቅ ሰው ሲገኝም ፊት ይነሱታል። ስለዚህ ስለ እግዚአብሔር የሚያስተላልፉት ዕውቀትም ጤነኛ አይደለም። በአንድ የራብ ዘመን የነቢያት ልጆች ሲርባቸው አንዱ ወደ ሜዳ ወጥቶ የለበሰበውን ምናምንቴ ነገር ሁሉ በወጡ ምንቸት ውስጥ ጨመረው፤ ምግብ ይሆን ዘንድ። ሰዎቹ ግን ገና እንደ ቀመሱት፣ "በምንቸቱ ውስጥ ሞት አለ!" ብለው ጮኹ እንጂ ሊበሉት አልቻሉም (2 ነገ. 4፥38-40)። ዛሬም ሙሉ ካልሆነው ስሁታቸው የሚወጣው ትምህርት ሞት አለበትና ተከታዮቻቸው ስለ

እግዚአብሔር የሚያውቁት ዕውቀት ጉዶሉ ነው (ማወቅ ከማለት እስማወቅ ማለት ቢቀልም!)፡፡

ስለዚህ አብዛኞቹ ምዕመናን የምናውቀው፣ ጉዳይ አስፈጻሚውን እግዚአብሔር ነው፡፡ ሁሉን የማያይ፣ የማይፈርድና በቀላሉ የሚታለፍ እግዚአብሔር እንደምናመልክ ቆጥረናል፡፡ የምንኖረው ከሚባላ እሳት ጋር መሆኑን ባለመረዳታችን እግዚአብሔር ለጉዳይ ሲፈልጉት የሚመጣ፣ ጉዳዩ ሲያልቅ ወደ ጐን ገሸሽ የሚደረግ፣ በየዕለቱ በምናደርገው ውሳኔና እርምጃም ድርሻ የሌለው መስሎናል፡፡ ለአንዳንዱ ምስኪንማ መጋቢዎቹ እግዚአብሔር ይመስሉታል፡፡ ነገሩ መጽሐፍ እንደሚል፣ "የመሯችሁ ያስቷችኋል" ነውና (ኢሳ. 3÷12)፡፡ ታዲያ መጋቢዎቻችንን ማነው የሚመግባቸው ትላላችሁ?

የመጨረሻው ሐሳቤ የወጣቶች ጉዳይ ነው፡፡ ወጣትነት ስቤተ ክርስቲያን ለምን እንደሚያስወግዝ እልገባ ብሎኛል፡፡ መጋቢዎቻችንም እኮ በአንድ ወቅት ወጣቶች ነበሩ እንጂ እድገውና ጉልምሰው እልተወለዱም! እነርሱን እግዚአብሔር በወጣትነታቸው ታማኝ እድርጐ ቆጥሯቸው ይህንን ትልቅ ሥራ ሲሠሩ ኖረዋል፡፡ ታዲያ ወጣቶችን በተተኪነት ማዘጋጀት ለምን ተጠላ? በተለያዩ ቦታዎች ከማገኛቸው ክርስቲያን ወጣቶች ጋር ስወያይ ቤተ ክርስቲያን መሄድ እንደጠሉ የሚነግሩኝ ቁጥራቸው እየበረከተ ነው፡፡ ይህን ሳስብ "የነገዋ ቤተ ክርስቲያን ተረካቢ ማን ይሆን?" የሚል ጥያቄ ለቅዞ ይይዘኛል፡፡ በእርግጥ ለራሱ አባት የሌለው "መጋቢ" ሌላውን አባት ሆኖ እየመገበ ማሳደግ ያዳግተዋል፡፡ ተተኪ የሌለው ስኬት ደግሞ ውድቀት እንጂ ስኬት አይደለም፡፡ "Succese without successor is failure." እንዲል ፈረንጅ፡፡ ታላቁ እስክንድር ከ32 ያልዘለለ ዓመታትን ብቻ በሕይወት ኖሮ በጊዜው የሚታወቀውን ዓለም ድል ነሥቶ በቁጥጥሩ ሥር ቢያውልም፣ ተተኪ ልጅ ስላልነበረው መንግሥቱ ወዲያውኑ ከመፈራረስ እልዳነም፡፡

ስለዚህ መሪዎች ወጣቶችን የግድ ማቅረብ እለባቸው፤ ቢያንስ ለራሳቸው ሐልውና ሲሉ፡፡ እለዚያ መታሰቢያም አይኖራቸው፡፡ በተለያዩ እገራት መሪዎች ሲሰወጡ አዳዲሶቹ መሪዎች የቀደሙትን ሐውልትና መታሰቢያ ሲያፈራርሱ ተመልክተናል፡፡ የኢራቅ ፕሬዚዳንት የነበሩት ሳዳም ሁሴን ሲወድቁ እንኳ ሕዝቡ ወዲያውኑ "ሆ!" ብሎ ሐውልታቸውን ሲያፈራርስ ነው የወጣው፡፡ መጋቢዎቻችን ደግሞ ዘላለም አይኖሩ ምና ማለፋቸው አይቀርም (አይ ዕድሜ ደጉ!)፡፡ ታዲያ አሁን እየከረከሙ ዕድል ያሳጡት ወጣት ያኔ ምን የሚያደርግ ይመስላችኋል?

በአገራችን ተስፋ ስንቆርጥ ቤተ ክርስቲያን ተስፋችን መሆኗን እናስብ ነበር፡፡ ጥያቄዎቻችን ሲበዙና ነፍሳችን ስትጨነቅ ቤተ ክርስቲያን መልስ የምናገኝባት ስፍራ ትመስለን ነበር፡፡ መሄጃ ሲጠፋንም ቤተ ክርስቲያን መሸሸጊያችን እንደምትሆነን እስበናል፡፡ ግና ተስፋ ቆርጠን ተስፋ

ፍለጋ ስንመጣ፣ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች የቀረችንን የተስፋ ጭላንጭል እሚጥጠውብን የምንይዘውና የምንጨብጠው በማጣት ባዶእጃችንን ተመልሰናል፡፡ ቤተ ክርስቲያን ልብ የሚሰበርባት፣ ተስፋ የሚሞትባትና ሰዎች የሚታረዱባት ቄራ ሆናለች፤ መሪዎች ምሕረትን እያውቁምና!

"ሙሉ ደመወዝን እንድትቀበሉ እንጂ የሠራችሁትን እንዳታጠፉ ስራሳችሁ ተጠንቀቁ" (2 ዮሐ. 8)፡፡

ማስታወሻ

[1] ሲግመንድ ፍሮይድ (እ.ኤ.አ 1856-1939) የኖረ ኦስትሪያዊ ሲሆን፣ በውይይት ላይ ያተኮረ የአእምሮ ሕክምና ዘዴን (Psychoanalysis) የመሠረተ የመጀመሪያ ሰው ነበር፡፡ ናዚ ጀርመኖች ኦስትሪያን ሲወርሩ የፍሮይድን መጽሐፎች በአደባባይ አቃጥለው፣ ኀልዮቶቹንም (theories) አግደዋቸዋል፡፡ ኅደኞቹ ግን እርሱን ትልቅ ዝናና ክበሬታ ወዳገኘባት ወደ እንግሊዝ ወሰዱት፡፡ ሞቱም በዚያው በለንደን ከተማ ሆነ (Britannica's Concise Pictured Encyclopaedia, Volume 5, Chicago, Overseas Edition, 1967, p.445)፡፡ የዚህ ሰው አንዳንድ ትምህርቶች በወንጌላውያን ክርስቲያኖች ዘንድ ተቀባይነት የላቸውም፡፡

ፍቅር ምናባቱ!

ወታደሩ በጀግንነቱ የታወቀ ነውና ትልቅም ይሁን ትንሽ የማይ ሳተፍበት ጦርነት የለም:: ስለዚህ በማለዳ ተነሥቶ የጦር ልብሱን እየለባ በሰ ነው:: የሚፈልጋቸው ትጥቆች፣ ስንቁም ጭምር በሚገባ ተሟልተ ውለታል:: ጠላቱን ገና በሩቅ የሚያይበት አቅርቦ መመልከቻ መነጽሩን አስቀድሞ ነው የያዘው:: ስለ ጠላቱ የውጊያ ዕቅድና ምሽግምሙሉ መረጃ አለው:: ወደ ፍልሚያው ስፍራ ሲደርስ ግን እንዲትም ጥይት ሳይተኩስ ተማረከ:: ለካ ያ ሁሉ ዝግጅት ለምርኮኝነትና ለእስረኝነት ነበር:: ፍቅርም ልክ እንደዚህ ነው፤ ለማሸነፍ ሳይሆን፣ እጅ ለመስጠት የምንታጠቅበትና የምንሰማራበት ጦርነት!

ፍቅር እንደ ሕልምም ነው:: አንዳንዶች ሕይወታቸውን ሙሉ ይህንን ሕልም አያልሙም፤ የተረጋጋች ነፍስ አለቻቸው:: ሌሎች ሕል ሙን ሲያዩ ዐድረው ሕልማቸውን ጨርሰው ተረጋግተው ይነቃሉ:: ስለ ዚህ በሕልም ዓለም የፍቅር ገነት ይኖራሉ፤ እነኚህም እናት እባት የመ ረቃቸው ናቸው:: ሌሎች ግን ሕልሙን ጀምረው በቅጡ ሳያጣጥሙት በአስደንጋጭ ነገር ባንነው ይነቃሉ:: ተመልሰው በመተኛት ሕልሙን እንዳይጨርሱና በሰላም እንዳይኖሩ ማን ዕድል ይሰጣቸው? አይቻልም፤ በውኑ ዓለምም ተረጋግተው እንዳይኖሩ በዚያ ባላለቀ ሕልም ተመርዘ ዋል:: ያላወቁት እርግማን ይኖርባቸው ይሆን?

ስለዚህ መስከን ከየት ይምጣ? ፍቅር ደግሞ ያቁነጠንጣልና ያፈ ቀረ ሐሳቡ በእንድ አይረጋም:: ቅድም ሌላ፣ አሁን ደግሞ ሌላ ነው:: ቀልቡም አይሰበሰብም፤ ተለዋዋጭ ነው:: የሰውን ነፍስ እንደ ፍቅር የሚያንቀዠቅዥ ሌላ ነገር ይኖር ይሆን? በምንም ዐይነት የዕድሜ ክልል ቢገኝ እንኳ እፍቃሪ፣ "the young and the restless" መሆኑ አይቀ ርም:: እንደ ሕፃንም ይቃጣዋል፤ በትንሽ ነገር ደስ ብሎት ይፈነጥዛል፤ ወዲያው ደግሞ ኩርፍ ይላል:: የቸገረ ነገር!

እያንዳንዱ ሰው ሲወለድ የተጻፈለት የሕይወት መስመር መኖሩን የሚናገሩ ሰዎች አሉ:: ጥቂቶችን ደግሞ ለብዙዎች መፍትሔና መንገድ ይሆኑ ዘንድ እግዚእብሔር ፈጥሯቸዋል:: ሆኖም በሰላም እንዳይኖሩና ዐላማቸውን ከግብ እንዳያደርሱ ፍቅር የሚባል ጣጣ ተፈጠ ረ:: ስለዚህ በፍቅር ጦስ ብዙ ታላላቅ ሰዎች እንዳይሆኑ ሆነው ቀርተ ዋል:: ለመፍ ትሔ የተጠራው ራሱ መፍትሔ ፍለጋ ይጮኻል:: ባለመድኃኒቱም ራሱን ማዳን አቅቶታል::

ፍቅር ጋ ሲደርስ የውሳኔና የማስተዳደር ብቃት ገደል ይገባል:: የትኛውም ውሳኔ ፍቅር አጠገብ ሳይደርስ በሩቁ ነው መፈታት የሚጀ

ምረው:: ብዙ ጠላቶችን ለማሸነፍ የሚበቃ ጉልበት ይህንን ጣጣ ለመቋ ቋም በመውተርተር ይባክናል:: ዐቅም ጨርቅ ይሆናል:: ፍቅርን ከማሸ ነፍ በእውነተኛው ጦር ሜዳ ፈንጂ ላይ እየቆሙ ከሞት ጋር መተናነቅ እፎይታ አለው:: ሳምሶን ትዝ ይለኛል:: ከመንገድ የተጠለፈ፣ የጉልበቱ ብርታትና የጦር ልምዱ ያልጠቀመው ምርኮኛ! ዕለት ዕለት እየደከመ ነበር የሚሄደው:: ዛሬ ሁሉም ደሊላን መርገም ይወዳል:: ግን ተጠያቂ ማነው? ደሊላ ናት መረገም ያለባት ወይስ ፍቅር የሚባለው መርገምት?

ፍቅር እንደ ምስጥ ጉልበትን እንክት አድርጐ ነው የሚበላው:: መቼም ፍቅር አይሸነፍም እንጂ ቢሸነፍ ኖሮ አሸናፊው በርካታ ነገሮችን የሚያከናውንበት በቂ ዐቅም በተረፈው ነበር:: ሲያሻው እንደ ሳምሶን የአ ንድን ከተማ ቅጥር መዝጊያ ነቅሎ በመሸከም ተራራ መውጣት ይች ላል:: ልማር ካሰም ያለመታከት በዲግሪ ላይ ዲግሪ መጨመር ለእርሱ ቀላል ነው:: በግሪኮቹ ሐተታ-ተፈጥሮ (mythology) ላይ እንዳለው አት ላስ ዓለምን በትከሻው ቢሸከምም አያስገርምም:: እንዴ! እንደ ፍቅር ጉል በትን የሚበዘብዝ የታለና?!

አንድ ወቅት "ፍቅር ባለበት ሰላም አለ:: ሰላም ባለበት ..." እያለ የሚዘረዝር ጥቅስ እዚህም እዚያም ተለጣጥፎ ይታይ ነበር:: ግን ምላሽ ያጣ ፍቅር ባለበት ሰላም እንዴት ነው ሲኖር የሚችለው? እዚህ ጋ ሰላምና ፍቅር ጠላቶች ናቸው:: እንዱ ሲመጣ ሌላኛው ድራሹ ይጠ ፋል:: ሕልማቸውን ሳይጨርሱ የደነገጡና የነቁ ሰዎች ባሉበት ሰላም ይታሰባል? ፍቅርን መጉረስና ማጣጣም ጀምረው ሳለ የያዙትን ጉርሻ አጃቸውን ተመትተው የጣሉ ሰዎች መካከል ሰላም ምን ያደርጋል? ባይ ሆን ሰቀቀንን ፈልጉ እንጂ!

መንገዱን አብረው መጓዝ ጀምረው አውላላው ሜዳ ላይ ድን ገት ራሳቸውን ለብቻ ያገኙ ሰዎችማ ሰላም እይኖራቸውም! የሣቅና የደ ስታ ጥላ እንኳ ሳይኖር፣ ሰላም ተገኘ ቢባል ማን ያምናል? እነዚህ አሳ ረኞች ያለባቸውንስ ጣጣ ማን ያውቅላቸዋል? ፍቅርን እንዳይረግሙት፣ ለጥቂት ጊዜም ቢሆን ፍቅርን ቀምሰዋል:: ከወፎቹ ጋር ስለ ፍቅር አዚ መዋል:: ከጨረቃ ጋር ምስጢር አውርተዋል:: ሐይቁ ዳር ከቄጠማዎቹ ጋር በነፋስ ደንሰዋል:: ግና ወፎቹ ድንገት መዘመር አቆሙ:: ጨረቃም ተሰወረች:: ፍቅርን እንዳያሞጋግሱት ደግሞ ሰላማቸውና ዕረፍታቸው ጠፍቶአል:: ባሕሩ ደፍርሷል:: የማዕበሱ ጩኸት ከነጉድ ጓዱ ጋር ተዳምሮ ከሩቅ ያስፈራል:: የተባረኩበት የመሰላቸው ቀን ለጭ ንቅና ለምጥ የታጨበት ሆኖአል፤ የሚወለድ ልጅ የሌለበት ምጥ!

ሰዎች ግን ዛሬም ፍቅርን ይመኛሉ:: ስለ ፍቅር ይዘመራል፤ ይሰበካል:: ጀግናውን ፈሪ ለሚያደርግ፣ ንቁውንና ጉበዙን ለሚያፈዝ ክፉ ባላጋራ ቅኔ ይዘረፍለታል:: ድሮ የሰላም እንቅልፍ የነበረው ሰው ዛሬ ለአፍታ ለማሸለብ ራሱን እጅግ ማድከም ይጠበቅበታል:: በአጁ የያዘው

ዕቃም የጠፋበት እየመሰለው ጉንበስ ቀና እያለ በየስርቻው ሲፈልግ ይታ
ያል:: ፍቅር ሕግንስ የት ያውቅና! "All is fair in love and war." የፈ
ረንጆች አባባል ነው:: በፍቅርና በጦርነት ጊዜ ሁሉም ነገር ትክክል መሆ
ኑን ዓለም እንደተስማማበት አባባሉ ይገልጻል:: ሆኖም በጦርነት ጊዜ
ምንም ቢያደርጉ ትክክል ሊሆን አይችልም፤ ዓለም አቀፍ ሕግጋት አሉ::
በሰላማዊ ሰዎች መኖሪያ ላይ ጥቃት ማድረስ፣ ጅምላ ጨራሽ መሣሪያ
መጠቀምና ምርኮኛን ማሠቃየት በጄኔቫው ስምምነት ተከልክሏል:: ጦር
ነት ሕግ አለው፤ ፍቅር ግን ሕግን አያውቅም:: ከበርካታ ጦርነቶች
ፍጻሜ በኋላ የምርኮኞች ልውውጥ ይካሄዳል:: ፍቅር ግን ምርኮኞቹን
በተገቢው ሁኔታ ስለ መያዙ የሚታወቅ ነገር የለም:: አለማሠቃየቱንም
ማንም አይመሰክርለትም:: ታዲያ ፍቅርን ማን ይክሰሰው?!

ለብዙዎች ግን ፍቅር ከሁሉ በላይ ነው:: ከሕግ በላይ፣ ከእውነት
በላይ፣ ከዐላማቸውም በላይ ያውሉታል:: ከትክክለኛነትም በላይ ፍቅር
ሚዛን ይደፋባቸዋል:: ልባቸው ያለ ቦታው እጁን እንሥቶ ሲማረክ ነው
ነገሩ የተበላሸው:: ስለዚህ የትክክልና የስሕተት ሚዛኑ ጠፍቶባቸዋል:
በጣም የሚፈልገውን ዕቃ ረስቶ እንደ መጣ ሰው፣ ልባቸው ኋላ ኋላ
ቅርት እያለ መንገዳቸውን መሄድ ባይችሉም መላቀቁን አይፈልጉትም:
በእናታችሁ፣ አንዱ ምን ብሎ እንዳዚመ ልንገራችሁ፤ "If loving you
is wrong, I don't want to be right." ነው ያለው:: ሰው እንዴት
"አንቺን ማፍቀሬ ስሕተት ከሆነ፣ ትክክል መሆን አልፈልግም" ይላል?

ዓለም ግን ይህንን አላስተዋለም:: ዛሬም ሁሉ ለፍቅር ያረግዳል:
ለአንዳንዶቹማ ፍቅር መሥዋዕት የሚቀርብለትና የሚታጠንለት ጣዖት
ነው:: ሳያወሩለት አይውሉም:: ሰው ስለ ጠላቱ ያዜማል? ሰው ካልተ
ደደ ጠላቱን ያወድሳል? የጉድ አገር! "ፍቅርን በአካል ባገኘው ዘነጣጥ
ፄና በጫጭቄ እጥለው ነበር:: ከዚያም ቁርጥራጩን ሰብስቤ ዐመድ እ
ኪሆን አቃጥለዋለሁ:: ዐመዱ እንዳይገኝ ድራሹን ለማጥፋትም ጥል
ባሕር ውስጥ እደፋዋለሁ!" ያለው ማን ነበር? ማንም! ሲያዜሙለ
ይዋሉ እንጂ ይህንንማ እንዴት ያስተውላሉ? ይልቁኑ የጸጥታው ምክ
ቤትም ቢሆን ተሰብስቦ፣ ፍቅር የማያዘልቅበትን ነገር እንዳይጀምር የማ
ያስገድድ ውሳኔ ቢያሳልፍ፡ ለሁላችንም ይበጀን ነበር::

አሁን ጥያቄው በሕይወት የመኖር ብቻ ነው:: እንደ ምንም ብለ
ማዕበሉን ጸጥ የማለኘትና እሳቱን የማጥፋት ጥያቄ ነው:: ጥርስን ጨ
ሶም ቢሆን በድድ ማምለጥ! ከተቻለ እንደገና ሰው መሆን፣ እንደገና በ
ለት እግር መቆምና ነገን ማየት! ፍቅር እንደሆን "አሸነፍኩት!" ሲባ
እንደ እባብ ዐፈር ልሶ ይነሣል:: ለሰው አይነግሩት፣ ከሰውም አይደ
ቁት ነገር! እርግጥ ነው ብዙ መንፈስ ጠንካራ ሰዎች በምድር ላይ ይኖ
ይሆናል፤ ሁሉም ግን ተመልሰው ላይጠገኑ የሚሰበሩበት ልክ አላቸው
ስለዚህ የፍቅርን ግፍ ሁሉ የሚቋቋም ትከሻ በምድር ላይ አይኖርም

ስለዚህ የፍቅርን ግፍ ሁሉ የሚቋቋም ትከሻ በምድር ላይ አይኖርም:: ምን ተሻለ ታዲያ? ይሄኔ እንደ ሼክስፒሩ ሃምሌት የመሆን ወይም ያለ መሆን ጥያቄ ዐይኑን አፍጥጦ ይቀራል:: አዲዮስ!

ፍቅር ለዘላለም ይኑር!

"The rest is silence." (Hamlet)[1]

ማስታወሻ

[1] *The Complete Works of William Shakespeare* (London, Spring Books, 1970) p.980.

"ሲርበኝ አስታውሱኝ"

አንዲት ቀይ በጣም የምታምር ልጅ ዐውቃለሁ፤ የምትፈልገው
ግን አታውቅም። ስለዚህ የምትፈልገውን ነገር በሙከራ (trial and e
ror) ነው ማግኘት የምትፈልገው። ትም፡ ትጀምራለች፤ ብዙም ሳ
ቀይ ታቋርጣለች። ከዚያ ትንሽ ጊዜ ትቀመጥና ሌላ ትምህርት ትመዘገ
ለች፤ እርሱም ግን መቋረጡ አይቀርም። እጮኛ ትይዛለች፤ ከአን
ውስጥ። ትንሽ ይጓዙና ትተወዋለች። ሌላው ባለሳምንት ደግሞ ከባሕ
ማዶ ይመጣል። ለጥቂት ጊዜ አብራው ታዘግምና በድንገት ትታጠ
ለች። ከሌላኛውም ጋር ፍቅር ይይዛታል። ቀስ በቀስ ስሜቱ ወደ እ
ሱም ተሸጋግሮ፣ "እወድሻለሁ!" ማለት ሲጀምር ግን እርሷ መንገ
ቀይራለች (ዐይነ-ጥላ ይሆን እንዴ?)። ሥራም ላይ ይኸው ናት። የማ
ቅደውና የማትጀምረው ነገር የለም። በመጀመር ተባርካለች! ስለዚህ የም
ፈልገውን ከማወቅ ይልቅ የማይፈልገውን ማወቅ ለሚቀለው ትውል
ዐይነተኛ ማሳያ ትመስለኛለች። ሁሉንም አንድ ዙር ካየች በኋላ ወ
ፌርማታዋ ትመጣለች፤ ወደ እኔ። ያኔ ፊት ለፊቷ ቁጭ ብዬ ዐይን ዐ
ኗን እያየሁ፣ "ምን እንደምትፈልግ ካላወቀች ስታገኘው እንዴት ታው
ለች?" እያልኩ አስባለሁ።

ከዚያም፣ "እንደው መውደቂያዬ ማን ላይ ይሆን?" የሚ
ሐሳብ ሽው ይለኝና፣ "ጌታ ሆይ አደራህን እዚህ ውስጥ እንዳትከተኝ
የምትል አጠር ያለች ጸሎት እዚያው ቁጢጥ ባልኩበት አደርሳለሁ (የ
ስካሁኑ መች አነሰኝና!)። ከእንደዚህ ዐይነት ሰዎች ጋር በፍቅርም ይሁ
በትዳር፣ በሥራም ይሁን በጓደኝነት ከተጎዳኛችሁ አሳራችሁን ነው የም
በሉት። ዛሬ አንዱን ነገር አፈፍ ቢያደርጉም ነገ ደግሞ ድንገት የትላን
ናውን አርግፍ አድርገው ከመተው አይመለሱም። ስሜታቸው እንደ
ባብዳ (እስስት) ተለዋዋጭ በመሆኑ እጅግ አደገኞች ናቸው። ስለዚህ
ሳቂ አብሮነት ይቅርና ለጊዜያዊ ግንኙነት እንኳ አብሯቸው ለመሀ
ማሰብ ነፋስን ለመከተል እንደ መሞከር ነው።

የእርሷ ብጤ ብዙ ሰዎች አሉ። ምን እንደሚፈልጉ ስለማያው
ምንም ዐይነት ነገር ያለ ሦስተኛ ወገን ተሳትፎ መምረጥም ሆነ መወ
አይችሉም። "ለመማር አስቤአለሁ፤ ምን እንድማር ትመክረኛለህ? በ
ለት የሚደውሉልኝ ሰዎች ነበሩ። "ምንም" ነው መልሴ፤ "ምን መማ
እንደምትፈልጉ ካላወቃችሁ፣ ምንም አትማሩ!"። ምን መማር እንዳለበ
የማያውቅና የነፍሱን ጩኸት ማዳመጥ ያልቻለ ሰው ለምን ይማራል
"'ሲርበኝ አስታውሱኝ' አለች" አሉ ሴትዮዋ (እናቴ ናት የነገረችኝ)

እነዚህን ሰዎች በየቦታው ልናገኝ እንችላለን፤ የሚያስፈልጋቸውን ወይም የሚፈልጉትን የማያውቁ። ለዚህ ይሆን እንዴ በአፍሪካ፣ ከእኛ ይልቅ ለእኛ የሚያስፈልገንን የሚያውቁልን ፖለቲከኞች የሚበዙት?

አቶ በርጤሜዎስ ጤሜዎስ የሚባል ማየት የተሳነው ሰው ነበር። የሚተዳደረው መንገድ ዳር ቁጭ ብሎ ከአላፊ አግዳሚው እርዳታ በመለመን ነው። ከቀናት መካከል በአንዲት የተባረከች ቀን ጌታ ኢየሱስ ይህ ሰው በተቀመጠበት መንገድ በኩል ማለፍ ጀመረ። በዚህ መምህርና ፈዋሽ ዙሪያ የተሰየየ ጥያቄና ጉድለት ያለባቸውና ሲያጠምዱት የሚፈልጉ ሰዎች ስለነበሩ አጀቡ ብዙ ነው። ስለዚህ ጎልቶ ከሚደመጠው ሁካታ የተነሣ ዐይነ ስውሩ የጌታ ኢየሱስን በዚያ ማለፍ ተረድቶ፣ "የዳዊት ልጅ ሆይ ማረኝ!" በማለት መጮኽና መጣራት ጀመረ። አጠገቡ ያሉት ሰዎች ዝም እንዲል ቢገሥጹትም፣ የዕውራንን ዐይን ማብራት የሚችለው ጌታ እያለፈ እንዴት ዝም ማለት ይችላል? ስለዚህ አብዝቶ ጮኸ። ጌታ ኢየሱስም ልመናውን ሰምቶ አስጠራውና አንድ የሚያስገርም ጥያቄ አቀረበለት፤ "ምን ላደርግልህ ትወዳለህ?" የሚል (ማር. 10፥46-52)። ይህ ሰው ከምንም ነገር በላይ የዐይኑን ብርሃን እንደሚፈልግ ለመረዳት ጠቢብ መሆን አያስፈልግም። ጩኸቱና ልመናውም ለዚሁ ጉዳይ ነው። ጌታ ኢየሱስ ደግሞ የሰዎችን የልብ ሐሳብና ፍላጐት ያውቃል። ታዲያ ለምን ጠየቀው? "የሚፈልገውን ያውቃል? ወይስ እንዲሁ እመል ሆኖበት ነው የሚጮኸው?" የሚለው ጥያቄ መልስ ማግኘት ስላለበት ነው።

የሚፈልገውን የማያውቅ ሰው መንገድ እንኳ መምረጥ አይችልም፤ ወዴት እንደሚሄድ የት ያውቅና! ሁሉም መንገድ ወደ ሁሉም ስለሚወስደው መሄጃውን የሚወስነው በደመ-ነፍስ ነው። ስውዬው የሆነ በት ይሄድና መንገድ ይጠፋዋል። ዞር ዞር ሲል አንዱን አዳፋ ልብስ የለበሰ ባላገር ያይና፣ "ወንድም ይሄ መንገድ ወዴት ይወስዳል?" ብሎ ይጠይቀዋል፤ ፊት ለፊቱ ያለውን መንገድ እያመለከተ። ቆፍጣናው ባላገርም፣ "የምትሄድበትን ካላወቅህ፣ ወዴትም ያደርስሃል ጌታው!" ብሎ መለሰለት (ከሁለቱ ባላገሩ የትኛው ነው?)። በቤተ ክርስቲያን ያለውም ነገር ይህንኑ ነው የሚመስለው። ዕቅድ (plan) ምን እንደሆነ አይታወቅም። ዐሥር ነገር ያስባሉ፤ አንዱንም አያደርጉትም።

"ለኢትዮጵያ የመቶ ዓመት ራእይ አለኝ" ሲሉ ለተደመጡት ለአቶ በቀለ ሽንቁ ያለኝን አክብሮት አሁን ብገልጸው ደስ ይለኛል (ከቴክኖሎጂው ተለዋዋጭነት የተነሣ ነገር ሁሉ በፍጥነት በሚቀያየርበት በዚህ በ21ኛው ክፍለ ዘመን ለ100 ዓመት ማቀድ በራሱ አነጋጋሪ ቢሆንም!)። በታላቁ ተልዕኮ አገልግሎት የደቡብና ምሥራቅ አፍሪካ ኃላፊ የሆኑት እኚህ ሰው ለ100 ዓመት ማለማቸው ለኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ብቻ ሳይሆን ለኢትዮጵያም እንግዳ ነገር ይመስለኛል። ይህ ግን ራእያቸውን ወደ ዕቅድ ከመቀየር አልገታቸውም።

ምናልባትም በሕይወት ላይኖሩ ስለሚችሉበት ዘመን እንኳ ማቀ
ዳቸውን ስትገነዘቡ፣ በሥልጣን ከሚቆዩበት ዘመን በቀር ሌላው በማያሳስ
ባቸው የቅርቡን ብቻ ተመልካች (short sighted) መሪዎቻችን ላይ ማዘ
ናችሁ አይቀርም:: እኚህ የእግዚአብሔር ሰው ራእይና ዕቅዳቸው ተፈ
ጻሚ ሊሆን እንደሚችል የቀደሙት ራእዮቻቸው "ዘመቻ ፊሊጶስ" እና
"የጽድቅ ፀሐይ" እማኝ መሆን ይችላሉ::[1] ምናለ እግዚአብሔር የእርሳቸ
ውን ዐይነት ሁለት ሦስት ሩቅ አሳቢ ሰዎችን ቢጨምርልን?!

የሚፈልገውን የሚያውቅ ሰው የሚፈልገውን ያገኛል፤ ወይም
ያጣል:: የሚፈልገውን የማያውቅ ግን ቢያገኝም ቢያጣም አያውቀውም::
ስለዚህ የሚፈልገውን ከማያውቅ ሰው የሚፈልገውን የሚያውቅ፣ ግ
የሚፈልገውን ያላገኘ ሰው ይሻላል:: የመጀመሪያው ሰው፣ የሚኖርበት
ወይም የሚሞትበት፣ የሚደሰትበት ወይም የሚያዝንበት አንዳች የለ
ውም:: ኑሮው ያንን የማንሣት፣ ያንን የመጣል ዐይነት መንከላወስ
ነው:: ምን ብሎ እንደሚጸልይም እንጃ! "ሕልሜንም ፍቺውንም ን
ሩኝ!" ብሎ ጠቢባንን የቸገረ ነገር እንደ ጠየቀው እንደ ናቡከደነጾር ዐይ
ነት ግራ ገብ ነው:: በዚህም ላይ የሚፈልገውን እያውቅምና፣ "ፈቃድህ
ከሆነ ..." ብሎ ቢጸልይ እንኳ እግዚአብሔር ምንድን ነው የሚፈቅድ
ለት? ምንስ ይከለክለው? መላ-ቅጥ የሌለው ነገር!

የሚፈልገውን የማያውቅ ሁሉም ያምረዋል:: ዐይኗ ያረፈበት
ሁሉ መግዛት ስለምትፈልግ ሴት፣ "ሁሉ አማረሽን ገበያ አታውጧት!"
ይሉ ነበር አበው (እነ እመውም አብረው ሳይሉ አይቀርም):: የዘመናች
አገልጋዮችም እንዲህ ይመስሉኛል:: መጀመሪያ ሥልጣን ስለሚያም
ቸው ፓስተር ይሆናሉ:: በፓስተርነት ያገኙት ሥልጣንና ክብር አልበ
ሲላቸው ደግሞ ዘማሪነት ያሰኛቸዋል (በወዶ ዘማችነት!):: ምክንያቱም
ዘማሪነት ዝናና ፍራንክ ያስገኛል:: ስለሆኑ፣ "ዘማሪ ፓስተር" የሚለው
ነገር ከ"ኮሎኔል ዶክተር" ወይም "ዶክተር ደጃዝማች" ጋር ይመሳሰላ
እንዴ? ከዘማሪነት ቀጥሎ የፈውስ አገልጋይነት፣ ነቢይነት፣ የሽማግሌ
ዎች ሊቀ መንበርነት ያምራቸዋል፤ ሐዋርያነትንም አይረሱም:: የሚፈ
ልጉትን አያውቁምና ሁሉንም ይፈልጋሉ:: "ኀይልን በሚሰጠኝ በክር
ቶስ ሁሉን እችላለሁ" የሚለው ጥቅስ በልባቸው ግንባር ላይ እንደ ተ
ጠፈ ግልጽ ነው፤ ትርጉሙ ግን የገባቸው አይመስልም:: መዋረድም ሆ
መከበር፣ መብዛትም ሆነ መጉደል፣ መጥገብም ሆነ መራብ ቢያጋጥመ
ሁሉንም በክርስቶስ እችላለሁ ማለቱ ነው፤ ሐዋርያው ጳውሎስ (ፊል
4÷12-13)::

ጉዳዩ ለኀጢአትም በር የሚከፍት ይመስለኛል:: የሚፈልገው
የማያውቅ መንገድ ስቶ ሊወጣም አያውቅምና:: መንገድ መሳቱን ከተረ
የሚሄድበትን ያውቃል ማለት ነው:: ይህን ስናስተውል ክትክክለኛዋ
ከቀናችው መንገድ ፈቀቅ ያሉ ብዙዎች መሆናቸው ይገባናል:: መመ

ያቸው፣ "ወንድ ልጅ እግር አንጂ አገር የለውም" የሚል የአራዶች ብሂል ነው መሰል እግራቸው የማይረግጠው ስፍራ የለም:: ሲሄዱ መንገድ አይመርጡም:: በእሾህም ላይ ቢሆን ሳይታወቃቸው ይጓዛሉ - እንደ ፍቅር እስከ መቃብሩ ገጸ ባሕርይ አባ ዓለም ሰገድ:: እነዚህ ለሚመራቸውም ሰው ፈተና ነው የሚሆኑት:: የተፈጠሩበትንና የተጠሩበትን ዐላማ ዘንግተውታል:: የሚቀልዱት ተመልሶ በማይገኘው ውድ ጊዜና በክቡር ሕይወታቸው ላይ መሆኑ የገባቸው አይመስለኝም:: በሕይወት ቁማር መጫወት ማንንም ጠቅሞ አያውቅም፤ አደጋውም የከፋ ነው:: አንድ የታወቀ የአሜሪካ ቁማርተኛ፣ "Don't bet by anything you can't afford to lose." ብሎ መናገሩን እንበቤአለሁ:: "ልታጡት በማትፈልጉት ነገር በፍጹም እትወራረዱ!" ማለቱ ነው:: ታዲያ ሰው ከሕይወቱ በላይ ሊያጣው የማይፈልገው ነገር ይኖረዋል እንዴ?

እስቲ ሁለት ሰዎችን እንመልከት፤ የመጀመሪያው ንጉሡ ሰሎሞን ነው:: ሰሎሞን የአባቱን የዳዊትን ዙፋን ወርሶ ሕዝቡን ማስተዳደር እንደ ጀመረ፣ እግዚአብሔር በሕልም ተገልጦ ምን እንደሚፈልግ ጠየቀው:: ሰሎሞንም የራሱን ጉድለት ያውቃልና፣ "ጥበብና ዕውቀትን ስጠኝ" ብሎ ጠየቀ (2ዜና 1÷7-11):: የሚፈልገውን የሚያውቅ ሰው ሰሎሞንን ይመስላል:: ያሰበውን እስኪያገኝ ዕረፍት አይኖረውም:: ሊወጣም ሆነ ሊገባ ያንኑ ነገር ያሰላስላል:: ሌትና ቀን፣ በሕልሙም ይሁን በውኑ የሚያወጣና የሚያወርደውም ይህንኑ ነው:: ሰሎሞን የሚፈልገው ነገር በእንቅልፍ ልቡ እንኳ ያልጠፋበት ለዚህ ነው:: እናንተስ?

ሌላኛዋ ደግሞ ሄሮድያዳ የምትባል ወጣት ዳንሰኛ ናት:: ይህች ሴት ንጉሡ ሄሮድስን በልደቱ ቀን በዘፈንና በዳንስ ልቡ እስኪጠፋ ድረስ አስደሰተችው:: ስለዚህ ንጉሡ፣ "የምትወጂውን ሁሉ ለምኚኝ፤ የመንግሥቴን እኩሌታ እንኳ ቢሆን የምትለምኚውን ሁሉ እሰጥሻለሁ" በማለት በስሜት ተውጦ ማለላት:: እንዲህ ዐይነቱ ነገር የምንፈልገውን የብር መጠን እኛው እንድንሞላበት ባዶ ቼክ ፈርሞ የመስጠት ያህል በመሆኑ፣ ወዲያውኑ "በአንድ አፍ" ብሎ አፈፍ ማድረግ ያስፈልጋል:: ምክንያቱም ንጉሡ ንፋስ ሲነካው፣ ስሜቱ ቀዝቅዞ ሐሳቡን ሊቀይር ይችላል:: የሚያሳዝነው ግን ምን እንደሆነ ታውቃላችሁ? ይህንን የመሰለ የማይገኝ ዕድል ብታገኝም፣ የምትፈልገውን አታውቅምና ልትጠይቅ ወደ እናቷ ሮጣ ሄደች:: ጥያቄዋም፣ "ምን እንደምፈልግ ንገሪኝ" የማለት ያህል ነው:: ይህን በመጠየቋ ካላፈረች በምን እንደምታፍር እንጃ! እናትየውም ራስ ወዳድ ነበረችና በልጇ ጥያቄ የራሷን ከፉ ሐሳብ ፈጸመችበት (ማር. 6÷21-28):: ምን እንደምንፈልግ ካላወቅን የሰይጣን አጀንዳ ፈጻሚ የመሆናችን አጋጣሚ መጨመሩ የማይቀር ነው::

እንደ ሁሉም ነገር ሁሉ ይሄም ጉዳይ የራሱ መነሻ ይኖረዋል:: የዚህ ጥንስስ የሚመነጨው ከአስተዳደጋችን ነው:: አንዳንድ ወላጆች

ልጆቻቸውን፣ "አንተ ኢንጂነር ነው መሆን ያለብህ፤ አንቺ ደግሞ
ሐኪም ነሽ" እያሉ የራሳቸውን ፍላጎት በልጆቻቸው ላይ ለመጫን መሠ
ረት ማደላደል ይጀምራሉ። ትንሹ ልጅም ታላቁን እንዲመስል ጫና ያለ
ድሩበታል። አሁን አሁን ቀረ እንጂ፣ ወላጆች ነበሩ ራሳቸው አጭተው
ልጆቻቸውን የሚድሩት (ስልሰት እንደሚደርስ ለቀለተኛ እጃችንን አጣ
ምረን የቀረነው ለዚህ አይመስላችሁም?)። እኛም ምን እንደምንፈልግ
ለማወቅና የምንፈልገውንም ለመሆን በመሞከር ፋንታ ወላጆቻችን የሚ
ፈልጉትን ለመሆን በመውተርተር እናድጋለን። ስለዚህ ምን እንደምንፈ
ልግ በቅጡ ሳናውቅ ዕድሜያችን ይነጉዳል።

በእንዲህ ዐይነት ሁኔታ ያደገ ልጅም የራሱን ፍላጎት በተራው
ሌሎች ላይ በመጫን የዚህ ሰንሰለት ቅጥልጥሉሽ እንዳይበጠስ አስተዋ
ጽኦ ያበረክታል (ወላጅ ለመሆን ደርሷላ!)። እሰቲ ምግብ ቤት አብረን እን
ሂድ። ወንድዬው ሊያበላላት ካሰባት ሴት ጋር ነው የመጣው። ገና ወደ
ምግብ ቤቱ እንደ ገቡ ደረቱን ነፋ አድርጎ፣ አስተናጋጁን ለመጥራት እያ
ጨበጨበ፣ "እስቲ ሁለት ጥብስ አምጣ" ብሎ እራታቸውን ያዛል። ልብ
በሉ እርሷ ምን እንደምትፈልግ ለማወቅ በመሞከር መቸገር አይፈል
ግም። መቼም ከእንደዚህ ዐይነት ወንዶች ጋር ለመኖር የሚወስኑ ሴቶ
ችን የአስተሳሰብ ቅኝት ማወቅ ብችል እንዴት ደስ በተሰኘሁ! አንዱ
አንዱ የከተማችን ጎረምሳ የአዲስ አበባ ያልሆነችን ኮረዳ ይዞ ወደ ካፍ
ቴሪያ ይሄዳል። ሊጋብዛት መሆኑ ነው። እዚያም ሲደርሱ እግሩን አነባ
ብሮ ይቀመጥና፣ "ሁለት ኮካ!" ብሎ ያዛል። ያኔ እርሷም ከተል አድ
ርጋ፣ "ለእኔም እንደ እርሱ!" በማለት አዘዘች። ምን ታድርግ ታዲያ?
"ምን ይምጣልሽ?" ሳልተባለች የእርሱ ትእዛዝ እርሷን የሚያካትት
አልመሰላትማ!

እስቲ ሰርጉችን ተመልከቱ። እርሷና እርሱ ጣጣ ሳያበዙ ወጪ
ቆጣቢ ዝግጅት አድርገው ለመጠቃለል ሊወሰኑ ቤተሰብ ጣልቃ ይገባና
ዝግጅታቸውን ይለጥጥባቸዋል። ሰርግን በሚመለከት ወንዱ ሴትዋን
ወይም ሴትዋ ወንዱን ከማሳመን ይልቅ ቤተሰቦቻቸውን ማሳመን እጅግ
አድካሚ ይሆንባቸዋል። የሚጋቡት እነርሱ ቢሆኑም፣ በምን መልኩ
መጋባት እንዳለባቸው የሚወስኑት ግን ወላጆች ናቸው።

መንግሥታትንም በሚመለከት ያው ነው። አንድ ጊዜ ዐፄ ኀይለ
ሥላሴ ከአንድ ባለ ሥልጣናቸው ጋር ተጣሉ። ስለዚህ *መጀመሪያ* ከሥ
ልጣኑ አገዱት። ከዚያም የቁም እስረኛ አደረጉት። በዚህ ብቻ አላበቁም፤
ጥቂት ቆይተው ሀብት ንብረቱን ወረሱትና ሙልጭ አስቀሩት። ይሄኔ
ሰውየው "ከዚህስ ሞት ይሻለኛል!" በማለት ምሬቱን ገለጸ። "እርሱንም
እኛ ስንፈቅድልህ ነው!" ነበር የንጉሡ ምላሽ። የአፍሪካ *መንግሥታት*
ነገረ ሥራ ተዘርዝሮ አያልቅም። የአፍሪካ አካል እንደ መሆንዋ የኢትዮ
ጵያም ጉዳይ ከዚህ የተለየ አይደለም። *መጀመሪያ*፣ "በምርጫ ተላተፉ"
ይሉናል። የፈለግነውን ፓርቲ ስንመርጥ ደግሞ፣ "ተሳስታችሁ ነው

ይሄንን ፓርቲ የመረጣችሁት። መምረጥ የፈለጋችሁት ይህኛውን ነበር"
ብለው ምርጫችንን ያስተካክሉልናል።

ቤተ ክርስቲያን ስንሄድም ተመሳሳይ ነገር ነው የሚያጋጥመን።
እኛ የምንፈልገው ነገር ለየት ያለ ከሆነ ተቀባይነት አናገኝም። እያንዳንዱ
እርምጃችን እግር በዳጠው መንገድ ላይ ብቻ እንዲሆን ይጠበቅብናል።
ከዚህ በፊት ሌሎች ባልሄዱበት መንገድ መሄድ ያስኮንናል። ስለዚህ እነ
ርሱ በቀደዱት ቦይ ብቻ እንድንፈስ ያስገድዱናል። የነፍስ ጥሪ፣ የውስጥ
ጩኸት፣ የተለየ ሕልምና ፍላጎት የሚሉ ቃላት ነውር ሆነዋል። ከእነ
ርሱ በፊት የነበሩት የቤተ ክርስቲያን አለቆች ለእነርሱ አልፈቀዱላቸው
ምና፣ እነርሱም በተራቸው ራሳችንን እንድንሆን አይፈቅዱልንም፤ እኛም
ነገ እንዲሁ ነን። በቤተ ክርስቲያን ያለው ሁሉ ከአንድ ድንጋይ ተፈል
ፍሎ የተሠራ እንዲመስል ከፍተኛ ፍላጎት አለ። *መንጋኝነት* (herd instinct) የበዛው ለዚህ ይመስለኛል። ታዲያ በቤታችንም፣ በቤተ ክርስቲያ
ናችንም ከተከለከልን፣ የት ሄደን ራሳችንን እንሁን?

ለመሆኑ፣ "ምንድን ነው የምትፈልጉት?" ተብለን በድንገት ብን
ጠየቅ፣ ያለ ምንም ማመንታት የምንናገርበት ብቃት አለን? ምን እንደም
ንፈልግስ እናውቃለን? የማንንስ ነው የምንፈልገው? የራሳችንን ወይስ
የሌሎችን? የእግዚአብሔርን ነው የምንፈልገው ወይስ የዓለምን? እስካ
ሁን እንዳየነው የምንፈልገውን መሆን ቀላል አይደለም፤ ተቃዋሚያችን
ብዙ ነው። ቢሆንም ታግለንና የሚያስፍለውን ዋጋ ሁሉ ከፍለን የምንፈ
ልገውን መሆን ይጠበቅብናል። አሊያ መቼም ሙሉ አንሆንም። ስለዚህ
ከሁሉ በፊት ሕይወታችንን እንመርምር። ያልተመረመረና ያልተፈተነ
ሕይወት ልንኖረው የተገባን ሕይወት አይደለምና። የግሪኩ ቀዳሚ ፈላ
ስፋ ሶቅራጥስም የሚለው ይህንኑ ነው። **"The unexamined life is not worth living."**

<u>ማስታወሻ</u>

[1] ዘመቻ ፊሊጶስ በ1990 ዓ.ም በኢትዮጵያ ለ52 ቀናት የተካሄደ የወንጌል ዘመቻ ነው። የጽድቅ ፀሐይ ደግሞ ከሰኔ 24 ቀን 1994 ዓ.ም ጀምሮ በደቡብና በምሥራቅ አፍሪካ 22 አገሮች በሚገኙ 50 ዋና ዋና ከተሞች፣ 50 ሚሊዮን ሕዝብ፣ በ50 ቀናት በወንጌል ለመድረስና ወደ ጌታ የሚመጡትን በማስተማር ደቀ መዛሙርት የማድረግ ራእይ ነው። (የታላቁ ተልዕኮ አገልግሎት፤ *የጽድቅ ፀሐይ መጽሔት*፣ ኅዳር 1995 ዓ.ም ልዩ እትም፤ ገጽ 1)። በሁለቱም ዘመቻዎች በኢትዮጵያ ብቻ በ9 ከተሞች 7 ሚሊዮን ሰዎች ወንጌል ተመስክሮላቸዋል። በድምሩ ከ238 ሺህ ሰዎች በላይ ጌታን ተቀብለዋል። ከእነዚህም መካከል ሚኒስትሮች፣ ከፍተኛ የመንግሥት ባለሥልጣኖች አምባሳደሮችና ዲፕሎማቶች ይገኛሉ (የታላቁ ተልዕኮ አገልግሎት፤ ተልዕኮአችን *መጽሔት የ25ኛ ዓመት በዓል የመታሰቢያ ዕትም*፣ ኅዳር 1998 ዓ.ም ልዩ እትም፤ ገጽ 15)።

ፍቅርና ሕይወት

ሕይወትና ፍቅር እየተሳሰሩብኝ ተቸግሬያለሁ፤ ልነጣጥላቸው
አልተቻለኝም:: "ለምን አፈቅራለሁ?" ማለት፣ "ለምን እኖራለሁ?" የማ
ለትን ያህል አድካሚ ጥያቄ ሆኖብኛል:: ምን ይሻለኛል?

ከሁሉም የሚብሰው ደግሞ አፍቃሪና ተፈቃሪ መንገዳቸው
ለየቅል ሲሆን ነው:: እስቲ ይቺን ብቻ አዳምጡኝ:: ሰውዬው የተማረና
ኮሌጅ የበጠሰ ነው:: መልከ ቀናም በመሆኑ ቆንጃጅት ዐይናቸውን ይጥሉ
በታል:: ከእነርሱ መሐል አንዲቷን የፈረደባትን ዐውቃታለሁ:: ብርቱ
ፍቅር ከእርሱ ጋር ይዟታል:: እርሱ ግን ከቁብም አይቆጥራት! እርሱም
በተራው በአንዲት መሰሎ ፍቅር ልቡ ነድዷል:: ነጋ ጠባ ያችን ማለምና
በሰልክ ማዋራት ሆኗል ሥራው:: (በነገራችን ላይ፣ ሰው ፍቅር ሲይዘው
መጀመሪያ የስልክ ወጪው እንደሚጨምር ተደርሶበታል!):: ሆኖም ይህ
ችም ጉብል እኔኑ መከረኛውን አፍቅራለች:: ፈርዶባት እኮ ነው! ይታያ
ችሁ፤ እርሱ ለዱክትርና ደርሷል፤ እኔ ደግሞ የፈረንጅ አፍ እንኳን በደ
ንብ አላውቅም:: በጣም ታሳዝነኛለች:: ለምን እንደምታሳዝነኝ ልንገራ
ችሁ? እሺ፤ ተዘጋጁ:: አንድ ... ሁለት ... ሦስት! የእኔም ልብ ያለው
ሌላ ሰፍራ ነው:: የእኔንማ ብትተዉት ይሻላል:: ሁሉ ነገሬ ከእርሷ ጋር
የተጋመደ ነው:: ነገዬን እንኳ ያለ እርሷ ማሰብ አልችልም፤ አልፈልግ
ምም:: ከእርሷ ውጭ መኖርም ሆነ መተንፈስ አልሻም! ሕይወት ግን
ምን ዐይነቷ አረመኔ ናት? ያቺ ሸግዬ ልጅ ልቧ በሌላ ሰው በሊዝ ተይ
ዟል:: አቤት ጭካኔ! ከዚህ አዙሪት እንዴት ነው ሾልከ መውጣት የሚ
ቻለው? በዚህ ቅጣንባሩ በጠፋ ነገር መሐል የእግዚአብሔር ፈቃድ የት
ላይ ይሆን?

ፍቅር ጥቅም ያለው አልመሰል ብሎኛል:: በእርግጥ ፍቅር ትል
ቅና ትንሽ፣ ሀብታምና ድኻ፣ የተማረና ያልተማረ በማለት ለሰው ፊት
እንደማያደላ ይታወቃል፤ በሰዎች ልጆች እኩልነት ያምናል:: እኩልነት
ማለት ግን ማክበር ማለት አይደለም:: ሁሉንም እንደ ምስር ነው የሚ
ያያቸው:: እኩል ያደርጋቸዋል፤ ግን አሳንሶ ነው የሚያስተካክላቸው::
ልዩነቱን የሚያጠፋው ትንሹን ከፍ በማድረግ ሳይሆን፣ ትልቁን ዝቅ
በማድረግና በማዋረድ ነው:: ስናፈቅር ልባችን ይከብራል፤ እኛ ግን እንዋ
ረዳለን::

ከሞት ቀጥሎ ሰው የማይመርጥ ረቂቅ ጉልበተኛ ነው - ፍቅር!
ይህ ከጥቅም ከተወሰደ የሞትንም ጠቃሚነት ልንቀበል ነው:: ግን በሕይ
ወት እያለን ፍቅር ምን ጥቅም አለው? ወይ ጉድ! ፍቅርን በጥቅም የም
መዝነው ምን እየሆንኩ ነው? ይቅር በለኝ ጌታዬ! የፍቅር ጥቅም አልታ

ያህ ብሎኝኮ ነው:: እኔን በየቀኑ እያከሳኝ ሲሄድ ነው የማውቀው:: አፍ ቅሮ ባዶ እንደ መቅረት ያለ የሕይወት ምጸት የት ይገኛል?

ፍቅርና አባሮሽ መንትያዎች ናቸው:: ስለዚህ ፍቅር በአንዴ ሲላካ ደስ አይልም:: "ስትሄድ ስከተላት ..." ካልሆነማ ምኑን ፍቅር ሆነ? አንድ ጊዜ አንዱ ጉረምሳ በፍቅር ሲናውዝ ከረመና ሲፈራ ሲቸር እንደ ምንም ለልጅቷ የፍቅር ጥያቄውን አቀረበላት፤ ዕረፍት ግን አላገ ኘም:: "ምነው?" ሲባል፣ "እንዴ! እሺ ብትለኝስ?" ነበር መልሱ:: ወይ ፈተና! ታዲያ ድሮስ የፈለገው ምንድን ነው? እሺ ማለቷን አይደል? ሌላኛውም እንዲሁ ያቀረበው ጥያቄ ተቀባይነት ሲያገኝ ትንሽ ጊዜ ተደ ሰተና መልሶ ከፋው:: የዚህኛውም ፍላጐት ያስገርማል:: እምቢ እንድት ለውና እንደገና እንዲጠይቃት ይፈልጋል:: ፍቅር ሁሌም "እኩኩሉ"፣ "አልነጋም" ቢሆን ደስ ያሰኛል፤ ልጅነትን የሚጠላ የለማ! የፍቅር ውበቱም እርሱ ነው፤ ልጅነትን መልሶ ማምጣቱ!

የፍቅር አንድ በጐ ጐኑ ጽናት መስጠቱ ይመስለኛል:: "እምቢ" የተባለ አፍቃሪ መቼም ተስፋ አይቆርጥም:: እንደገና ይታገላል:: እንደ ገና ቲስፋ ያደርጋል:: ማን ያውቃል? ታሪክ ይለወጥ ይሆናል! ስለዚህ አፍቃሪ ታታሪና ችኮ ይሆናል:: ግንኮ መጠበቅ ያታክታል::

በዚህም ላይ ያፈቀረ የራሴ የሚለው ነገር አይኖረውም:: ለምሳሌ እኔ የእርሷ ያልሆ አንድም ነገር የለኝም:: ሐሳቤ ሳይቀር የእርሷ ነው:: ጊዜዬና ጉልበቴ፣ ገንዘቤም የሚያልቀው በእርሷ ነው፤ እርሷ ግን ልፋ ቴን ከመጤፍ አትቆጥርልኝም:: አገለግላት ዘንድ መብቷ ይመስላታል:: ማፍቀር በራስ ላይ ማሸፍ ነው:: አሁንም እርሷን ለማስደሰት መጣጣሬ ንና፣ "ምን ባደርግላት ይሻላል?" እያልኩ ሳወጣ ሳወርድ ማደሬ ራሴኑ ይገርመኛል::

ታዲያ ፍቅር ቢቀርስ፣ ምን ይጐዳል? እንዴ! በዚህ አሽክርክሮሽ መሐል በእያንዳንዳችን ልብ ያለው የፍቅር ዘር አድጐ እንደ ዋርካ ተንሰራፍቷል! በቀላሉ ተነቅሎ ወዲያ የሚጣል ችግኝነቱ አብቅቶ ግንድ ሆኖአል:: እንደ ንብ መርዝ አንዴ ከወጋ በኋላ ራሱ እየሰ ረሰረ ወደ ደም ሥር ሲዘልቅ አፍታም አይፈጅበት:: ስለዚህ ፍቅርን ለመቁረጥ መጥረቢያ ያስፈልጋል:: ውይ ውይ ያማል! ፍቅርን በመጥ ረቢያስ አይሆንም! ምነው? ምነው? ሲሠቃዩ መኖር ማንን ገደለና!

ስለ ሌላው እርግጠኛ አይደለሁም፤ እኔን በሚመለከት ግን ልቧን እገኘው ይሆናል እያልኩ አንጋጥጬ ብኖር እመርጣለሁ:: ልቤ ያለ ፍቅር አይኖርምና አሁንም እጠብቃታለሁ:: የዘላለምን ያህል ቢሆንም፣ እጠብቃታለሁ! ሳላገኛት እንዲሁ እጠገቧ ስንከላወስ የዕድሜዬ ጀንበር ብትጠልቅም አሁንም እጠብቃታለሁ:: ግን ለምን እናፈቅራለን! ማለቴ ... ዶክርታ! ለምን እንኖራለን?

መንጋ አልባ እረኞች

በዓለማችን ከነበሩ ጀግኖች መሐል የናፖሊዮንን ያህል የጸሓፊዎችን ትኩረት የሳበ አልተገኘም። ስብዕናው ለታሪክም ሆነ ለቲአትር ጸሓፊዎች ይመቻል። በንግግር አዋቂነቱ ዝነኛ ነው። ፍቅርም ያውቃል። በሰላም ጊዜ አስተዳዳሪነቱም የተሳካለት ነው። ያኔ እርሱ ያወጣው "The Code of Napoleon" የተባለው ሕግ ለዘመናዊው የሕግ ሥርዐት ትልቅ ፋይዳ አለው።[1] በጦር ሜዳ ውሎው ደግሞ ጠላቶቹ እንኳ ጀግንነቱን መስክረውለታል። መንግሥታቸውን የተነጠቁ፣ ቃሉን እየተቀበሉና እየታዘዙ፣ ወዳጅነቱን የሚጠብቁ፣ ድል ሆነው ከፊቱ የቀረቡ፣ በጠቅላላው ወደ 25 የሚሆኑ የአውሮፓ ነገሥታትና መሳፍንት ከናፖሊዮን ቤተ መንግሥት ይሰበሰቡ ነበር። አንድ ቀን ናፖሊዮን የእልፍኝ አስከልካዩን ጠርቶት ሳይመጣ ብዙ ቆየበት። ከብዙ ቆይታ በኋላ በሩን ከፍቶ ሲገባ ናፖሊዮን ተቆጥቶ፣ "እስከ አሁን ድረስ ምን ትፈጥር ኖሯል?" ብሎ ጮኸበት። "የንጉሦቹ ግፊያ መንገዱን ዘግቶብኝ ማለፊያ አጥቼ ነው" ብሎ ስለ መለስለት ሥቆ ቁጣው በረደ ይባላል።[2]

መናገር የፈለግሁት የፓስተሮች ግፊያ መንገድ እየዘጋብን መሆኑን ነው። በተስኪያንም ሆነ ካፌ፣ የትም ብትሄዱ የፓስተሮችን ትርምስ ትመለከታላችሁ። የምግብ ቤቶቹንማ አናንሳው ይቅር። እንዴ እነዚህ ሁሉ እውነትም ፓስተሮች ከሆኑ ምነው መንጋው እረኛ እንደሌለው ሆነ? ምነው በመቅደሱ ሥርዐት አልበኝነት ነገሠ? ለመሆኑ ፓስተሮችን የሚሾማቸው (ordain የሚያደርጋቸው) ማነው? አንዳንዶቹማ ፓስተርነታቸው ለማን እንደሆነ አይታወቅም፤ መንጋ አልባ እረኞች ናቸው። ቀድሞውንም ቢሆን ፓስተር መባል የፈለጉት ፓስተር ተብለው ለመጠራት ሲሉ እንጂ መንጋውን የመመገብ ብቃት ኖሯቸው አይደለም። የወለዳቸውም ሆነ ያሳደጋቸው ልጆች ሳይኖሩት አባት የተባለ ሰው አይታችኋል? መንግሥት የሌለው ንጉሥስ?

በእርግጥ "የስደት መንግሥት" የሚባል ነገር እናውቃለን። አገሩ በጠላት ተወርሬም ይሁን በሌላ መንገድ ሥልጣኑን ያጣ መሪ ሸሽቶ ከአገር ይወጣና የስደት መንግሥት ይመሠርታል። አንድ ቀን ወደ ሥልጣን እንደሚመለስ ተስፋ በማድረግ ሕጋዊው መሪ እርሱ መሆኑን ያሳውቃል። የውጭ መንግሥታት ዕውቅና ሊሰጡትም ሳይሰጡትም ይችላሉ። እሺ፤ የስደት መንግሥትን ተቀበልን፣ ቤተ ክርስቲያንም ሆነ ሕዝብ የሌላቸውን ፓስተሮችስ? የስደት ፓስተሮች አንበላቸው ይሆን? ወይስ መንጋውን አየር በአየር ነው የሚመግቡት?

እንዲህ ዐይነት ሰዎች ፓስተርነት ጥሪ እንጂ ሹመት አለመሆኑን ማወቅም ሆነ መስማት አይፈልጉም። ስለዚህ ራሳቸውን በራሳቸው ከመሾም ወደ ኋላ አይሉም። አንድ አብሮኝ ይሠራ የነበረ በጌታ ያልሆነ ሰው፣ ኮትና ሱሪ ከነከራቫቱ ያደረገ ሰው ሲያገኝ፣ "ፓስተር መሰልክ" ስለሚል ብዙ ጊዜ እንሥቅበታለን (እኔ ደግሞ እንደዚህ ዐይነቱን አለባበስ ሳይ ፓስተር ሳይሆን ባንከር ነው የሚመስለኝ)። ከዚያም ፓስተርነት ሙሉ ልብስ በመልበስ አለመሆኑን ለማስረዳት እንሞክራለን። በእርግጥም አሁን አሁን ደግሞ ፓስተር የሆነውንና ያልሆነውን በምን መለየት እንደምንችል አይታወቅም። የፓስተርነት "ማዕረግ" ያላቸው ሰዎች ቁጥር ከምዕመኑ ብዛት እንዳይበልጥ ሥጋት እንደያዘኝም መዝግቡልኝ። ፓስተር ማለት መንጋውን የሚመግብ መጋቢ፣ በጐቹን (ግልገሎቹን) የሚያሰማራ እረኛ ማለት ነው። ጠቦቶቹንም የመጠበቅ ኀላፊነት አለበት። መልካም እረኛ ነፍሱን ስለ በጐቹ ያኖራል። የእኛዎቹ ደግሞ ስለ ነፍሳቸው መንጋውን መሥዋዕት ያደርጋሉ። እነዚህኞቹ የሚምርና የሚሸከም ልብ፣ እንዲሁም የታደሰ አእምሮ የላቸውም። ሕይወታቸውም ለሌሎች አርአያነት የሚበቃ አይደለም።

በእኔ ትሑት አተያይ የችግሩ መነሻ ሁለት ገጽታ ያለው ይመስለኛል። አንደኛው ራሳቸው ፓስተሮቹ ሲሆኑ፣ ሁለተኛው ደግሞ ምዕመኑ ነው። በቅደም ተከተል እንያቸው።

እነርሱ

መንጋ ስለሌላቸው እረኞች ሳወራ ስለ አየር በአየር ፓስተሮች ብቻ እያሰብኩ አይደለም። ቤተ ክርስቲያንም ሆነ ምዕመን ያላቸው ፓስተሮችም ቢሆኑ መንጋውን ሊጠብቁና ሊመግቡ ካልቻሉ፣ ያው የሚመግቡት መንጋ የላቸውም ማለት ነው። እነዚህኞቹ ዐቅም ያንሳቸዋል። የዕውቀት ዐቅም ማለቴ ነው። ስብከታቸውም "ባወጣው ያውጣኝ" ዐይነት ነው። የሚያሳዝነው ያስጥፋታችን በእነርሱ ስብከት እኛ ተሸማቅቀን ማለቃችን ነው። አንድ እርምጃ ቀድመው ሕዝቡን ከማስከተል ይልቅ ሕዝቡን መከተል የሚቀልላቸው ዐይነት ናቸው። የሕዝቡን ስሜት ወይም "ሙድ" ተከትለው ይነጉዳሉ። አንድ ዝነኛ የቲአትር ተዋናይ አለ። ባለሞያዎች ግን ይህን ሰው የተበላሸ ትወና ምሳሌ ያደርጉታል። ምክንያቱም ሕዝቡ ከሣቀለት ሕዝቡን ተከትሎ ከቃለ-ተውኔቱ (script) ይወጣና ሌላ ያልተጻፈ (የሚያሥቅ) ነገር ይጨምራል። በሚያሳዝነውም ሆነ ይበልጥ ትኩረት በሚጠይቀው ቦታ ተመልካቹን ማሣቅ ይዳዳዋል። ፓስተሮቻችንም ይህን ይመስላሉ። ሕዝቡን እየተከተሉ ከመስመር ሊያፈነግጡ አይታወቃቸውም፤ አለማንበባቸው ብቃት አሳጥቷቸዋል። ስለዚህ የሰለጠኑ አዋላጅ ሐኪሞች ሲጠፉ የልምድ አዋላጆችን ለመጠቀም እንደምንገደድ ሁሉ መጋቢዎችም "ዋርካ በሌለበት እምቧጮ" ዐይነት ሆነዋል።

ስለዚህ እነርሱ የሰበኩንን ቤት ወስደን ስናበጥረው ገለባ ብቻ እንጂ ፍሬ አናገኝበትም:: በአንድ ቀን ስብከት ከዘፍጥረት እስከ ራእይ በመጥቀስ በማራቶን ሲያንከራትቱን ይውላሉ:: የዳንነው በስብከት ሞኝነት ቢሆንም፣ አሁንም በስብከት ሞኝነት እንድንኖር መጠበቅ ግን ነውር ነው:: ገብስ ገብሱን ብቻ በመስበክ ሕዝቡን ካለበት ፈቀቅ ማድረግ ይቻል ይሆን? ካልሆነ ሕዝቡን በመንፈሳዊ ክሬም ለምን ያቀማጥሉታል? ሕይወት ከዚህም እኮ ያልፋል! መጽሐፍ ቅዱስን እጁን ጠምዝዘው ያላለውን የግድ ሲያስብሉት "አሪ" ብሎ ሲጮኽ እየሰማን እስከ መቼ ዝም ማለት ይቻለናል?

በመሆኑም ዛሬ ዛሬ ጥያቄያችንን የሚመልሱ ወቅታዊ ስብከቶችን ለመስማት አልታደልንም:: ሰባኪዎቹ በተሸፋፈነ ሰረገላ የዚያኑ ቀን ወደ አገር ቤት የመጡ እንጂ አብረውን የሚኖሩና ችግራችንን የሚያውቁ አይመስሉም:: እውነቱ ግን፣ ያልበላንን ቦታ የሚያክሉልን እነዚህ ሰዎች፣ ከእኛው ጋር ሆነው እኛው የምንተነፍሰውን አየር የሚተነፍሱ መሆኑ ነው:: ሆኖም እኛም ሆንን አገራችን በውጥረት በነበርንበት ጊዜ ቤተ ክርስቲያን መልስ አልነበራትም:: የኢትዮ-ኤርትራ ጦርነትን እና የምርጫ 97 ማግስትን[3] መጥቀስ ይቻላል:: ወቅታዊ ያልሆነ ስብከት ሲሰብኩን ሲጣደፉ "ሰባኪዎቻችን ከማርስ ነው የመጡት እንዴ?" ያሰኛል::

ያኔ ግራ ለተጋባው የራሳቸው ሕዝብ እንኳ ወቅታዊና የሚያረጋጋ መልእክት ማስተላለፍ ቢችሉ ኖሮ ለብዙዎች ዕረፍት በሆነ ነበር! አሜሪካ ሁለቱ መንታ ሕንጻዎቿ በሽብርተኞች ጥቃት ሲወድሙ[4] ሕዝብ በብዛት ወደ ቤተ ክርስቲያን መጉረፍ ጀምሮ ነበር:: ፓስተሮችም ወቅታዊ መልእክት በማስተላለፍ ሕዝብን ማረጋጋት ችለዋል፤ ከዚህም ዐልፈው ጥቂት መጻሕፍትንም አሳትመዋል:: ተዘጋጅቶ የሚኖር መሪ አቤት እንዴት ደስ ይላል!

በተጨማሪም የሚመጣውን ትውልድ እኛ አገር ግምት ውስጥ የከተተው የለም:: አስፈሪና አሳዛኝ ትውልድ ነው:: ብዙ ፍልስፍናዎችን ጠጥቶ ዐይኑን እፍጥጦ ነው የሚመጣው:: በየሳምንቱ እየተተረጐመ ሚዳውን የሚሞሉትን የአሾን መርዛም ትምህርቶች ልብ ብላችሁልኛል? ቀጣዩ ትውልድ በኒቼ እና በሌሎች መሰል ሰዎች ሥራዎች አእምሮው የተጠቀጠቀ ትውልድ ነው የሚሆነው:: ይቅርታ አድርጉልኝና ለመሆኑ መጋቢዎቻችን ከእነዚህ ከጠቀስኳቸው ስሞች ማንን ያውቁ ይሆን? መስማታቸውን እንኳ እጠራጠራለሁ:: በእግዚአብሔር የሚያምኑ ጤነኛ ፈላስፎችን ሥራዎችስ ይከታተላሉ? እኔ እንጃ! በቅርብ ጊዜያት የ"ዘ ዳቪንቺ ኮድ" መጽሐፍ ምን ያህል ትርምስ እንደ ፈጠረ ተዘነጋ እንዴ? ምነው ያኔ መልስ መስጠት አቃታቸው? (አንብበውት ከሆነ!):: የፓስተሮቻችን አንበሳነት ምስባኩ (ፑልፒት) ላይ ብቻ ሆኖ መቅረት ነበረበት? በዚህ ዕውቀት ፈላጊና ተመራማሪ (rational) ትውልድ ላይ ያተከረውን ዝግጅት ከዛሬ መጀመር ያስፈልጋል:: እንደ ጥንቱ ልማዳችን በራሳችን

ዐጥር ውስጥ አድፍጠን የምናመልጥ አይመስለኝም:: የወጣቱን ጥያቄዎች የመጋፈጥ ብቃት ካላዳበርን ቤተ ክርስቲያን ነገ የአዛውንቶች ክበብ ሆና እንደማትቀር ምን ዋስትና አለ? እ ... አ ... ኧረ ወጣቶችን አደራ ...

ከዚህ ጋር ተያይዞ የሚቀርበው የነገረ መለኮት ትምህርት ጉዳይ ነው:: "የተቆላ ዘር" ይሉታል አላዋቂዎቹ (እንዲህ ካላሉ አለማወቃቸው በምን ይገለጥ!):: ነገረ መለኮት ተምረው የመጡትን "ቦታዬን ይነጥቁኛል" በሚል ሥጋት ፊት ነስተዋቸዋል:: ታዲያ ዘመኑ የሚፈለፍላቸውን እውነት መሳይ የስሕተት ትምህርቶች ነቅሎ ማውጣት የሚችለው ዛሬ የትኛው ፓስተር ነው? ፓስተሮቻችን በነገረ መለኮት ትምህርት ቢያንስ ዲፕሎማ ወይም ሰርተፊኬት ለማግኘት ቢሞክሩ ጥቅሙ የሁላችንም ነው:: በቀጥታ ክፍል ገብቶ መማር ካልተመቻቸውም በተልዕኮ መማርን እንደ አማራጭ መጠቀም ይችላሉ::

የነገረ መለኮት ትምህርት እየተማሩ ያሉ አገልጋዮች ቁጥር ዕለት ዕለት እየጨመረ መሆኑ እጅግ ደስ ያሰኛል:: ከቤተ ክርስቲያንና ከመጋቢዎች ብዛት ጋር ሲነጻጸር ግን በቂ አይደለም:: ክርስትናን እስከ ዛሬ ከተለያዩ የስሕተት አስተምህሮዎች ጠብቀው ያቆዩልን ዐቃቤ እምነቶች (**Apologists**) የነገረ መለኮት ሰዎች መሆናቸው ይታወቃል:: ታዲያ እዚህ ቦታ በጠንካራ ሠራተኛነቱ የሚታወቀውን ተስፋዬ ሮበሌን አለመጥቀስ ክህደት ነው:: ተስፋዬ ልዩ ልዩ የስህተት ትምህርቶችን ለመግለጥና መሠረታዊ የሆነ ትምህርት ለሕዝቡ ለመስጠት የተለያዩ መጻሕፍትን ጽፎ አቅርቦልናል:: "ዐበይት መናፍቃን"፣ "የይሖዋ ምስክሮችና አስተምህሮአቸው" እንዲሁም "ውሃውና ስሙ" ከሥራዎቹ መሐል ይጠቀሳሉ:: የቤተ ክርስቲያንን ጉድለት ለመሸፈን ብቻውን በሚባል ደረጃ የሚታትረው ይህ ሰው ተገቢውን ክብሩን አግኝቶ ይሆን? ዛሬ በእጃችን ያሉትን እንዲህ ዐይነት ሰዎች ካላከበርን ነገ ባዶአችንን ልንቀር ግድ ነው:: "ኗሪ አልባ ጐጆዎች" ከሚለው መጽሐፍ አንዲት አጭር ግጥም እንድጠቀም ፍቀዱልኝ:: "የነብይ ሕልውና" ነው ርእሱ::

"ትላንት፣
'ነቢይ በአገሩ አያከበርም'
ዛሬ፣
ነቢይ በአገሩ አይኖርም
ነገ፣
ነቢይ በአገሩ አይፈጠርም::"[5]

አሁን አሁን በአገራችን የትምህርት አብዮት የተነሣ ይመስላል:: ትንሽ ትልቁ ራሱን በትምህርት አሳድጎ ብቁ ሆኖ ለመገኘት ይጣጣራል:: ትምህርት ቤት አካባቢ በመማርም ይሁን በማስተማር እየተሳተፍኩ በመሆኑ አባቴን የሚያካክሉ ሰዎች ከአፍላ ጐረምሶች ጋር አብረው

ሲማሩና ሲፎካከሩ ሳይ ደስ ይለኛል:: በዕውቀት ራስን የማሳደግን ጥቅም
ሁሉም የተረዳው ይመስላል - ከአገልጋዮች በስተቀር:: ፓስተሮቻችን ግ
ትምህርት ይፈልጋሉ ወይም ሌሎች አገልጋዮች ራሳቸውን በትምህርት
እንዲያጐለብቱ ይመከራሉ ብዬ አልጠብቅም:: አንዳንድ ወንጌላውያን ያ
ረጡትን ትምህርት ለመቀጠል ወይም ኮሌጅ ለመግባት ሲያስቡ የሚከ
ክሉና ከአገልግሎት የሚያግዱ ፓስተሮች መኖራቸው ግን ተስፋ ያስቆር
ጣል:: ዐፄ ምኒልክ ዘመናዊ ትምህርትን በአገራችን ለማስፋፋት ሲሞክሩ
ከቤተ ክህነት ምን ያህል ተቃውሞ እንዳጋጠማቸው ዝርዝሩን ከታሪክ
መጻሕፍት መረዳት ይቻላል:: ትምህርትን በሚመለከት ፓስተሮቻችን
የሚያራምዱትን አቋም የሚያጤን ከተገኘ፣ አነዚያ የ19ኛው ክፍለ
ዘመን ቀሳውስት እንዴት ያስቡ እንደነበር ለእኛ ለ21ኛው ክፍለ ዘመ
ነዋሪዎች ለማሳየት የተቀመጡ ይመስላሉ::[6] ስለዚህ ስብከታችን ከጥቅ
ጋጋታ በቀር ምንም የመረጃ ድጋፍ የለውም፤ ቢኖረውም የሻገተ መረጃ
መሆን አለበት::

ስለ ትምህርት ሳወራ ለመማር አየፈለጉ የማይችሉትን ታሳቢ
በማድረግ ነው:: የቤተሰብና የቤተ ክርስቲያን ኀላፊነት ነገሮችን ያከበደባ
ቸውና እንደ ፈለጉ ለመማር የማይችሉ ሰዎችን ወቀሳዬ እይመለከታቸ
ውም:: ያሉበት ከተማ ለትምህርት አስቸጋሪ መሆን፣ የገንዘብ እጥረት፣
የዕድሜ መግፋትና የአእምሮ ሁኔታ ከመማር የሚገድባቸው የቤተ ክርስ
ቲያን መሪዎች ቁጥር መበራከት እንደ ኢትዮጵያ ላለች ድኻና ኋላ ቀር
አገር እንግዳ አይደለም:: እነዚህ ሰዎች እስካሁን ድረስ ቤተ ክርስቲያንን
ባላቸው ዐቅም ሲያስተዳድሩና ወንጌልን ለማዳረስ ሲደክሙ በመኖራ
ቸው እጅግ ክብር ይገባቸዋል:: ለእነርሱ ከአክብሮትና ከምስጋና በቀር
የምላቸው አይኖረኝም:: በከተማ እየኖሩ፣ የገንዘብም ሆነ የጊዜ ችግር
ሳይኖርባቸው ለነገ ዝግጅት ባሬ መማር የማይሹ ሰዎችን ብቻ ነው
መናገር የምፈልገው::

ሁለት ዐይነት ፓስተሮች ይታዩኛል፤ ሽማግሌዎቹና ወጣቶቹ::
ሆኖም ብዙም ልዩነት አይታይባቸውም:: ሽማግሌዎቹ ሲመገቡት ያልቻ
ሉት መንጋ አላቸው፤ ወጣቶቹ ደግሞ የሚመገቡት መንጋ የላቸውም::
ሽማግሌዎቹ ጥልና ኩርፊያ ያበዛሉ:: ከእግዚአብሔር ጋር መጣላታቸው
እምብዛም አያሳስባቸውም:: አባትየውን ተጣልተው ልጆቹን መምራት
ያምራቸዋል:: የእግዚአብሔር "ቀባት" ባሰባቸውና እግዚአብሔርን ብቻ
በሚፈልጉ ንጹሐን ላይ እንደ ሳኦል ጦራቸውን ይወረውራሉ:: ዕርቅን
መፍትሄቸው ሳያንስ ፍርድን አጣምመው ለማሸነፍ ከመጋረጃ ጀርባ
ያልተገባ ሥራ ሲሠሩ ይውላሉ:: ማሸነፍ እንደተፈረደባቸው (ግዴታ
ቸው እንደሆነ) ለሚያስቡ ለእነዚህ ፓስተሮች አንድ ነገር እመኝላቸዋ
ለሁ፤ መሸነፍን እንዲያውቁ!

ከትልልቆቹ ብዙዎቹ ቁጭ ሳኦልን ናቸው፤ ትንንሾቹ ግን በፍ
ጹም ዳዊትን አይመስሉም:: ይልቁኑ ግልገል አብዮተኞች ይመስላሉ::
ሁሉንም እየጨፈለቁ ለሽሚጋልዘ የራሳቸው ፍጥነትና ጉልበት ያነካክታ

ቸዋልና አያሳስቡም:: ስለዚህ ትልልቆቹ ዛሬኝ ቢወድቁም ሰውኖ እንደ ማይመጣ ማስብ ጨለምተኝነት አይሆንም:: ታሪክ የሚያሳየን ታሪክ ራሱን እንደሚደግም ብቻ ሳይሆን ከታሪክ አለመማራችንንም ነውና::

እረኛ የሚያስፈልጋቸው እረኞቻችን እርስ በርሳቸው ሲላፉና ሲጋፉ ጠላት ማንም ሳያስቸግረው እንክርዳዱን እየዘራ ነው:: እንግሊዛዊው ሎርድ ኔልሰን ፈረንሳዊው ናፖሊዮን ወደ ሰሜን አፍሪካ የሚያደርገውን የጦር ግስጋሴ መግታት የቻለ ሰው ነበር:: እናም ሁለት የጦር መኮንኖቹ እርስ በርስ ሲጣሉ ሲመለከት፣ "ክቡራን፤ ጠላታችን አንድ ብቻ ነው - እርሱም ውጭ ነው የሚገኘው" ብሏቸዋል:: "Gentlemen there is but one enemy and he is out therel" የእኛም ጠላት አንድ ብቻ ነው፤ ስለዚህ ከእርስ በርስ መቆራቆስ ወጥተን የጋራ ጠላታችን ላይ ማተኮር ይበጀናል::

እኛ

ሁሉንም ነገር በፓስተሮች ላይ መደፍደፍ ግን አይቻልም:: ሕዝቡም የራሱ መዋጮ አለው:: ከሰማይ በፓራሹት የወረዱ ወይም የመላእክት ዝርያ ያለባቸው መሪዎች ሊኖሩን አይችሉም:: ከዚሁ ከእኛው መሐል ነው ብቅ የሚሉት::

በአርግጥ ልከኛ መሪነት እንዲህ አይደለም:: መሪነትን በእግባቡ ያሳየው ክርስቶስ እያለ፣ የትኛውም መሪ ታች ወርዶ "መምሰል"ን ከሕዝቡ መማር የለበትም:: ብርቱ መሪ ውሳኔ የመውሰድ ብቃት ኖሮት ሕዝቡ ላይ ተጽዕኖ የሚያሳድር ነው:: ሕዝቡን መምሰል ሳይሆን ሕዝቡ እርሱን እንዲመስል ያደርጋል:: ትክክለኛው መሪነት ይህ ነው!

እየሆነ ያለው ግን የዚህ ተቃራኒ ነውና መሪዎቻችን እኛኑ ይመስላሉ:: እኛ ዳተኛ ከሆንን ዳተኛ መሪዎች ይኖሩናል:: ጨኸት ወዳድ ከሆንን መሪዎቻችንም ጯኺዎች ይሆናሉ:: ተግሣጽን የምንጠላ ከሆነ እኛን እንደ ጨቅላ ማባበል የመጋቢዎቻችን ሥራ ይሆናል:: በግልጽ መናገር ጠልተን ሽፍንፍኑን መንገድ ከመረጥን ተመሳሳይ ፓስተር ይኖረናል:: ፍየልን የሚመራው እውራ ፍየል ሲሆን፤ የበጐች አለቃ ደግሞ አውራ በግ እንጂ ሌላ አይሆንም:: ሁሉም አምሳያውን ያስከትላል፤ እም ሳያውንም ይከተላል:: ከዚህ ውጭ ግን በግ ፍየልን፣ ፍየል ደግሞ በግን ሲመራ በታሪክ አልታየም:: መሪዎቻችን የእጥንታችን ፍላጮች የሥጋችን ቁራጮች ናቸው::

እቋም የሌላቸው እስኪመስል ድረስ በሕይወት ዘመናቸው እንዶም እቋም ሲወስዱ አይተን የማናውቃቸው ፓስተሮች የበዙብን ለዚህ ሳይሆን አይቀርም:: እኛኑ ነዋ የሚመስሉት! እግዚአብሔርማ ቀጥተኛ ነው:: ስለዚህ አገልጋዮቹም እርሱን መምሰል ይኖርባቸዋል:: መልፈስ

ፈስ ከእነርሱ አይጠበቅም:: ሆኖም "እጌብበዋል፤ ዐውቀዋል" የተባ
ቸው ሲተጣጠፉ ነው የሚታዩት:: "ነውም፤ አይደለምም" ማለትን ም
አመጣው? "እስማማለሁ፤ አልስማማም" ምን ይሉት አማርኛ ነወ
"እረ የአቋም ያለህ" ብሎ ለመጮኽ ትክክለኛው ጊዜ ላይ እንደ ደረ
አስባለሁ፤ መንፈሳዊነት ሚዛናዊነት ቢሆንም ሚዛናዊነት ግን አቋም አ
ባነት አይደለምና:: እኛ ግን እንዲህ ዐይነቶቹን ሰዎች ጉድለታቸው
ከመጠቆም ይልቅ "ፓስተርዬ" በማለት ከዐንገትም ይሁን ከአንጀት እ
ቆላመጥን መቀጠሉን መርጠናል::

የሚነገረንን ለራሳችን ሰምተን ከመቀበል ይልቅ መልእክቱን ለ
ሎች ሰዎች የመስማት ዝንባሌም ይታይብናል:: በመሆኑም ለባኪያ
ችን፣ "አጠገባችሁ ያለውን ሰው እንዲህና እንዲያ በሉት" ይሉናል:: በ
ደም ወደ አንዲት ቤተ ክርስቲያን የእሁድ አምልኮ ፕሮግራም ከሰ
ጋር ሄጄ ነበር:: ሰባኪው ፓስተራቸው ሲሆን፣ ስብከቱ ስለ ጋብቻ ነበር
የተጫጩ ሰዎች ለምን ሳይጋቡ ግንኙነታቸውን እንደሚያቋርጡ ለማ
ረዳት እየሞከረ ነው:: ከዚያ "አጠገባችሁ ያለውን ሰው፣ 'ሳታስጨርሰ
አታስጀምረኝ' በሉት" በማለት ተናገረ:: ዞር ስል አጠገቤ ያለችዋ የማ
ውቃት እኅት፣ "ሳታስጨርሰኝ አታስጀምረኝ" ልትለኝ ሲቃጣት አየሁ
ቶሎ ብዬ ትንንሽ ዐይኖቼ የሚችሉትን ያህል አፈጠጥኩቻው:: የፈለግ
ትን ያህል ሊፈጡልኝ አልቻሉም፤ ስለዚህ ግንባሬን ከስክሼና ፊቴን አ
ማትሬ እዚያው ባለችበት እንደ ምንም ገታኋት:: እኔ ላስ!ምራትም ላ
ጨርሳትም ሐሳብ አልነበረኝም! ሰው "በል" የተባለውን ነገር ሳያመዛ
እንዴት እንደ ወታደራዊ ትእዛዝ ያለማንገራገር ይፈጽማል? "ወይ አ
ምር ወይ አታፍር!" ይላሉ አራዶች::

እኛም ጥሎብን ጠንካራ ትምህርትም አንወድም:: ስለዚህ ቤ
ክርስቲያን ትምህርት ስታዘጋጅ በጣት የሚቆጠር ሕዝብ ብቻ ይሳ
ፋል:: ኮንፈረንስ ሲሆን ግን ሣር ቅጠሉ ግር ብሎ ስለሚመጣ መቆሚ
መቀመጫ ይጠፋል:: ስለዚህ ቤተ ክርስቲያን ደቀ መዝሙር ሳይሆን በ
ብከት የሚኖር ሕዝብ ነው እያፈራች ያለችው:: አገልጋዮችም ሕዝቡ
ከማስተማር ይልቅ ተረት፣ ገጠመኝ፣ ቀልድ፣ የራሳቸውን ገድልና የሕ
ወት ስንክሳር በጥቂት ጥቅሶች ለውሰው ያቀርቡለታል:: የት እንዳ
ገሉ፣ አሁን ስንት ብርና ስንት ልብስ እንዳላቸውም ድንገተኛ አስመ
ሰው ጠቆም ያደርጋሉ:: ሰሚ ባያገኙ እንዲህ ባልደፈሩ! ሆኖ
ሕዝቡ ተስማምቶታልና የሚወደውን ይመግቡታል::

ትውልዱ ጊዜያዊ ምቾትን ከሁሉ ያስቀድማል:: "ጉመ
በጤና!" መፈክሩ ነው:: ፍርድ ከእግዚአብሔር ቤት እንደሚጀምር ረስ
ታል:: ስለዚህ እግዚአብሔር እንደ ድሮ ማስፈራቱ ቀርቷል:: አረኛው
በጐቹ ተደጋግፈው ተኝተዋል:: ሊቀሰቅሳቸውና ሊያነቃቸው የሚሞክ
ወዮለት! በራሱ ላይ መዓት ይጋብዛል:: ዕርሻቸው ውስጥ እንክርዳ

ሊበራ ቋምጦ የሚጠብቅ ትጉ ጠላት እንዳለባቸው ማስታወስ አይፈልጉም::

ሐዋርያው ጳውሎስ በዚህ ዘመን ቢኖር ኖሮ ጉዱ ፈልቶ ነበር:: የበላዮቹን ስሕተት አውጥቶ በሰው ፊት የሚገሥጽና ለመቻቻል የማይመች ነውና:: በዚህም ላይ ማካበድ ይወዳል፤ አክራሪነትም ይቃጣዋል:: ስለዚህ የዘመናችን ቤተ ክርስቲያን ለዚህ እውነተኛ የእግዚአብሔር ሰው የሚሆን ቦታ ያላት አትመስልም:: መሪነት ሳያምረውና ትንፋሽ ሳይል በተራ ምዕመንነት የሚኖር ከሆነ እንቀበለዋለን:: ይህ ካልተስማማው ያለ እርሱ ሙሉ መሆናችንንና እርሱ እንደማያስፈልገን እናሳውቀዋለን:: ሌላ ቦታ ሄዶ እንዳያውከም፣ "ሐሰተኛ ነው፤ ነውጠኛ ነው!" የሚል ታፔላ እንለጥፍበታለን:: እንደለመደው በየሄደበት ሁሉ መንፈሳዊ እንቅስቃሴ ለማካሄድ ከሞከረ፣ እንደማይወክለን በመግለጽ እኛም እንደ ለመድነው የፖሊስ ትብብር እንጠይቃለን::

ዴማስ ቢኖር ደግሞ የተወደደ መጋቢያችን ይሆናል:: ዘመናዊና የሰዎችን ፍላጐት የተረዳ በመሆኑ ምርጥ መሪ ይወጣዋል:: ትምህርቶቹም ዉቪሲዲና በካሴት በየአቅጣጫው ይሰራጫሉ:: ሁሉም መጽሔቶች እርሱን ቃለ መጠይቅ ለማድረግና በሽፋናቸው ላይ የእርሱን ፎቶግራፍ ለማተም ይሽቀዳደማሉ:: አሲያ ገገር አያገኙም:: በየጊዜው በሚደረጉ የ"ታላላቅ" ኮንፈረንሶች ማስታወቂያ ላይም ፎቶግራፉ በትልቁ ይታተምና በየጉራንጉሩ እየዞርን እንለጥፋለን:: ያኔ እንዱ በሌላኛው የግል ጉዳይ ሳይገባና ማንም ማንንም ሳይነቅፍ፣ ሁላችንም በፊታችን መልካም መስሎ የታየንን እያደረግን በሰላም እንኖራለን:: ለእኛ ከተመቸን ምን ቸገረን፤ እግዚአብሔር ስለ ራሱ ያሚገት! ስለዚህ "ከፓስተር ዴማስ አመራር ጋር ወደፊት!" የምንልበት ጊዜ ሩቅ አይመስለኝም::

ማጠቃለያ

ነገረ ሥራችን ሲጠና፣ መሰባሰባችን እንዲሁ ባይና ተራ መሰባሰብ እየመሰለብን ነው:: ለዚህ ደግሞ እኛም ሆንን እነርሱ ተጠያቂዎች ነን:: "When the chess game is over, the pawns, rooks, kings and queens all go to the same box." "የቼዝ ጨዋታው ሲያበቃ ንጉሡም ሆነ ንግሥቲቱ ወታደሮቹም ሆነ ፈረሶቹ በአንድነት ተሰብስበው አንድ ሳጥን ውስጥ ነው የሚገቡት::" የቆየ የጣሊያኖች ምሳሌያዊ ንግግር ነው:: አካሄዳችንን ካላስተካከልን መጨረሻችን ተመሳሳይ ነው!

በእርግጥ ሁኔታዎቹም እየሰለቹንና እጅ እጅ እያሉን መጥተዋል:: ሰውጥ የሌለበት ተደጋጋሚ ጨኸት አፍንጫችን ጋ ደርሷል:: ስለዚህ እግዚአብሔር ሊያስበንና ሊጐበኘን ተቃርቧል ብዬ ማሰብ ጀምሬያለሁ! ተሳስቼ ይሆን!?

ማስታወሻ

[1] *The History Of Our World* (Boston, Houghton Mifflin Company, 1961) p.433.

[2] ከበደ ሚካኤል፤ *ታላላቅ ሰዎች* (አዲስ አበባ፤ 1960 ዓ.ም) ገጽ 120::

[3] በግንቦት ወር 1997 ዓ.ም የተካሄደው ምርጫ በኢትዮጵያ ታሪክ እስካሁን ታይቶ በ ይታወቅ ሁኔታ ሕዝቡ ለውጥ ፍለጋ በታላቅ ጉጉትና ቁርጠኛነት በሰፊው የተሳተ በት ነበር:: ለዚህ ምርጫ ሁሉም ታግሏል:: ምዕመናን በምርጫው እንዲሳተፉ የአ ያተ ክርስቲያናት ኅብረት መሪዎች አበረታተዋል:: እንዳለመታደል ሆኖ ግን ከም ጫው በኋላ የነበረው ሁኔታ ሰላማዊ አልነበረም:: በመቶ የሚቆጠሩ ሰዎች ተገድ ዋል:: ከእነዚህም መሐል የአንደኛ ደረጃ ተማሪዎችና እናቶች እንደነበሩባቸው ጋ ጦች ዘግበዋል:: በሺህ የሚገመቱ ሰዎችም በተለያዩ የአገሪቱ ክፍሎች እየተወሰ ታስረዋል:: ይህም የተቃዋሚ ፓርቲ መሪዎችን፣ የነጻው ፕሬስ ጋዜጠኞችንና የሲቪ ማኅበረሰቡን ያካትታል:: ኅብረት ወድሟል:: ሕዝብና መንግሥትም ሆድና ጀርባ ሆ ዋል:: ያ ምርጫ ያስከተለጡ ቁስል እስካሁን አልሻረም:: ይህም የአገሪቱን ምስል አበ ሽቶታል:: በዚህ አስጨናቂ ጊዜ ግን አቋሟን በይፋ ከገለጠችው ካቶሊካዊት ቤተ ክር ቲያን በቀር፣ የጠንጌሳውያን አብያተ ክርስቲያናት ዝምታን መርጠዋል:: ምዕመና ለማጽናናትና አቅጣጫ ለማሳየት፣ መንግሥትንም ለመምከር፣ ለመገሠጽና ከሕዝብ ጋር ለማስታረቅ እንዳችም ሙከራ አላደረጉም::

[4] እ.ኤ.አ September 11/2001 (በእኛ መስከረም 1 ቀን 1993 ዓ.ም) ለአሜሪካና ለተ ረው ዓለም አስደንጋጭ ዕለት ነበር:: ሽብርተኞች የወሰፏቸውን አራት የመንገደኛ አውሮፕላኖችን እንደ ሚሳይል ተጠቅመው ከታላላቅ ሕንጻዎች ጋር በማጋጨት ከባ ጥቃት ፈጽመዋል:: ኒውዮርክ ከተማ ውስጥ የሚገኙት መንትያ ሕንጻዎች መ በሙሉ ሲወድሙ፣ የአሜሪካ የመከላከያ መሥሪያ ቤት (ፔንታጎን) ከባድ ጉዳት ደር በታል:: የመጨረሻው አውሮፕላን ግን ዒላማውን ሳይመታ በተሳፋሪዎቹ ትግል መ ንድ ላይ ተከስክሶ ቀረ:: በአራቱ አውሮፕላኖች ውስጥ የነበሩትን ተሳፋሪዎች፣ እሳቱ ለማጥፋት ሲጋደሉ የነበሩትን የእሳት አደጋ መከላከያ ሠራተኞችና በሕንጻዎቹ ውስ የነበሩትን ሰዎች ጨምሮ 3 ሺህ ገደማ የሚሆኑ ሰዎች በአደጋው አልቀዋል:: ኢትዮ ያውያንም ነበሩበት::

[5] በሰውተቱ ሥዩም፤ *ኗሪ አልባ ጐጆዎች* (አዲስ አበባ፤ 1995 ዓ.ም) ገጽ 36::

[6] ሀዲ ምኒልክ ዘመናዊ ትምህርት ቤት በአዲስ አበባ ከተማ ለመክፈት ሲያስቡ ተ ውም ተንሥተባቸው ነበር:: የተማረ ሰው ፈሪ ይሆናል፤ ሃይማኖቱንም ይለውጣ የሚል አስተሳሰብ በጊዜው ስለነበር ሕዝቡ ልጆቹን አላስተምር እያለ አስቸግሮ (ጳውሎስ ኞኞ፤ *አጤ ምኒልክ፤* አዲስ አበባ፤ 1984 ዓ.ም፤ ገጽ 245):: የዛሬዎቹ የእ ሰዎችም፣ ሰው ከተማረ መንፈሳዊነቱን በመጣል አእምሮአዊ ብቻ ሆኖ የጸጋ የእምነት ነገር የሚቸግረው ይመስላቸዋል:: ስለዚህ አእምሮአዊነትን ይነቅፋሉ::

ፍቅር እውነት ካልሆነ ምን እውነት ሊሆን ነው?

አንድ ወዳጄ ልቡን በፍቅር ካነደደችው ሴት ጋር በጋብቻ ሊተሳሰር ቀን ቆረጠና እንደ ተለመደው ለቤተ ክርስቲያን ቀደም ብሎ አሳወቀ:: ቤተ ክርስቲያንም በደንቧ መሠረት የጋብቻ ትምህርት ስታስተምራቸው ቆየች:: ከዚያም የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች እርሱን ነጥለው ይጠሩትና የተለያዩ ጥያቄዎችን እያቀረቡ ሲመረምሩት ቆዩ:: "ለመሆኑ ጋብቻችሁ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው?" በማለት ጠየቁት:: "እሥና!" ብሎ መለሰ፤ የእነርሱ ጋብቻ የእግዚአብሔር ፈቃድ መሆኑን ዓለም ሁሉ አለማወቁ እያስገረመው:: "እንዴት ዐወቅህ?" የሚል ጥያቄ አስከተሉ:: ሦስት የእጅ ጣቶቹን ፊታቸው ደቅኖ፣ "አንደኛ እወዳታለሁ፤ ሁለተኛ እወዳታለሁ፤ ሦስተኛ እወዳታለሁ" በማለት አስረግጦ ሲመልስላቸው ፉታ አልዋሰደበትም:: የሽማግሌዎች ፊት ተለዋወጠ፤ ተቆጡ:: ለነገሩ እርሱም የዋዛ አልነበረምና ነው እንጂ ጋብቻውን ቢከለክሉት በተደሰቱ! ፍቅርና የእግዚአብሔር ፈቃድን ምን አገናኛቸው? ጋብቻ በእግዚአብሔር ፈቃድ እንጂ በፍቅር ይመሠረታል እንዴ? ሰው ስለ እግዚአብሔር ፈቃድ ሲጠየቅ ስለ ፍቅር ይመልሳል? ደፋር! ወዳጄ ከምርመራ ክፍሉ ሲወጣ መጀመሪያ ላገኘው ሰው ያቀረበው ጥያቄ፣ "ለመሆኑ ይህ ፖሊስ ጣቢያ ነው ወይስ ቤተ ክርስቲያን?" የሚል ነበር::

ለመሆኑ "በፍቅር በተደረገ መሥዋዕትነት ድነናል" የምንል ሰዎች ጋ ሲደርስ ጋብቻን በሚመለከት ፍቅር እንዲህ እንደ ገለባ የቀለለ ውና ዋጋ ያጣው ለምን ይሆን? ፍቅር ባይኖር ኖሮ ማን ይድናል? ጌታ ኢየሱስ ሥጋ ለብሶ ይወለድ ነበርን? ይሞትልንስ ነበር? ያለ ፍቅር ይህችን ውብና አስቀያሚ ምድር የምንችልበት ዐቅም ባልኖረን ነበር! ይህች ግራ አጋቢና አሰልቺ ሕይወት የምትጥመን እኮ ፍቅር የሚባል ጨው ስላለ ነው:: ብዙ ነገሮችን ያለ ፍቅር ማሰብ ይቻል ይሆናል፤ ትዳርን ግን በፍጹም! በፍጹም!

የዓለምን ታሪክ ያለ ፍቅር ብታስቡት ቀፋፊ ነው! ናፖሊዮንን ያህል ሞት አይፈሬ ጀግና ጆሴፊን የምትባል ሴት ፊት ያንበረከከ እኮ ሌላ አይደለም! ፍቅር እንጂ:: ፔታሺ፣ ሞት ከተፈረደበት ሙሶሎኒ ጋር በፈቃዷ አብራ በጥይት ተደብድባ የሞትን ጽዋ እንድትጨልጥ ያደረጋትም ይኸው ፍቅር ነው:: ኤድዋርድ 8ኛ የተባለው የብሪንታያ ንጉሥም ዙፋኑን የተወው ሚስዝ ሲምፕሰን ለተባለች አንዲት "ተራ" አሜሪካዊት ሴት ከነበረው ፍቅር የተነሣ ነው፤ ፍቅር ከዙፋን ይበልጣላ! [1] ለመሆኑ በፍቅር ፊት ማን ጀግና አለ!? ያዕቆብ ዐሥራ አራት ዓመት ያህልን ነገር እንደ ባሪያ ያገለገለው እና ይህም እንደ ጥቂት ቀን

የቀለሰው ራሔልን አጅግ ያፈቅር ስለነበር አይደለምን? (ዘፍ. 29÷20)፡
ፍቅር ሁሉን ነገር ይተካል፤ እርሱ ግን አይተኬ ነው:: ታላቁ ጁልየስ
ቄሳር አገሩ ሮምን ትቶ ጎረቤታችን ግብፅ እንዲከርም ያደረገው ከክሌዎ
ፓትራ ፍቅር የተለየ ሌላ ምክንያት ኖሮ አይደለም::

ጋብቻ ሲነሣ፣ "ፍቅር ወይስ የእግዚአብሔር ፈቃድ?" የሚል
ጥያቄ ሁልጊዜ አብሮ ብቅ ይላል:: ስለ እግዚአብሔር ፈቃድ ስናወራ ግ
እግዚአብሔር የተገለጠና የተሰወረ ፈቃድ እንዳለው መዘንጋት የለብ
ንም:: ጋብቻን በሚመለከት በምንም ዐይነት ፈተናም ሆነ ፍቅር ውስጥ
ብንጠመድ፣ ልንጥሰው ያልተገባን የተገለጠ ፈቃዱ አንድ ነው፤ "ከማያ
ምኑ ጋር በማይመች አካሄድ አትጠመዱ" የሚል (2ቆሮ. 6:14):: ካ
መነ ወገን ጋር በጋብቻ መተሳሰር አልተፈቀደልንም:: ይህ የተገለጠ የእ
ግዚአብሔር ፈቃድ እንጂ የተሰወረ ባለመሆኑ የእግዚአብሔርን ሐሳብ
ለማወቅ መጸለይ፣ መጾምም ሆነ መመኘት ራስን ከማታለል የዘለ
ፋይዳ የለውም:: እዚህ ላይ እግዚአብሔር ምንም የሚስተካከልና የሚቀ
የር ነገር የለውም:: ይህን የሚጥሱ ሰዎች ትልቅ ስብራት ይጠብቃቸ
ዋል:: በቁጭት፣ በጸጸትና በእንባ መመለስ የማይቻል ነገር! የምታገቢ
ሰው ዳግመኛ የተወለደ የእግዚአብሔር ልጅ ካልሆነ የማን ልጅ እንደሆ
መንገር አይጠበቅብኝም:: ስለዚህ አባቱ (አባቷ) ሰይጣን ልጁን ለመጎብ
ኘት ወደዚያ ቤት በየጊዜው ብቅ ማለቱ አይቀርም:: ሰይጣን አዘውትሮ
በሚጎበኘው ቤት መኖር ትፈልጋላችሁ?

ከዚህ በመለስ ሌላ ሸክም እግዚአብሔር አልጫነብንምና በራሳችን
ላይ ራሳችን የሠራነውን ቀንበር ለመጫን ብንሞክር ትርፉ ራስን ማድ
ከም ነው የሚሆነው:: ሐዋርያው ጳውሎስ ባሏ ስለሞተባት ሴት ሲና
ገር፣ "... በጌታ ይሁን እንጂ የወደደችውን ልታገባ ነጻነት አላት" የሚ
ለን ለዚህ ነው (1ቆሮ. 7÷39):: ይህ በጌታ ይሁን እንጂ የወደዱትን የማ
ግባት ነጻነት ጳውሎስ ያመጣው አዲስ መገለጥ ሳይሆን በብሉይ ኪዳ
ንም ዘመን የነበረ ነው:: የሰለጳዓድ ልጆች ጋብቻ ከነገዳቸው ርስት
ጋር ተያይዞ ጥያቄ ሲያስነሣ ሙሴ እንዲህ ብሎ ወሰነ፤ "እግዚአብሔር
ስለ ሰለጳዓድ ሴቶች ልጆች ያዘዘው ነገር ይህ ነው፤ የወደዱትን ያግቡ፤
ነገር ግን ከአባታቸው ነገድ ብቻ ያግቡ" (ዘኁ. 36:6):: "ከአባታቸው
ነገድ ያግቡ" የተባለው ከሌላ ነገድ ቢያገቡ የአባታቸው መሬት ወደ ሌላ
ነገድ ስለሚዛወር ያንን ለመከላከል ነው:: እነዚህ ሴቶች የተጋቡት ከእስ
ራኤላውያን (ከእግዚአብሔር ወገን) ጋር ነው:: ሙሴም ሆነ ጳውሎስ
ለእኅቶች የተናገሩት አንድ ነገር ነው፤ "በጌታ ይሁን እንጂ የወደዱትን
ያግቡ" የሚል!

ታዲያ ለምን "ጌታ አንቺን ለጥቶኛል፤ እግዚአብሔር እንድጠይ
ቅሽ አስጨንቆኝ ነው፤ እምቢ ብትይ ደግሞ አንቺንም ያስጨንቅሻል፤
በሕልሜ አበባ ስትሰጪኝ፣ ወንዝ ስንሻገር፣ በአንድ ጽዋ ስንጠጣ ...

አየሁ" እያሉ እኅቶቻችንን ግራ የሚያጋቡት ምን ነክቶአቸው ነው? አን
ዳንዶች ራሳቸውም ግራ ተጋብተው ሲሆን ሌሎች ግን በእግዚአብሔር
ፈቃድ ስም የዋህ ሴቶችን በመጣል የሚፈልጉትን ለማግኘት የሚዘረጉት
መረብ ነው:: በእርግጥ ጥቂት እውነተኛ የዋሃንም እዚህ መሐል አይታ
ጡም:: ሴቶች የወደዱትን ወንድ ማግባት ይችላሉ:: ይህ ሕገ መንግሥ
ታዊም መጽሐፍ ቅዱሳዊም መብታቸው ነው:: ብቻ በጌታ ይሁን!

ክርስቲያኖች ነንና የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለመፈጸም እንሻለን::
ስለዚህ፣ "እግዚአብሔር አስጨንቆ ወደ አንቺ ላከኝ፤ በሕልሜ ስንሳሳም
አላየኝ" የሚሉ መልእክቶች ለምች ላይ ተጽዕኖ ያሳድራሉ:: እውነተኛ
ትዳር ፈላጊ ሴቷን ሲጠይቅ ያለምንም ተጽዕኖ በፈቃዷ በፍቅር ብትሸነ
ፍለት ይበጀዋልና በፍቅር ብቻ ለማሸነፍ መጣር ነው ያለበት:: በዚህም
ላይ ሴቶች ለጋብቻ ሲጠየቁ የጥያቄውና የጠያቂው አቀራረብ ካላማረ
ቸው እምቢ ሊሉ ይችላሉ:: በፍቅር ማሸነፍ እውነተኛ ማሸነፍ ነው::
በፍቅር ያሸነፍነው ሰው በምንም ዐይነት ሁኔታ ውስጥ ከጎናችን አይጠ
ፋም! ፍቅር ብዙ ነገርን ይሸፍናል:: የኅጢአትን ብዛት እንኳ ይከድናል::
ብዙ ጉድለት ቢኖርም በፍቅር ይካካሳል:: ያለ ፍቅር ግን ሕይወት ትር
ጉም የለውም፤ ታሪክም ጎደሎ ነው::

በእርግጥ ሴቶቹም ጋ ችግር ይኖራል:: ተፈቀርኩ ብለው የሚመ
ጻደቁና ሰውን መሣለቂያ የሚያደርጉ አይታጡም:: "እፍፍ" በማለት
የፍቅርን እሳት እንድደው አብረው እየሞቁ ለሰው ብርዱ ተሰፋ ከለጡ
በኋላ ድንገት ቀኝ ኋላ የሚዞሩም እንዳሉ እናውቃለን:: አንደ እንዲህ
ሆነ፤ እንዲት ቆንጆ እንዱን ሸበላ ልቧ ስለ ፈቀደው ዳር ዳር ስትል ቆየ
ችና እፍ አውጥታ "እወድሃለሁ" አለችው:: እርሱም ወዷት ስለነበር
የፍቅርን ቄጤማ አብረው መቀንጠስ ጀመሩ:: ብዙ ግን አልዘለቁም፤ ድን
ገት አንድ ቀን ከመሬት ተነሥታ፣ "'እወድሃለሁ' ያልኩህ ውሸቴን
ነው" አለችው:: ልጁ ሰማይ ምድሩ ተደበላለቀበት:: ቢሆንም ውሳኔዋን
ከመቀበል በቀር ምርጫ አልነበረውም:: ሌላ ጊዜ ደግሞ መጣችና "'ውሸ
ቴን ነው' ያልኩህ ውሸቴን ነው" አለችው:: ይህንንስ ምን ይበል? የቱን
ይመን? አሁንስ ቢሆን "'ውሸቴን ነው' ያልኩህ ውሸቴን ነው" ያለችው
ውሸቷን እንዳልሆነ በምን ማረጋገጥ ይችላል? ለመሆኑ ፍቅር እውነት
ካልሆነ ምን እውነት ሊሆን ነው?

ፍቅር እውነት ካልሆነማ ሕይወትም እውነት አይደለም! በፍቅር
ቀልድ የለም፤ ፍቅር "መደበሪያ" አይደለምና! ፍቅር ስሜት ቢኖርበትም
ስሜታዊነት ወይም ስሜት ብቻ አይደለም:: እውነተኛ ፍቅር ልብ እየ
ጨመቀ የሚወጣ ሥቃይ ነው:: ስለ ፍቅር ከዚህ በላይ እንዳልተርክላ
ችሁ ጊዜ፣ ቦታና ዐቅም ያጥረኛል:: "እወድሃለሁ፤ እወድሻለሁ" በመባ
ባል ጊዜያዊ ችግራቸው እስኪያልፍ ሰውን እየሸነገሉ የሚኖሩ ሰዎች በህ
ሃዱ ዓለምና በቲአትር መሐል ያለው ልዩነት ቢገባቸው ደስ ይለኛል::

በሌላ በኩል ደግሞ፣ “የእግዚአብሔር ፈቃድ ሆኖብኝ እንጂ ምን በወጣኝ ከአንተ ጋር እኖራለሁ!” “ጌታ ብሎኝ ነው እንጂ እኔ እኮ አልወድሽም” የሚሉም አሉ:: እንዲህ ዐይነት ብዙ ነገሮች እንሰማለን:: ታዲያ ነገ፣ “ጌታ ብሎ እንጂ” ከመባል ዛሬ ሁሉን በፍቅር መጨረስ የሚሻል አይመስላችሁም? ስለዚህ ለእኅቶች የሚቀርብ (በአብዛኛው ወንዱ ጠያቂ በመሆኑ) የጋብቻ ጥያቄ፣ “የእግዚአብሔር ፈቃድ ስለሆነ ...” በሚል በነጻ ምርጫቸውና ውሳኔያቸው ላይ ተጽዕኖ በሚያሳድር ማስፈራራት ሳይሆን፣ “እወድሻለሁ” በሚል የፍቅር ቃል መታጀብ አለበት::

የተገለጠው የእግዚአብሔር ፈቃድ ያመነን ማግባት እንደ ሆነ ተነጋግረናል:: ሌላ ትእዛዝ አልተሰጠም:: ስለ ተሰወረው ፈቃዱ መነጋገር ግን ብዙም አስፈላጊ አይመስለኝም:: ክርስቲያኖች “እከሌ (እከሊት) የትዳር ጓደኛዬ ቢሆን (ብትሆን) ምን ትላለህ?” ብለው ጌታን ቢጠይቁ ለራሳቸው በሚገባቸው ሁኔታ ይገልጥላቸው ይሆናል:: ሆኖም ያ ለራሳቸው የተሰጠ ማረጋገጫ ብቻ በመሆኑ ለሌላኛው ወገን አንዳች ፋይዳ ስለማይኖረው ባይናገሩት ይመረጣል:: ያኛውም ወገን ለራሱ መጸለይ ከፈለገ ጸልዮ ይወቅ እንጂ “ፈቃዱ እንደሆነ ለእኔ ነግሮኛል” ብሎ የሰው ነጻ ፈቃድ ላይ ተጽዕኖ ማሳደር መልካም አይደለም:: ለወንዱ ፈቃዱን የነገረ እግዚአብሔር ለሴትዋስ አይነግርምን?

የፍጥረትን መጀመሪያ ስንመለከት እግዚአብሔር ወንድና ሴት አድርጎ እንደ ፈጠራቸውና በዚህም አንዲት ሴት ለአንድ ወንድ እንደ ሆነች እንረዳለን:: እገሊት የተፈጠረችው ለእገሌ ነው የሚል እምነት ግን የለኝም፤ የእግዚአብሔር ቃል ድጋፍ ያለውም አይመስለኝም:: “ጌታ ·እገሊትን ሰጥቼሃለሁ ይልሃል” እያሉ መንጋውን የሚያምሱ ነቢያት ነን ባዮች አገራችን በተለያዩ ችግሮች ውስጥ ስትዘፈቅና የእግዚአብሔርን ሐሳብ ስመረዳት ሰው ሁሉ ሲናፍቅ እነርሱ የት ነው የሚጠፉት? እግዚአብሔር ለባሪያዎቹ ነቢያት ሳይናገር የሚያደርገው ምን ነገር ይኖራል? አገር ይያዝ ብለው ሲያስቸግሩን ቢከርሙም በጭንቅ ቀን እምጥ ይግቡ ስምጥ ያላወቅናቸው፣ በሰላሙ ጊዜ ከየመሸሸጊያቸው ወጥተው ‘እከሊትን ለእከሌ’ እያሉ ባይመዳድቡ ምናስ! ግን ያቺ ለእኔ ተፈጠረች የተባለችዋ ሴት እኔ ካልጠየቅኋት ወይም እኔ የወደድኋትን ሌላኛዋን ካገባሁ እርሷን ውሃ በላት ማለትም አይደል? ወይስ ካገባሁ በኋላም፣ “ሚስቱ ሞታ ወይም ተፋትተው እግዚአብሔር ወደ እኔ ያመጣዋል” በማለት “እየጸለየችልኝ” በእምነት ልትጠብቀኝ ይሆን?

ታዲያ የእግዚአብሔር ፈቃድ ብሎ ነገር የለም ማለት ነው? የእግዚአብሔርን ፈቃድ በሁለት ከፍለን እንየው:: አንደኛው የእግዚአብሔር ምኞት ሲሆን፣ ሌላኛው ደግሞ የማይለወጥ የእግዚአብሔር ጠንካራ ፍላጎት ሊሆን ይችላል:: የእግዚአብሔር ምኞት የምንለው ማንኛውም አባት ስለ ልጁ እንደሚኖረው ዐይነት መልካም የእግዚአብሔር ምኞት ነው::

“ልጄ ጥሩ ቢማር፣ ቢሠራ፣ ይህን ቢለብስ ያንን ቢበላ፣ ይህችን ቆንጆዬ ልጅ ቢያገባ” ብለው አባቶች ይመኙ የለ? እንደ እርሱ ማለት ነው፤ እግዚአብሔርም እንዲሁ ይመኝልናል:: በተለይ ጋብቻን በሚመለከት እግዚአብሔር ሁላችንም ከጥሩ ሰው ጋር እንድንጣመርና ጥሩ ትዳር እንዲኖረን ይመኛል::

የአብዛኞቹን ትዳር በሚመለከት (ከሞላ ጎደል የሁሉም በሚያስብል ደረጃ) እግዚአብሔር ምኞት ነው ያለው:: ማንም ሳያውቅ ከመጋረጃ ጀርባ ሆኖ ሁኔታዎችን ሊያበጃጅና ሊያመቻችም ይችላል:: ይሄ ባልዳነትም ላይ ሲሆን ይታያል፤ “የእህል ውሃ ነገር ሆነና ...” ሲባል ሰምታችሁ አታውቁም? ይህ ምኞቱ ግን ሊፈጸምም ሳይፈጸምም ይችላል:: እግዚአብሔር “ወ/ሪት ሀ”ን እንዳገባ እየተመኘ እኔ “ወ/ሪት ለ”ን ላገባ እችላለሁ:: ይህ ብዙ ጊዜ ያጋጥማል፤ ሆኖም ስህተት (ኀጢአት) አይደለም:: ይህንን በጌታ የዳነ ይሁን እንጂ ማንንም ብናገባ እግዚአብሔር “በቃ ይሁና!” ብሎ እንደሚቀበለው ዐይነት ፈቃዱ (permissive will) ልንወስደው እንችላለን:: አስተውሉ! ይህ የሁሉም ሊባል በሚቻል ደረጃ እግዚአብሔር ለልጆቹ ያለው ጋብቻ ነክ ፈቃዱ ነው::

ሁለተኛውና የማይጣስ፣ የማይለወጥ ፈቃዱ (perfect will) ግን እጅግ እጅግ ጥቂት ለሆኑና እግዚአብሔር ለልዩ ሥራው በሚፈልጋቸው ሰዎች ላይ ብቻ ተፈጻሚነት የሚኖረው ነው:: ሌላው ሰው ከወደደው ጋር ይጋባል፤ ሌሎችንም ያጋባል:: ይወልዳል፤ ይነግዳል:: እነዚህን ሰዎች ግን እንዳያገቡ እግዚአብሔር ሊከለክላቸው ይችላል:: “የእግዚአብሔር ቃል ወደ እኔ እንዲህ ሲል መጣ፡- በዚህ ስፍራ ሚስት አታግባ፤ ወንዶችና ሴቶች ልጆችም አይሁኑልህ” (ኤር. 16÷1-2):: ነቢዩ ኤርምያስ እንዳያገባ እግዚአብሔር ክልክሎታል:: ነቢዩ ኤልያስም ቤተሰብ፣ ትዳርና ልጅ እንደ ነበረው አልተነገረንም:: ካህኑን (ነቢዩን) ሕዝቅኤልን፣ “የሰው ልጅ ሆይ፤ እነሆ የዐይንህን እምሮት (ሚስትህን) በመቅሠፍት እወስድብሃለሁ፤ አንተም ወይ አትበል፣ አታልቅስም፣ እንባህንም አታፍስስ” ብሎታል:: መልእክቱ ጠዋት ተነግሮት ማታውኑ ሚስቱ ሞተች (ሕዝ. 24÷15-16):: ነቢዩ ሆሴዕ ደግሞ ጋለሞታ እንዲያገባ ታዟል (ሆሴዕ 1÷2)::

እግዚአብሔር ሰዎችን አንድ ቦታ ልኮ መልእክቱን ባያደርሱ ሌላ መልእክተኛ ይጠቀማል:: በነነዌ ጉዳይ ግን ይህ አይሠራም:: መልእክቱን የግድ ዮናስ ማድረስ ነበረበት:: ቢኮበልልም እርሱን ለመመለስ ባሕር ማናወጥ ካስፈለገ፣ ባሕር ይናወጣል:: ወደ ባሕር መጣል ቢያስፈልገው ወደ ባሕር ይጣላል:: ካስፈለገም በዓሣ ነባሪ ይዋጣል:: ሲያስፈልግም የዋጠው ወደ መሬት አምጥቶ ይተፋዋል:: ብቻ ዮናስ እፍንጫውን ተይዞም ቢሆን መልእክቱን ራሱ ለነነዌ ማድረስ አለበት:: ስለዚህ ዐይነቱ ፈቃድ (ውሳኔ ብንለው ይሻላል) ነው አሁን የማወራው:: እግዚአብሔር

ለአንዳንዶች እንዲህ ዐይነት ፈቃድ አለው፡፡ ደግነቱ በጣም በጣም ጥቂቶች ናቸው፡፡

አስተውላችሁ ከሆነ ለምሳሌነት የጠቀስኳቸው በሙሉ ነቢያት ናቸው፡፡ ለዚያውም ነቢያትንም ቢሆን ለሁሉም ነቢያት የሚሆን አይደለም፡፡ እነዚህ ሰዎች ቢኮበልሉም መንገዳቸውን በእሾህ ሊዘጋው ይችላል፡፡ ሰዎቹ ልዩ ለሆነ አገልግሎት የተጠሩ ናቸው፡፡ መደበኛውን አገልግሎት በፍጹም አይመለከትም፡፡ ከጋብቻ ጋር በተገናኘ ይህን ፈቃድ ከመደበኛው ፈቃዱ (ምኞቱ) ጋራ እንዳናምታታው እንጠንቀቅ፡፡ ስለዚህ እንዲህ ዐይነቶቹ ሰዎች ማንን እንደሚያገቡ ብቻ ሳይሆን፣ ማግባት ያለባቸው መሆኑን እንኳ ማስፈቀድ ሊያስፈልጋቸው ይችላል፡፡

ስለዚህ እኛ እኛ የወደድነውን እናገባለን፡፡ በጌታ የሆነውን ብቻ ማለት ነው፡፡ በእርግጥ የሚያቀራርብ እግዚአብሔር ነው፡፡ ነገር ግን ልናደርግ ያሰብነውን ጋብቻና ማንን ለማግባት እንዳሰብን እግዚአብሔርን ማማከር ይጠበቅብናል፡፡ ለምን? አንደኛ፣ ዛሬ መልካም የመሰለን ነገር ነገ መጥፊያችን ሊሆን ስለሚችል ሁሉን የሚያውቀው አምላክ የእኛንም ነገር ስለሚያውቅልን ነው፡፡ ሁለተኛ ደግሞ፣ እንደ ልጅነታችን ለአባታችን፣ እንደ ጽድቅ ባርነታችን ለጌታችን ነገራችንን ቀድመን የማማከር የውዴታ ግዴታ እንዳለብን መዘንጋት የለብንም፡፡ እግዚአብሔር ዋነኛ የሆነበት ነገር መልካም ነው፡፡ እግዚአብሔር፣ "አይበጃችሁም (አትበጃችሁም)" ካለን ያሰብነውን ሰው እንተዋለን፡፡ ዝም ካለን ደግሞ አልተገለጠልንምና እንደ ባለአእምሮ እያሰብን እንወስናለን፤ የወደድነውን እናገባለን፡፡ ያልተገለጠ ፈቃዱን በተመለከተ በመሠረታዊ የሕግ ትምህርት እንደሚባለው፣ "ያልተከለከለ ነገር እንደ ተፈቀደ ይቆጠራል"፡፡ ስለዚህ የወደድነውን እናገባለን፤ በፍቅር እናምናለንና፡፡

"የኑሮ ጓደኛ አጥቶ ብቻውን የሚኖርም አይገኝም፤ እግዚአብሔር ራሱ ይህ እንዲሆን ስላዘዘ እርሱ ራሱ በኅብረት እንዲኖሩ ያደርጋቸዋል" (ኢሳ. 34÷16 - አዲስ ትርጉም)፡፡ "ድስት ግጣሙን አያጣም!" ነው በአጭሩ!

<u>ማስታወሻ</u>

[1] ኤድዋርድ 8ኛ አባቱ ኤድዋርድ 7ኛ ሲሞቱ በ42 ዓመቱ የታላቋ ብሪታንያን ዘውድ ጫኑ፡፡ ከዚያም ሚስዝ አና ሲምፕስን የተባለች አሜሪካዊት ሴት ለማግባት መፈለጉን በዚያው ዓመት መጨረሻ አስታወቀ፡፡ ሆኖም ሴቲቱ ሁለት ጊዜ ጋብቻ የፈጸመች ስትሆን፣ የሁለተኛ ጋብቻዋ የፍቺ ሂደትም ገና አልተጠናቀቀም ነበር፡፡ ስለዚህ የንጉሡ የጋብቻ ምርጫ ከዙፋኑ ክብርና ባህል ጋር ባለመጣጣሙ ከእርሷ ወይም ከዙፋኑ አንዳቸውን መምረጥ ግድ ሆነበት፡፡ እርሱም ከዙፋኑ ይልቅ እርሷን መረጠና በነገሠ በ326ኛው ቀን ዙፋኑን ለታናሽ ወንድሙ ለቀቀ (Britannica's Concise Pictured Encyclopaedia, Volume 4 ,Chicago, Overseas Edition,1967, p.312)፡፡

"የእግዚአብሔር ቃል ቢሻሻልስ?"

ዕለቱ ዓርብ እንደ ነበር ትዝ ይለኛል፡፡ ወደ አንዲት ቤተ ክርስቲያን እየሄድኩ ነው (የሥራ ጉዳይ ሆኖብኝ እንጂ ሰንበት ካልሆነ በቀር ወደ ደጅ ሰላም ዝር አልልም)፡፡ ልክ እዚያ ስደርስ በርካታ ወጣቶች ቤተ ክርስቲያኒቷ በር ላይ ፈስሰው ተመለከትኩ፡፡ በሥራ ቀን፣ ያውም በጠዋት የወጣቶቹ መሰባሰብ ገርሞኝ ምክንያቱን ብጠይቅ የወጣቶች ፕሮግራም መኖሩ ተነገረኝ፡፡ የዚህችን ቤተ ክርስቲያን የወጣቶች ፕሮግራም ለየት የሚያደርገው ደግሞ ወጣቶቹ የተለያዩ ጥያቄዎችን የሚጠይቁበት ክፍለ ጊዜ መኖሩ ነው፡፡ ስለዚህ ወጣቶቹ ሁሌም ይጎርፋሉ (በዚህች አገር - ለዚያውም በቤተ ክርስቲያን፣ ለወጣቶች ጥያቄ ምላሽ ለመስጠት የሚጥር መገኘቱ አይገርምም?)፡፡

ይሄኔ ጥያቄ የምትወደው ነፍሴ፣ "በል፤ በል" አለችኝና "ለመሆኑ ተደጋግሞ የሚጠየቀው ጥያቄ ምን ይሆን?" የሚል ጥያቄ ሰነዘርኩ፡፡ ወጣቶቹ፣ "ከጋብቻ በፊት ወሲብ መፈጸም ይፈቀዳል ወይ?" የሚለውን ጥያቄ ደጋግመው እንደሚያነሡት ተነገረኝ፡፡ ለዚሁ ጥያቄያቸው በየሳምንቱ መልስ ይሰጣቸዋል፤ ሆኖም በየሳምንቱ ያለማቋረጥ እንደገና ይጠይቃሉ፡፡ ልክ ገጣሚ ሰለሞን ዴሬሳ፣ "አንዳንድ ጥያቄ አለ፤ ዐሥሬ ተጠይቆ፣ ዐሥሬ መልስ አግኝቶ ዳግመኛ ዐሥሬ የሚጠየቅ" እንዳለው መሆኑ ነው፡፡[1] ስለዚህ ጥያቄው የሚደጋገምበትን ምክንያት ለማወቅ የመጨረሻ ጥያቄዬን አቀረብኩኝ፡፡ ከቤተ ክርስቲያኒቱ አገልጋይ ያገኘሁት ምላሽ፣ "ምናልባት፣ 'የእግዚአብሔር ቃል ይሻሻልልን ይሆን?' ብለው እያሰቡ ይሆናል" የሚል ነው፡፡

ያ ሰው እንደ ቀልድ ሊሆን ይችላል ይህንን የተናገረው፡፡ እውነት እንናገር ከተባለ ግን የእግዚአብሔር ሕጎች ለመከተል አስቸጋሪ የሆኑ፣ እንዲሁም ጊዜ ያለፈባቸው (**outdated**) እንደሆኑ የሚያስቡና ይህንንም በተግባራቸው የሚያሳዩን ወገኖች ጥቂቶች አይደሉም፡፡ ስለዚህ ከሕጉጋቱ አንዳንዶቹ ቢቀነሱ፣ ወይም ማስተካከያ ቢደረግባቸው ደስ የሚላቸው ይመስለኛል፡፡ እኛ ወደ መጽሐፉ ልክ መድረስ ካቃተን፣ መጽሐፉ ወደ እኛ ልክ ቢመጣስ?

በተጨማሪም ሕገ እግዚአብሔር በሺዎች የሚቆጠሩ ዓመታትን አስቆጥሯልና እንደ ማንኛውም ሕግ የዘመኑን ሁኔታና ሥልጣኔ ያገናዘበ ማሻሻያ ያስፈልገዋል የሚል የዝምታ ጩኸት በተለያየ መልኩ እየተገለጸ ነው፡፡ ይህን ደግሞ እያደረግን ያለነው ሁላችንም ነን፡፡ የቤተ ክርስቲያን መሪዎችን ካየንማ፣ ሕጉን ያሻሽሉበት ዘንድ ከእግዚአብሔር ዘንድ ልዩ

መብት የተቀበሉና ይህንንም ልዩ መብት በአግባቡ እየተጠቀሙበት ያሉ
ነው የሚመስለው:: በዚህ አካሄድ ከቀጠልን እግዚአብሔር የሚያመልክ
ውና የሚከተሰው በማጣት ብቻውን ቢቀርስ? ስለዚህ ሕጉን በደንብ ተወ
ያይተንበት የእቋም መግለጫ እስክናወጣ ድረስ ለጊዜው እሁን ካለንበት
እሳሳቢ ሁኔታ በመነሣት ቀደም ብለው መሻሻል ስለሚኖርባቸው ክፍ
ሎች አንዳንድ ጥቆማዎችን እስከትላለሁ:: በተለይ ከተቃራኒ ጾታ ጋር
የሚያያዙትን ባስቀድም ሁላችንንም የሚያስደስት ይመስለኛል::

የተለያዩ ወንድሞችና እኅቶች፣ "ላገባ ነው፤ ላገባ ነው" እያሉ
በተለያዩ አጋጣሚዎች ይነግሩኛል:: ለእኔ አላካፋ ያለው ለእነርሱ እን
ዴት እንደሚዘንበላቸው ባይገባኝም "እህ" ብዬ አዳምጣለሁ (በዚህ አጋ
ጣሚ ማመልከቻ አያስገባሁ መሆኔ ይሰመርበት!):: እናላችሁ፣ "ላገባ
ነው" የሚሉኝን ሰዎች መጀመሪያ የምጠይቃቸው፣ "ለመሆኑ የምታገ
ቡት ሰው ክርስቲያን ነው ወይ?" በማለት ነው:: ክርስቲያኖችን እንዲህ
ብሎ መጠየቅ ተገቢ አይመስል ይሆናል:: የማገኘው መልስ በተመሳሳይ
መልኩ እስደንጋጭ ሆኖ መገኘቱ ግን የት እንደ ደረስን ቁልጭ አድርጎ
የሚያሳይ ነው:: በቅርቡ ጋብቻቸውን እንደሚፈጽሙ ከነገሩኝ ሰዎች
መካከል አንዷ ብቻ ናት ክርስቲያን እንደምታገባ የነገረችኝ:: በዚህ እያ
ያገዘ የራሴም ዕጣ ክፍል ስላሳሰበኝ፣ "ከማያምኑ ጋር በማይመች አካሄድ
አትጠመዱ" የሚሰው ሕግ ቅድሚያ ተሰጥቶት ቢታረምልን ጥሩ ይመ
ስለኛል::

ከመንፈሳዊ አውታሮች መራቀቅና ከሉላዊነት (globalization)
የተነሣ ዓለማችን ወደ ትንሽ መንደርነት እየተለወጠች ሳለ፣ "እኛ እና
እነርሱ" እንድንል ለምን እንገደዳለን? "የተመረጠ ትውልድ እና የተለየ
ወገን ናችሁ" ማለትንስ ምን አመጣው? ከዚህ ይልቅ "ተቀላቀል"
የሚል ትእዛዝ ቢወጣልንና "ሀብትሽ በሀብቴ" ከሚለው ጋር "እንቺም
በሃይማኖትሽ፣ እኔም በሃይማኖቴ" ከተል ቢል "በልዩነት እንድነት"
ከሚለው ዘመናዊ የኑሮ ዘይቤ ጋር ይጣጣምልናል:: በተለይም የእንዳን
ዶቹ ምክንያት "አሳማኝ" ይመስለኛል:: "ጥሩ ሰው ከሆነ ምን አለበት?
ከብዙ አማኞች ቢበልጥ እንጂ አያንስም"፤ "ሴቶች እኮ ቢያምኑም ባያ
ምኑም ያው እየሆኑ ተቸግረናል" የሚሉት ከምክንያቶቹ ጥቂቶቹ ብቻ
ናቸው:: በተጨማሪም እንዳንድ ቅን ክርስቲያኖች እዚህ ነገር ውስጥ
የሚገቡት በአንዳንድ ወገኖች የደረሰባቸው በደል ተስፋ እያስቆረጣቸው
በመሆኑ ችግራቸውን ግምት ውስጥ በማስገባት ጉዳያቸው በልዩ ሁኔታ
ቢታይላቸውና የሕጉ መሻሻል ቢፈጥንላቸው ...

ቀጥሎ ያለውን ተራ የሚይዘው ርእስ ጉዳይ ደግሞ በድጋሚ
የማግባት ጉዳይ ይሆናል:: የትኛውም ሰው ሌላኛውን ሰው ጠንቅቆ ሰማ
ወቅ እንደማይችል ማንም አያጣውም:: የሰውን ልብ የማወቅ እስቸጋሪ
ነትንም ራሱ መጽሐፍ ቅዱስም በተደጋጋሚ ገልጾታል:: ስለዚህ ተዋደ

ውም ሆነ የተዋደዱ መስሏቸው ወይም በሌላ በተለየ ምክንያት የተጋቡ
ሰዎች መፋታት የሚፈልጉበት ጊዜ ያጋጥማቸው ይሆናል:: ፍቅራቸው
አልቆ ወይም እንደማይዋደዱ ገብቷቸው ተለያይተው መኖር ፈለጉ እን
በል:: እሺ ከዚያስ? ከዚያማ "ሰው ብቻውን ይሆን ዘንድ መልካም አይደ
ለምና" እንደገና ማግባት ሊፈልጉ ይችላሉ:: ወደ መጀመሪያ የትዳር ጓደ
ኞቻቸው እንዳይመለሱ ደግሞ ሰዎች ናቸውና ለውጥ ይሻሉ:: ታዲያ
ለምን ይከለከላሉ? ወይም "ላለው ያጨመርለታል" የሚለው ጥቅስ ጋብ
ቻንም እንዲያካትት "የሚመለከተው ክፍል" ጥረት ያድርግልን::

በተለይ ፓስተሮች፣ ትልልቅ ዘማሪዎችና የሚኒስትሪ ባለቤ
ቶች (ኀላፊነቱ የተወሰነ የግል ኩባንያ ማለቴ ነው) እንደ ታዋቂነታቸው
እየተመዘነ ጉዳያቸው በሰበር ችሎት መታየት አለበት:: ስለዚህ "መፋታ
ትን እጠላለሁ" የሚለው እምላካዊ ቃል መሻሻል ሳይሆን ሙሉ በሙሉ
መቅረት ነው ያለበት፡፡ በእርግጥ ይህ ትእዛዝ እግዚአብሔር መፋታትን
መጥላቱን የሚያሳይ ነውና ይህን ቃል ለማሻሻል እግዚአብሔር ባሕርይ
ውን መለወጥ አለበት ማለት ነው:: ታዲያ ምናለበት? ሁላችንም ትተ
ነው ብቻውን ከሚቀር ባሕርይው ተለውጦ፣ ቃሉም ተሻሽሎ፣ ደስ
ብሎን ብንከተለው አይሻልምን?

ሌላው አንገብጋቢ አጀንዳችን ደግሞ ቅድመ ጋብቻ ወሲብን ይመ
ለከታል:: ወሲብና ገንዘብ እንዲህ ዓለምን በሚያሽከረክሩበት የ"ነጻነት"
ዘመን ውስጥ በመሆናችን ገዳቢ ሕግጋትን በማለዘብ ምዕመናኑን "ነጻ
ማውጣት" ተገቢ ይመስላል (እኔም የዚህ ትውልድ አካል ነኝና የነጻነ
ትና የልቅነት ልዩነት አንዳንዴ ይምታታብኛል!):: ስለዚህ፣ "ስለ ዝሙት
ጠንቅ ለእያንዳንዱ ለራሱ ሚስት ትኑረው፤ ... ለእያንዳንዷ ደግሞ የራሷ
ባል ይኑራት" የሚለው ቃልም "... የራሱ 'girl friend' ትኑረው፤ ...
የራስዋ ፍቅረኛ ይኑራት" ተብሎ እንዲሻሻል እንመኛለን::

"ሰው አየን፣ አላየን" በማለት እየተሳቀቅን ወሲብን ለመፈጸም
ስዋራ ቦታ በመፈለግ የከበረ ጊዜያችንን የምናባክነውስ እስከ መቼ ነው!?
(እኛ አገር ጊዜ ክቡር ነው እንዴ?) በተለይ እንዳቅሚቲ ዝነኛነት የጀማ
መረን ሰዎች ሰዋራ ቦታ የማግኘት ዕድላችንም በጣም እየጠበበ መምጣ
ቱን ተረዱን:: "ነግ በኔ" ማለትንም አትዘንጉ ("እያንዳንዱ ሰው በሕይ
ወቱ ቢያንስ ለ15 ደቂቃ ያህል ዝነኛ ይሆናል" የሚል ንግርት ሰማሁ
ልበል?):: "ልታገባት ያሰብካት ሴት ከሆነች ወሲብ ብትፈጽሙ ምንም
አይደለም" ሲሉኝ የነበሩት ወገኖች ቅዱሱን ቃል በግላቸው ቀይረውት
ይሆን? ምናለ ተጠባብቀን አብረን ብንጓዝ? ስለዚህ ሙሉ በሙሉ አገዳ
ውን ማንሣት ቢያስቸግር እንኳ ቢያንስ በሦስት ወር ቢበዛ ደግሞ በስድ
ስት ወር አንዴ ወሲብ ቢፈቀድልንስ?

ከዚህም ዐለፍ ቢል ደግሞ ሸጋ ነው:: ማግባት እየፈለጉ ያላገቡ፣
ወይም ማግባት የማይፈልጉ ሴቶች የልጅ አምሮታቸው ለምን ያገደ

ባል? ስለዚህ ባል ባያገቡም እንኳ ልጅ እንዲወልዱ ካልተፈቀደ ጉዳዩ
ፍትሐዊ አይሆንም!

ሌላ አስገራሚ ሕግ ደግሞ እስላችሁ፤ "ወደ ሴት ያየ ሁሉ፤
የተመኛትም ያን ጊዜ በልቡ ከእርስዋ ጋር አመንዝሯል" መባሉ! (ምዕራ
ፉና ቁጥሮቹን እስካሁን ያልጻፍኩት መሻሻላቸው አይቀርም ብዬ ነው!)
በእርግጥ ይህ ሕግ በተጻፈበት ጊዜ ሴቶቹ እንዳሁኑ እያማምሩም ነበር።
በዚህም ላይ የቻይና ልብስ ያኔ ስላልነበረ መታየት የሌለበትን የአካል
ክፍል እንዳሁኑ "እንደ ተባረከው ጊዜ" በግላጭ የማየት ዕድል አልነበ
ረም። አሁን ግን እጅግ የሚያማልሉ ቆንጆጅት ሴቶች በየመንገዱ ፊስ
ሰው ዐይን አዋጅ ሆኖብን በተቸገርንበት ጊዜ፤ "ወደ ሴት ያየ ... አመን
ዝሯል" ማለት የጤና ነው?

ከሁሉም ከሁሉም የሚከፋው ደግሞ እኛ ባልነበርንበት ጊዜ
በወጣ ሕግ ለመገዛት መገደዳችን ነው። አሁን ይህ ቢስተካከል ምን እንደ
ሚፈጠር ታውቃላችሁ? ድሮ ድሮ አዳም ፍሬ በልቶአልና እኛ በሌለን
በት ተፈርዶብን ኀጢአተኛ መባላችንና ከገነት መባረራችን ፍትሐዊ ባለ
መሆኑ ወደ ገነት እንመለስ ነበር። ያኔ ሲሳይ ይሆንልናል ማለት ነው።
ሕጉ ቢሻሻል እኮ መንግሥተ ሰማያት ከዳር እስከ ዳር በዚህ ሥልጡንና
ዘመናዊ ሕዝብ በተሞላች ነበር። ለዉን ወደ ሲኦል ምን ይወስደዋል!
እሲያ ግን መንግሥተ ሰማይ የድሮዎቹ "ኋላ ቀር እና ጭቁን" ክርስቲ
ያኖች ብቻ ንብረት ሆና መቅረቷ ነው። የቱ ይሻላል?

ከፍላጎታችን መብዛት የተነሣ መሻሻል ያለበትን እያንዳንዱን
ክፍል ዘርዝረን መጨረስ ስለማንችል አንዳንዶቹን ሐሳቦች ጠቅለል ባለ
መልኩ ብናነሣቸው ይመረጣል። አንዳንድ ቃላት ደግሞ በዘመኑ መነፅር
ለናያቸው ትርጉማቸው ግልጽ አልሆን እያሉን ተቸግረናል።

ለምሳሌ "ኀጢአት" የሚለው ቃል "ስህተት" በሚል ቢለዝብ
ልን ይመችናል። "ዝሙት" የሚለው ደግሞ "ፍቅር መሥራት" በሚ
ለው ቢለወጥ፤ "ትዕቢት" የሚለው "ኩራ ማለት" በሚለው ቢቀየር
ልን ተጠቃሚ እንሆናለን። "እግዚአብሔርን መምሰል" በሚለው ፈንታ
"ራስን መሆን" ቢሆንልንስ!? "ገንዘብን መውደድ የክፋት ሥር ነው"
የሚለውማ በፍጹም ከዘመኑ አስተሳሰብ ጋር ስለማይሄድ፤ "ገንዘብን
መውደድ የዕድገት መሠረት ነው" ቢባል አሪፍ ሰውጥ ይሆናል።
ወይም ጆርጅ በርናንድ ሾው እንዳለው፤ "ገንዘብን ማጣት የክፋት ሥር
ነው" (The lack of money is the root of evil.) ይባል!

"ቅድስና" የሚለው ቃል ደግሞ ትርጉሙ አስቸጋሪና ጊዜም ያለ
ፈበት በመሆኑ ሙሉ በሙሉ ይሰረዝልን። "ነገ" የሚለው ቃልም ተለ
ቅሞ "ዛሬ" በሚለው ቃል ሊቀየር ይገባዋል። ትውልዱ፤ "ነገ እንዲህ
ይሆንልሃል" ከሚለው ክርስቲያናዊ ትምህርት ይልቅ ዛሬን ብቻ ማሰብና

የዛሬን ብቻ ፍላጎት ማሟላትን ይመርጣልና። ዘፈንስ ለምን ይከለከላል?
ለነገሩ፤ ቢፈቀድልንም ባይፈቀድልንም ዘፈን ማድመጣችንም ሆነ መዝፈ
ናችን እንደ ሆነ አይቀርም! ቢያንስ በጓዳችን እንለማመዳለን፤ ለነገሩ በአ
ደባባይ ከሆነም የጆሮ ማዳመጫ መጠቀም እንችላለንና ችግሩ ብዙም አያ
ሳስብም። በዚህ መልኩ በልካችን የተሰፋ መጽሐፍ ቅዱስ ቢኖረን ማንን
እንጎዳለን? ይሄ ነው የትውልዱ መዝሙር! ይሄ ነው የትውልዱ ጥያቄ!!

በእርግጥ እንደዚህ ዐይነት ሐሳብ የማነሣው አንዳንዶቻችን እያደ
ረግነው ያለው ይህንኑ ሆኖ በመገኘቱ ነው። እኔ በብዕሬ አፍ አውጥቼ
ብናገረውም በተግባር ግን አንዳንዶቻችን ይፋ (official) ባልሆኑ መንገ
ዶች ቃለ እግዚአብሔርን እያሻሻልነው እንገኛለን። ስለዚህ ከሆነ አይቀር
ለምን በግልጽ አናደርገውም? የሚል ነው ጥያቄዬ። ጥቅሙ ደግሞ የሁ
ላችንም ነው። ባሰብነው መንገድ ቃሉ እስኪሻሻልልን ድረስ በተግባር የጀ
መርነውን ትግል እንቀጥልበታለን። አለመታዘዛችን እንደ ጽድቅ የሚቆጠ
ርበት ዕድል ሊፈጠርልንም ይችል ይሆናል። ያው በዲሞክራሲያዊው
መንገድ ይወሰን ከተባለም እግዚአብሔር አንድ፤ እኛ ደግሞ ብዙ በመሆ
ናችን በድምፅ ብልጫ ማሸነፋችን አይቀሬ ነው።

ያኔ ለሥልጣናቸው ሲሉ የሚሟሟቱና በየፍርድ ቤቱ የሚከሰሱ
የቤተ ክርስቲያን መሪዎች "ዘመናዊ" መሪዎች ይሆናሉ። ሲጠሩት
"አቤት"፤ ሲልኩትም ያለ ምንም ማንገራገር "ወዴት?" የሚል የግል
ሎሌያቸውን በእግዚአብሔር ቤት ቢሾሙና ያልወደዱትን ደስ እንዳላ
ቸው ቢያግዱ "እበጃችሁ" ይባላሉ። ያኔ ትንሽ ገንዘብ በተጨመረላቸው
ቁጥር ዐሥሬ ቃላቸውን የሚለዋውጡና ውላቸውን የሚያፈርሱ ዘማሪ
ዎች የእግዚአብሔር ቃል መሻሻሉ ካልቀረ በቃላቸው መታመን አይጠበ
ቅባቸውም - ለማን ይድላው ብለው ይታመናሉ? በ"International" ሚኒ
ስትሪ ስም የሚነግዱም ለአገልግሎቱ የተሰጠውን ስጦታ በውስጥ ኪሳ
ቸው መክተታቸው የማይነቀፍበት ዘመን ይሆናል! ምዕመኑስ ቢሆን
አንዱ ጋ ሲገሥጽ ወደ ሌላው ጥሎ ቢሄድ ወይም አዲስ ነገር ተገኘ
ወደተባለበት ሁሉ ቢነፍስ ለምን ይሰደባል? ማንም ከማንም አያንስም።

ስለዚህ መሪዎቻችን ለራሳችሁ ስትሉ ሕገ እግዚአብሔርን የማሻ
ሻሉን ጉዳይ ብታፋጥኑልንና "ነጻ ብንወጣ" ባለውለታችን ትሆናላችሁ።
ያው በተግባራችሁ ጀምራችሁታልና ለውጡን ለማስፈጸም የምትቸገሩ
አይመስለኝም። እስከዚያው እኛም የድጋፍ ሰልፍ ለመውጣት ራሳችንን
እያዘጋጀን እንቆያለን።

ሁለት ነገሮች ብዬ ልጨርስ። እኔ ቢሻሻሉ ጥሩ ይሆናሉ የምላ
ቸውን ጥቂት ሐሳቦች እንደ ናሙና አነሣሁ። ሌሎቻችሁም ብትጠ
የቁ የየራሳችሁ አጀንዳ አታጡም። ከእኛ በኋላ የሚመጣው ትውልድም
የራሱ ሞጋች ጥያቄዎች ይኖሩታል። ታዲያ የምኖታችን ድንበሩ የት
ላይ ነው የሚሆነው? በዚህ መልኩ እየተሻሻለ ከሄደ ዋናው መጽሐፍ

ቦቅ ወንዝ ዳር ሌሊቱን ሲታገለው የነበረውን አካል ማንነት ለማወቅ “ስምህን ንገረኝ” ብሎ ጠየቀ፤ ግን አልተነገረውም። እንዲያውም፣ “ስሜን ለማወቅ ለምን ፈለግህ?” ነበር የተባለው። “እንዲህ ዐይነቱን የእግዚአብሔርን ጥያቄ መመለስ ደግሞ አይቻልም።”[2] በመሆኑም ያዕቆብ የታገዩ ስም ማን እንደ ነበር አላወቀም። በተለይ መታወቅን የሚፈልገውና መንስጥ ክብሩ የሆነው አምላክ ይህንን የባሪያውን ጥያቄ በግልጽ ሲመልስ አለመፈለጉ ሌላ ጥያቄ ሲፈጥር ይችላል። ብቻ ምክንያቱ ምንም ይሁን ምን፣ ይህ በቃለ እግዚአብሔር ውስጥ እግዚአብሔር ለአገልጋዩ ስሙን ሳይናገር የቀረበት ስፍራ ነው (ዘፍ. 32÷22-29)።

ከአዲስ ኪዳን ደግሞ የጲላጦስ ታሪክ ሲገርመኝ ይኖራል፤ በተለይ “The Passion of the Christ” የተሰኘውን ፊልም ካየሁ በኋላ ጲላጦስ ይበልጥ ያሳዝነኝ ጀምርአል። ሚስቱ፣ “ይህ ሰው ንጹሕ ነውና በእርሱ ላይ አንዳች ክፉ እታድርግበት” ስትለው፣ ሕዝቡ “እረ ወንጀለኛ ነው” ይሉታል። ግራ ሲገባው ኢየሱስን ለብቻ ነጠል አድርጐ ሲመረምረው ቆየና፣ “ይህን ሰው አንዳች ጥፋት አላገኘሁበትምና ልፈታው ነው” በማለት የምርመራውን ውጤትና ውሳኔ አሳወቃቸው። እነርሱ ደግሞ፣ “አስቲ ወንድ! እርሱን ከፈታህማ የቄሳር ወዳጅ አይደለህም” ብለው ከጌታው ጋር ሊያያይዙትና ጥርስ ውስጥ ሊያስገቡት ሲሉ ይፈራል።

ስለዚህ ሌላ ዘዴ መፈለግ ጀመረ። “ያው ሁሌም እንዳስለመድኳችሁ ለፋሲካ አንድ ሰው ነጻ እስትላችኋለሁ። እና አሁንስ በርባንን ልፍታላችሁ ወይስ ኢየሱስን?” አላቸው በአራድኛ። መቼም ንጹሑ ኢየሱስ እያለ ነፍሰ ገዳዩን በርባንን “ፍታ” አይሉኝም ብሎ። እነርሱ ግን፣ “በርባንን ፍታልን” ብለው ግግም። ወይ ፈተና! ግራ ሲገባው፣ “እኔ ይህን ንጹሕ ሰው አልገድልምና እናንተው ወስዳችሁ እንደ ፈለጋችሁ አድርጉት” ሲላቸው፣ “እኛ በሰው ላይ የሞት ፍርድ ፈርደን እንዳናስፈጽም በሕጋችሁ ከልክላችሁናል” አሉት። ይህም ዘዴ አልያዘለትም። ስለዚህ ሳይፈልግና ሳያምንበት ኢየሱስን ለመስቀል ሞት አሳልፎ ሰጠ። ማነው መሪ? ሕዝቡ ጲላጦስን መራው፣ ወይስ ጲላጦስ ሕዝቡን? (ዴሞክራሲ እንዲህ ነው አይደል?)

ጲላጦስ ኢየሱስን እየመረመረ ሳለ ኢየሱስ ወደዚህ ምድር ስለ መጣበት ዐላማ ሲያስረዳው፣ “... እኔ ስእውነት ልመስክር ስለዚህ ተወልጃለሁ፤ ስለዚህም ... ከእውነት የሆነ ሁሉ ድምፄን ይሰማል” ብሎታል። ይሄኔ እውነት ምን እንደሆነ ግልጽ ያልሆነለት ጲላጦስ፣ “እውነት ምንድን ነው?” ብሎ ጠየቀ (ዮሐ. 18÷38)። ጌታ ኢየሱስ ምን ብሎ እንደ መለሰለት ግን መጽሐፍ ቅዱስ አይነግረንም። ስለዚህ ጲላጦስ የእውነትን ምንነት ሳያውቅ ከነጥያቄው ቀረ። የምድር ጠቢባንና ፈላስፎች መነሻቸው እውነትን የማግኘት ፍለጋ በመሆኑ፣ ይህ ጥያቄ በቀጥታ

ቢመለስና ጲላጦስም ቢገባው ኖሮ የምድራችን ፈላስፎችና ጠቢባን ቁጥር በእጅጉ ይቀንስ እንደነበር አስባለሁ።

ለካ መልስ የማያገኙ እንዳንድ ጥያቄዎች አሉ! በመከራ ያሉ ሰዎችም ሆኑ፣ እነርሱን ለማጽናናት የሚፈልጉ ሰዎች ሁሉ ስሙን ሲያነሡና ሲጥሉ የሚውሉት እንድ መከረኛ ሰው አለ። ኢዮብ ይባላል። የዚህ ሰው መከራ ምን ያህል ፋታ የሚነሣ እንደነበር ለመረዳት፣ “ምራቄንስ እስክውጥ ድረስ የማትለቅቀኝ እስከ መቼ ነው?” (7÷19) ሲል መስማት በቂ ነው። ኢዮብ ጻድቅ ቢሆንም፣ እግዚአብሔር ይህን አድርጎበታልና ዳኛ ፊት አቅርቦ ቢከራከረው እንደሚረታው ሁሉ ያስብ ነበር። ሰው ችግሩ ሲበዛበት የፍልስፍና ብቃቱ ይጨምራልና ኢዮብ ስለ ሕይወት አደገኛ የሆኑ ጥያቄዎችን ነበር የሚያነሣው። ይህን በራሳችሁም ማየት ትችላላችሁ። ፈተና ሲበዛባችሁ መፈላሰፍና ስለ ሕይወት መመርመር ትጀምራላችሁ። ስለ ሕይወት መመርመር ከተጀመረ ደግሞ ዕረፍት ደኅና ሰንብች! እንቅልፍ ደኅና ሰንብች!

እስቲ ኢዮብ ፈልፍሎ የሚያወጣውን ጥያቄ ስሙ፤ “በመከራ ላሉት ብርሃን፣ ነፍሳቸው ለተማረረች ሕይወት ለምን ተሰጠ? ሞትን በጉጉት ለሚጠብቁና ለማያገኙት፣ ከተሰወረ ሀብት ይልቅ ለሚሹት፣ ወደ መቃብር ሲቃረቡ ደስ እያላቸው፣ በሐሤት ለሚሞሉ ሕይወት ለምን ተሰጠ? መንገዱ ለተሰወረበት ሰው፣ እግዚአብሔርም በዐጥር ላጠረው፣ ሕይወት ለምን ተሰጠ?” (ኢዮብ 3÷20-23 - አ.መ.ት)። ኢዮብ ሌሎችም ራስ ተከር ጥያቄዎች ነበሩት። መላውን የኢዮብ መጽሐፍ ብታነቡት፣ “ለምን?” እና “ስለ ምን?” በሚሉ ጥያቄዎች የተሞላ ሆኖ ታገኙታላችሁ። ሆኖም እግዚአብሔር “ለምን?” ለሚል ጥያቄ ምላሽ የሚሰጥ አይመስልምና አልመለሰለትም።

እግዚአብሔር በዐውሎ ነፋስ ውስጥ ተገለጠና፣ “ምድርን በመሠረትሁ ጊዜ አንተ ወዴት ነበርህ?” እያለ ኃያልነቱንና ታላቅነቱን መናገር ጀመረ (38÷4)። ይሄ ከጥያቄው ጋር ምን ያገናኘዋል? እንዲያውም፣ “ለምን ተጠየቅሁ?” በሚመስል ሁኔታ፣ “እመልስለት ዘንድ መጀመሪያ የሰጠኝ ማን ነው?” ብሎታል (41÷3)። ሰው መልስ (ዝርዝር ሳንቲም) ለመቀበል አስቀድሞ ድፍን ብር መስጠት እንዳለበት መሆኑ ነው። ታላቅነቱን የሚገልጡ ሌሎች ንግግሮችንም ሲያዘንታትልበት ኢዮብ ጥያቄዎቹ ባይመለሱለትም፣ “ከዚህ በኋላ ትንፍሽ አልልም” ብሎ አፉን በእጁ ግጥም አድርጎ ያዘ (40÷4-5)። ዐርፎ መቀመጡን መረጠ! እዚህ ጋ እግዚአብሔር “ለምን?” ለሚለው ቃል ቀጥታ ምላሽ ከመስጠት ይልቅ ማንነቱን (ታላቅነቱን) በመግለጥ ዝም ማሰኘት ነበር የመረጠው።

በመጨረሻ እግዚአብሔር የኢዮብን በሽታ ፈውሷል፤ ሀብቱና ንብረቱን መልሶለታል፤ አዲስ ትዳርና ልጆችም ሰጥቶታል። ሆኖም ኢዮብ በመጀመሪያ ደረጃ ነገሩ በእርሱ ላይ ለምን እንደ ደረሰበት ለማ

ወቅ ፈልጎ የደረደራቸው የጥያቄ ጋጋታዎች ምላሽ አልተሰጣቸውም፤ "ለምን?" የሚሉ ስለሆኑ ይሆን?!

"ለምን?" በሚል ጥያቄ የምናውቀው ዕንባቆም የሚባል ሌላም ነቢይ ነበር። ኀጢአተኛው ጻድቁን እየጨቆነ ምድር ፍትሕ ስታጣ ይመሰከት የነበረው ይህ የእግዚአብሔር ሰው፣ "ጠማምነትንም ትመለከት ዘንድ አትችልም፤ አታላዮችንስ ለምን ትመለከታለህ? ኀጢአተኛውስ ከእርሱ ይልቅ ጻድቅ የሆነውን ሲውጠው ስለ ምን ዝም ትላለህ? ሰዎችንም ... እለቃ እንደሌላቸው ተንቀሳቃሾች ለምን ታደርጋቸዋለህ?" (1፥13-14) እያለ እግዚአብሔርን ይሞግት ነበር። የዚያን ዘመን ችግር ስናስተውል ካለንበት ዘመን እንቆቅልሽ ጋር መንትያ ሆኖ ነው የምናገኘው። ዛሬም ጻድቁ ሲበደል፣ ሲጨቆን፣ ሲከሰር፣ ኀጥኡና አጭበርባሪው ደግሞ ሲሳካለት ነው የምናየው። የየሰዉ ጭከናና እግዚአብሔርን አለመፍራት ሲታይ የሚቆጣጠርና "ተው!" የሚል አለቃ ያለ አይመስልም። የዕንባቆም ጥያቄ የእኛም ነው።

ወገኖች ሆይ ግራ ገብ ዘመን ውስጥ ነው የምንኖረው። በተለይም የእግዚአብሔር ሰዎች የተባሉትን ስናይ ደግሞ እግዚአብሔር የሌለ እስኪመስል ድረስ ልናስብ እንችላለን። እግዚአብሔርን ማስቀደምና የእግዚአብሔርን ፈቃድ መከተል እንደ ኋላቀርነት ተቆጥሯል። በየዕለቱ ከቤታችን ከምንወጣበት ማለዳ እስከ ሥራ ስፍራችን ብዙ ድኽነትና ጉስቁልና ... ብዙ ሥቃይ ... ብዙ ግፍ እናያለን። የዛሬው በደል የትላንትን ሪከርድ የሚሰብር ነው። በየመንገዱ ዳርና በየቱቦው ሥር ወድቀው የምናያቸው ሰዎች እንደ እኛው ዘጠኝ ወር የተረገዙና ሲወለዱም እልል የተባለላቸው ናቸው። ታዲያ ይህን ሁሉ እግዚአብሔር ለምን ዝም ይላል?

ወደ ራሳችሁም ስታዩ በመንፈሳዊ ድካም ተውጣችሁ ማምታታት ስትጀምሩ የምታገኙት ስኬት ወደ እግዚአብሔር ከቀረባችሁበት ዘመን ስኬት ይልቅ በልጦ ታገኙታላችሁ። ወደ እግዚአብሔር ስትቀርቡ ነገራችሁ ሲታሰር፣ መንገዳችሁ በተጠረበ ድንጋይ ሊዘጋ፣ የሚበድላችሁና የሚከዳችሁ ሊበዛ ይችላል። ትላንት በክፉ ቀናቸው የደገፋችኋቸው ሰዎች ቀን ሲወጣላቸው ጦር ይሰብቁባችሁ ይሆናል። ኀጢአትንማ እንቢ ስትሉ "የእኛ ቅዱስ" እየተባላችሁ የሰዎች መሣለቂያ ትሆናላችሁ። ግራ ተጋብታችሁ መለስ ስትሉ እግዚአብሔር ራሱ በመንገዳችሁ እንደ አንበሳ አድብቶአልና ታጡታላችሁ። ላባችሁን አፍስሳችሁ ጊዜያችሁን ሰውታችሁ የገነባችሁት መናድ ጀምሯል። ብቻ በአጠቃላይ ከገነት የተባረረ ሰው መስላችኋል። ግቃችሁ እንኳ ይጠፋና እግዚአብሔርን መሞገት ትጀምራላችሁ። "ለምን ጌታ ሆይ? እኔ እኔን ለምን? (**Why me?**)" ትላላችሁ። እግዚአብሔር ግን "ለምን?" የሚል ጥያቄን በቀጥታ አይመልስም።

ከዚህ ይልቅ በክብር ተገልጦ ጥያቄያችሁን በማጥፋት እጃችሁን በአፋችሁ ላይ ማስጫንን ይመርጣል። ስለዚህ በዚህ ዐይነት ጥያቄ ውስጥ ያላችሁ ቅዱሳን ሆይ በአንድ ነገር ተጽናኑ። እግዚአብሔር ለእናንተም መገለጡ አይቀርም። ልክ እንደ ኢዮብ እና እንደ ዕንባቆም ዘመን በክብሩ ሊገለጥላችሁ፣ ኀይሉንና ክንዱን ፊት ለፊት ሊያሳያችሁ ነውና ልባችሁ ሳይዝል ታገሡት። እግዚአብሔር እኛ እንደምንፈልገው ሳይሆን እርሱ እንደሚፈልገው ነው የሚመልስልን።

እኔ ግን ጌታ ኢየሱስን በእግዚአብሔር መንግሥት ሳገኘው፣ "ጌታ ሆይ ለምን የሚለውን ጥያቄ ለምን አትመልስም?" ብዬ የምጠይቀው ይመስለኛል፤ ጥያቄዬ ካልጠፋብኝ!

<u>ማስታወሻ</u>

1. *The NIV Study Bible* (Michigan, Zondervan Publishing House, 1985) p.56.
2. *ዝኒ ከማሁ፤ ገጽ* 56።